

AKP(m-l)s TRE FØRSTE ÅR

*Vedtak, uttalelser og opprop
fra AKP(m-l) februar 1973
til mai 1975*

*Tillegg:
Dokumenter fra Rød Valgallianse
1973 og 1975*

AKP(m-l)s TRE FØRSTE ÅR

VEDTAK, UTTALELSER OG OPPROP FRA AKP(m-l)
FEBRUAR 1973 TIL MAI 1975

Tillegg:
Dokumenter fra Rød Valgallianse 1973 og 1975

Redigert og utgitt av
FORLAGET OKTOBER A/S
Oslo, juli 1975

FORLAGETS FORORD

I dette heftet har vi samlet alle vedtak, opprop, uttalelser osv. som AKP(m-l)s ledende organer og utvalg har sendt ut, fra stiftelsen 18. februar 1973 til mai 1975.

Dokumentene er ordna kronologisk — i rekkefølge etter når de blei sendt ut. Dateringa av dokumentene er for enkelthets skyld foretatt etter de datoene de ble offentliggjort. Der dokumentene er gjengitt fra Klassekampen, er datoen satt etter utgivelsesdagen for avisa, ikke etter datoen de ble laget, dersom den er nevnt i dokumentet.

Heftet inneholder bare dokumenter som er sendt ut av partiets landsledelse — Sentralkomiteén, Arbeidsutvalget, Faglig Utvalg og Kvinneutvalget sentralt. Det er ikke med dokumenter fra fylkes-organer eller organer på lavere nivå.

Som tillegg er det tatt med de viktigste dokumentene fra Rød Valgallianse 1973 og 1975 (fram til mai 1975).

Oslo, 6. juni 1975

AKP(m-l)s TRE FØRSTE ÅR

Vedtak, uttalelser og opprop frå AKP(m-l), februar 1973 til mai 1975.

Tillegg: Dokumenter fra Rød Valgallianse 1973 og 1975.

Redigert og utgitt av Forlaget Oktober.

1. opplag, juli 1975, 0–3 000

Trykt i offset hos A/S Duplotrykk, Oslo 1975

ISBN 82-7094-098-4

INNHOOLD:

1973

21. februar 73		Isoler det fascistiske militærregimet i Santiago! s. 16
Stiftelseserklæring s. 7		10. oktober 73
Stortingsvalget s. 8		Full støtte til Egypts og Syrias forsvarskamp mot Israel s. 19
28. mars 73		10. oktober 73
Stortingsvalget. Uttalelse fra AKP(m-l) s. 9		Støtte fra AKP(m-l) s. 21
30. mai 73		24. oktober 73
AKP(m-l) beholder sitt navn. Rød Valgallianse som valgbetegnelse . s. 9		Ingen krigsforbryter til Norge 10. desember! s. 21
7. juni 73		24. oktober 73
Mot skatteplyndring og dyrtid . . . s. 10		Glem ikke støtten til Vietnams folk! s. 22
20. juni 73		31. oktober 73
Solidaritetshilsen til tyske kommunister s. 12		Rett anklagene mot de virkelige spionene! s. 23
25. juni 73		7. november 73
Pressemelding s. 12		AKP(m-l) støtter EB-arbeiderne . . s. 23
25. juli 73		28. november 73
NATO-øvelsen det virkelig kriminelle s. 13		Se opp for taktisk spill fra LO-ledelsen – Kamp nytter! s. 23
25. juli 73		28. november 73
AKP(m-l), Rød Ungdom og diskusjonen om studentforbund s. 14		Hold fast på kravet: Bort med all moms på mat s. 25
1. august 73		28. november 73
Bekjemp Israels terrorpolitikk! . . s. 14		Støtt det greske folkets kamp mot fascismen! NATO ut av Norge . s. 26
19. september 73		
Hilsen til KKP s. 16		
Sept./okt. 73		

1974

9. januar 74		6. februar 74
AKP(m-l) protesterer mot at Chilekupp planlegges i Norge s. 28		Forsvarsledelsen vil knuse tillitsmannsordninga og militarisere det politiske livet i Norge s. 30
26. januar 74		20. mars 74
Ettårsdagen for Parisavtalen om Vietnam s. 29		Vis vilje til forhandlinger – dersom dere vil ha enhet i Oslo! s. 31
6. februar 74		20. mars 74
NRK prøver å kneble AKP s. 29		»Rjukan-arbeiderne viser vei s. 32
»Avsløringene et reint PR-trick . . s. 30		

27. mars 74
Bare arbeiderklassens egne aksjoner
kan stoppe dyrtida s. 33
27. mars 74
Støtt Holmenkol-betjeningas fort-
satte kamp s. 33
18. april 74
Selg Klassekampen – Verv mange
nye abonnenter! s. 34
23. april 74
Til Yleisradion Tekniset, Finlands
radio, Helsingfors, Suomi Finland s. 35
8. mai 74
AKP går mot statsstøtte til partiene s. 35
8. mai 74
Klassekampens vei vil seire s. 36
18. mai 74
Til Norsk Telegrambyrå, Norsk
Bonde og Småbrukarlag, Norges
Bondelag s. 37
28. mai 74
Om abortsaka s. 39
28. mai 74
Til aksjonsutvalget for lokomotiv-
personalet, NSB s. 40
29. mai 74
Aksjonsutvalget, NKLS manufaktur-
avdeling, Ski s. 41
1. juni 74
Full støtte til lokomotivførerne! . . s. 42
12. juni 74
AKP støtter sponplatearbeiderne . s. 43
12. juni 74
AKP støtter overlege Bødtker . . . s. 43
14. juni 74
Norsk Arbeidsmandsforbund s. 44
17. juni 74
Bedriftsklubben, Aas & Wahl . . . s. 45
19. juni 74
Mot supermaktene. Ingen varige al-
lianser med høyre-sosialdemokra-
tiske ledere! s. 45
26. juni 74
Kvinner har streika før – og seiret . s. 46
12. juli 74
Til Herøya Arbeiderforening s. 47
12. juli 74
Til Elektromontørenes Forening . . s. 48
21. august 74
Supermaktene vekk fra det indre
Middelhavet! s. 49
27. august 74
Til Heismontørenes Fagforening . . s. 51
4. september 74
Støtte til heismontørene fra AKP . s. 52
18. september 74
Til Norsk Nærings- og Nytelses-
middelearbeiderforbund s. 52
18. september 74
Reis kampen mot tvungen voldgift! s. 53
18. september 74
Krev kraftig heving av streikebidrag-
ene til kjøttarbeiderne s. 55
25. september 74
Send penger til kjøttarbeiderne og
heismontørene s. 56
25. september 74
50 mil nå – avvis press fra Sovjet! s. 56
2. oktober 74
Hilsen til Folkerepublikken Kina
25-års jubileum s. 58
10. oktober 74
Til streikekomiteen for telefon-
sentralmontørene, v/Standard
Telefon og Kabelfabrikk s. 58
14. oktober 74
Til de streikende losbåtførerne,
Norsk Sjømannsforbund s. 59
16. oktober 74
Nei til »freds»-pris til Sato! s. 60
16. oktober 74
Protest fra AKP til den norske
regjering s. 61
23. oktober 74
Knus lockouten! s. 61
23. oktober 74
Intensiver støttarbeidet! s. 63
4. november 74
Det er vår plikt å bekjempe sosial-
imperialismen! s. 64
- AKP(m-l) vil delta i valget – ingen
henvendelse til SV sentralt om
samarbeid s. 65
- Mot NAF og LO-ledelsen til seier –
streikebevegelsen viser veien! . . s. 65
- Kampen for sjølbestemt abort må
intensiveres! s. 67
- Ingen flere utsettelse – 50 mil
fiskerigrense snarest! s. 67
13. november 74
Streikene har også stor betydning
for arbeiderkvinnene s. 67

27. november 74	Møt NAFs reaksjonære utspill med kraftige motaksjoner! s. 69
AKP(m-l) hilser folkets Albania på 30-årsdagen s. 68	11. desember 74
4. desember 74	Nei til nedlegging i treforedlingsindustrien s. 70
Norge i selskap med røverstater i PLO-avstemninga s. 69	18. desember 74
11. desember 74	Et økonomisk landssvik s. 71

1975

9. januar 75	9. april 75
Styrk støtte arbeidet – fram for hardere aksjoner! s. 73	Hilsen til GRUNK og FUNK s. 89
9. januar 75	9. april 75
En heltemodig kamp mot en svær fiende s. 74	Felleskommunike fra PCd'I(m-l) og AKP(m-l) s. 89
17. januar 75	9. april 75
Streiken kan vinnast! – men den økonomiske støtten er heilt avgjerande! – og det haster! s. 76	Leve Pariskommunen s. 90
17. januar 75	16. april 75
Islands Kommunistiske Enhetsforbund (m-l) er stifta s. 77	Mot politiske oppsigelser! – Støtt de oppsagte arbeiderne ved Norsk Hammerverk i Stavanger s. 90
22. januar 75	25. april 75
Mot politisk forfølgelse på arbeidsplassene! s. 78	AKP(m-l) hilser det kambodsjanse folkets verdenshistoriske seier . . s. 91
29. januar 75	2. mai 75
Reis kamp mot begge supermaktenene s. 79	Vietnams kamp har forandret hele verden s. 92
5. februar 75	7. mai 75
Alle som kjemper mot supermaktenene og imperialismen må styrke enheten seg imellom s. 81	Telegram sendt til de tretten oppsagte kvinnene ved Våler Skurlag, Braskereidfoss s. 94
12. februar 75	14. mai 75
AKP(m-l) protesterer s. 82	Arbeidere, kvinner og menn – stå sammen i kampen mot oppsigelsene! s. 94
2. mars 75	21. mai 75
Til de streikende rengjøringshjelpene s. 83	Fordøm det nye angrepet fra USA – imperialismen! Full støtte til det frie Kambodsjaja! s. 95
2. april 75	21. mai 75
Full kraft i støttearbeidet! s. 84	Kampen for en rettferdig abortlov fortsetter – den blir lang og hard . s. 96
4. april 75	28. mai 75
Til aksjonskomiteen for de streikende v/Norsk Hammerverk s. 84	Avvis splittelsesforsøkene mot kvinnefronten s. 97
9. april 75	28. mai 75
Indokinas kamp er vår kamp – deres seire er våre seire! s. 86	Å anerkjenne »retten» til mord i alle land s. 97
9. april 75	
Hilsen til PRR og FNL s. 88	

**Tillegg:
Vedtak og uttalelser
fra Rød Valgallianse**

1973

<p>29. mai 73
Pressemelding s. 100</p> <p>30. mai 73
AKP(m-l) og uavhengige sosialister i
Rød Valgallianse! s. 101</p> <p>27. juni 73
Rød Valgallianse støtter valgfor-
bundet s. 103</p> <p>4. juli 73
Bort med momsen – beskatt stor-
finansens s. 104</p> <p>4. juli 73
Siste oppfordring om valgsamarbeid s. 104</p> <p>22. august 73
Vil regjeringa legge ned småsjuke-
husene? s. 105</p> | <p>22. august 73
Stopp subsidieringa av stat og stor-
kapital s. 106</p> <p>22. august 73
Spørsmål til partiene s. 106</p> <p>29. august 73
To spørsmål til Sosialistisk Valg-
forbund s. 107</p> <p>10 oktober 73
Valgkampen gikk med overskudd! s. 108</p> <p>17. oktober 73
Stortingsvalget betydde framgang
for venstresida! s. 109</p> <p>17. oktober 73
Bygg ut samarbeidet lokalt! s. 110</p> |
|---|--|

1975

5. mars 75
Opprop for Rød Valgallianse 1975 s. 111

1973

Klassekampen 6/73
21. februar 73

Stiftelseserklæring

En konferanse av valgte delegater fra MLGs grunnorganisasjoner vedtok søndag 18. februar å stifte Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) og konstituerte seg som partiets 1. landsmøte. Denne partistiftelsen skjer etter mange års forberedelser og grundige politiske diskusjoner.

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) tar opp i seg den norske arbeiderbevegelses beste tradisjoner; fra Thrånerbevegelsen i 1848, DNA i 1888 og NKP i 1923. Alle disse partiene var opprinnelig revolusjonære arbeiderpartier. Vårt parti er det 4. forsøket på å organisere et slikt parti i Norge.

Mye er forandret siden arbeiderbevegelsen første gang så dagens lys i Norge. Men ett er fortsatt det samme: Det finnes klasser; undertrykkelsen og utbyttinga av det arbeidende folket fortsetter, selv om formene skifter. Så lenge som det finnes klasse-skiller er det også behov for et revolusjonært arbeiderparti i Norge. Partiets første mål er sosialismen — proletariatets diktatur. Vårt endelige mål er kommunismen, der all undertrykking og utbytting av mennesker, alle klasseskiller er forsvunnet.

AKP (ml) er en del av en internasjonal bevegelse mot imperia-

lisme og klasseundertrykking — og vi er stolte av det. Folkenes kamp i alle land støtter hverandre. Så lenge som det finnes undertrykkelse og utbytting noe sted på jorda, kan det ikke finnes full frihet for noen. Derfor støtter vi frigjøringsbevegelsene verden over og folkene i Vietnam, Laos og Kambodsja. Vi støtter de folkene som har befridd seg og bygger sosialismen som Albania og Kina. Vi støtter det arbeidende folket i vest- og østeuropa som kjemper mot den kapitalistiske overklassen i sine egne land. Vi støtter den internasjonale marxist-leninistiske bevegelsen — og vi er glad for at vårt parti er en del av den. Vi lærer av denne bevegelsens internasjonale erfaringer, slik de er oppsummert og utviklet i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning.

Samtidig er vi et fullt ut sjølstendig norsk arbeiderparti. AKP (m-l) vil og må på egen hånd avgjøre hva som er riktig kommu-

nistisk politikk i Norge. Partiet vil aldri la seg diktere fra utlandet.

Vårt mål er sosialismen. Men vi erkjenner også at det vil ta lang tid før arbeiderklassen — i allianse med andre lag av folket — vil innføre sin egen stat, proletariatets diktatur, og bygge sosialismen i Norge. Derfor vil vårt parti — under de nåværende samsfunnsforholdene — kjempe med fredelige midler for det arbeidende folkets umiddelbare og langsiktige interesser.

Det viktigste kortsiktige målet er å hindre EEC-medlemskap. Folket har avgjort at Norge ikke skal inn. Likevel prøver EEC-tilhengerne å underminere denne avgjørelsen. AKP (m-l) vil kjempe sammen med alle EEC-motstandere og støtte alt som forsvaret Norge mot EEC. Vi ser det samtidig som viktig å kjempe mot den raske forverringa av folkets levevilkår; Mot prisstigning, skattetrykket, nedleggning av arbeidsplasser, avfolking og miljøødeleggelser.

AKP (m-l)s viktigste arbeidsfelt er fagbevegelsen. Vi kjemper ikke mot fagbevegelsen, men arbeider tvert i mot for å styrke dens kampkraft mot monopolkapitalen. Vi vil arbeide sammen med alle som ønsker en sterk og slagkraftig fagbevegelse. Dette målet kan imidlertid ikke nåes

uten kamp mot den nåværende ledelsen i DNA og LO. Den fører en politikk som i virkeligheten svekker arbeiderklassen og fagbevegelsen, som støtter monopolene og imperialismen. Vi vil også arbeide i og støtte alle gamle og nye organisasjoner som kan forsvare folkets kår — og vi støtter alle aksjoner som retter seg mot norsk monopolkapital og utenlandsk imperialismisme.

Noen vil spørre seg: Er det nødvendig med et nytt parti i arbeiderbevegelsen? Vil ikke det bare øke splittelsen og forvirringa i en situasjon som krever enhet mot klassefienden? Vi er enige i at splittelsen i norsk arbeiderbevegelse er en dårlig ting. Men vårt parti kan ikke påta seg skylden for at det er blitt slik. Grunnlaget for splittelsen ble lagt da først DNA — og seinere NKP — brøt med sitt revolusjonære grunnlag. Det er de som har brutt med arbeiderklassens opprinne-

lige målsetting som må ta ansvaret for splittelsen, ikke de som forsvarer det. AKP (m-l) er nødvendig fordi et norsk, revolusjonært kommunistparti er nødvendig hvis sosialismen en gang skal bli virkelighet.

Samtidig er det fra starten av vårt partis linje ikke å arbeide for økt splittelse i arbeiderklassen, men for samling av den. Vi arbeider aktivt for å styrke enhetsfronten mot klassefienden. Vi ønsker å samarbeide med alle som ønsker framskritt, uansett partitilknytning og uten å la oss hemme av snever partisjånisme. Vår eneste forutsetning er at dette samarbeidet oppfyller to krav: At det retter seg mot norsk monopolkapital og utenlandsk imperialismisme og at det virkelig er i det arbeidende folkets interesse. Derfor tror vi dannelsen av vårt parti ikke vil øke splittelsen, men tvert i mot øke enheten i arbeiderklassens kamp.

Med bakgrunn i dette har vi lagt fram forslag om brei enhet 1. mai, basert på paroler som forsvaret folkets dagskrav. Og AKP (m-l)s 1. landsmøte uttaler at partiet er villig til å drøfte mulighetene for en felles opptreden ved Stortingsvalget i 1973 med andre progressive organisasjoner og personer.

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) oppfordrer alle arbeidere og funksjonærer, bønder og fiskere, husmødre, intellektuelle, ungdommer og andre som er enige i vår politikk til å ta kontakt med oss og bli med i partiets arbeid.

Vi tilbyr alle progressive som støtter andre partier eller som av andre grunner ikke vil slutte opp om oss, å gå inn i et tillitsfullt samarbeid i kampen for folkets interesser.

Vedtatt på AKP (m-l)s 1. landsmøte.

Stortingsvalget

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) - APK (m-l) — har hatt sitt første landsmøte og vedtatt å delta i høstens Stortingsvalg. Som det går fram av vårt prinsipp-program, tror vi ikke at sosialismen kan gjennomføres gjennom Stortinget. Likevel anser vi det som riktig under de nåværende forholda å delta i stortingsvalg og bruke deltakelsen i folkets interesser.

Partiet er forberedt på å stille liste i alle fylker. Samtidig er vi kjent med ønsket om en progressiv enhet ved valget som rår i breie lag av folket. Vi vil derfor gjøre vårt for å klarlegge mulighetene og grunnlaget for et frontsamarbeid ved høstens valg.

Av de politiske sakene som partiet vil føre fram i årets valgkamp, vil vi blant annet legge vekt på følgende:

- Fortsatt kamp mot EEC, mot å avstå suverenitet i den avtalen som skal undertegnes, mot forsøk på snikinnmelding.

- Vekk med all moms på mat og kompensasjon for pris- og skatteøkning.

- Støtte til arbeidere i

kamp, mot enhver form for voldgift. Støtte kravet om å trygge arbeidsplassene mot nedleggelse.

- Støtte til de indo-kinesiske folkenes kamp. Krav om anerkjennelse av PRR.

- Støtte til kvinnes kamp mot all undertrykking.

- Støtte kravet om øyeblikkelig utvidelse av fiskerigransa til 50 mil.

Partiets politikk på disse

områdene og andre områder går fram av det arbeidsprogrammet som landsmøtet har vedtatt. Vi vil aldri spre myten om at Stortinget kan ordne opp i disse forholda. Det er bare den kampen folk sjøl fører som kan bringe resultater. Folket trenger kommunistiske tingrepresentanter for å avsløre myndighetenes forsøk på å omgå kravene og kreve de ansvarlige til regnskap for statens folkefiendtlige politikk i all offentlighet.

Som parti vil vi gjennom valgkampen og eventuelt fra Stortingets talerstol vise at arbeidernes, bøndenes og fiskernes og andres lag av det arbeidende folkets aldri kan sikres under kapitalismen, men bare under sosialismen. Vi vil også vise at parlamentarismen ikke er et system som gir folket det avgjørende ordet når politikken skal utformes.

Landsmøtet gir Sen-

tralkomiteen mandat til å forhandle om valgsamarbeid med andre partier, grupper og enkeltpersoner. Hensikten må være å forsvare folkets nei til EEC, å gi de progressive et klart alternativ til DNA-LO-ledelsen. Hvis det går i orden vil det svare til det sterke behovet for en slik enhet som finnes ute i folket.

Vi er villige til å gå inn i en slik front dersom den virkelig er egnet til å mobilisere mye

folk mot monopolene og imperialismen. Forutsetningene forøvrig må være:

(1) At fronten samler seg om noen viktige politiske spørsmål i dagkampen som det er brei enighet om, og at den tar stilling mot monopolkapitalen og imperialismen. (2) Det må ikke være noen rein partillianse, den må trekke med tillitsmenn fra fagbevegelsen, fra bonde og

fiskerorganisasjonene, kvinnefronten, osv.

(3) De ulike partiene og gruppene må få en rimelig listerepresentasjon ut fra sin styrke og arbeidsinnsats. (4) Alle partier og grupper må beholde sin uavhengighet og rett til sjølstendig opplysningsarbeid i valgkampen.

Landsmøtevedtak i Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene).

Klassekampen 11/73
28. mars 73

STORTINGSVALGET

Uttalelse fra AKP (m-l)

Politisk utvalg i AKP(m-l)s sentralkomitee har i helga drøftet situasjonen foran Stortingsvalget. AKP(m-l) vedtok på sitt konstituerende landsmøte å gå inn for en brei samling på venstresida foran hestens valg. Det er fortsatt vårt standpunkt. Vi beklager at et slikt samarbeid — som alle partier på venstresida kan støtte — nå ser ut til å bli forspilt.

I enkelte fylker er det allerede tatt initiativ til felleslister mellom SF, NKP og AIK. Men

dette samarbeidet er ikke ene og alene dannet med front mot folkets fiender: utenlandsk imperialism, norsk monopolkapital og dens allierte i sosialdemokratiets toppskikt. En forsøker samtidig å ramme den revolusjonære del av arbeiderbevegelsen gjennom angrep på og utelukkning av AKP (m-l). En slik holdning betyr i praksis antikommunisme. En slik holdning vil splitte venstresida ved årets valg. Hvis en virkelig ønsker samling av venstrekraftene kan en ikke

samtidig utelukke et landsomfattende kommunistparti bare fordi en betrakter det som en konkurrent for sitt eget parti.

AKP(m-l) kan derfor ikke støtte lister som utelukker og forsøker å isolere kommunistene. Nominasjonsprosessen i AKP(m-l) er nå startet, og de første av partiets nominasjonsmater vil bli avholdt i neste måned. I endel fylker vil vi trekke partilister til fordel for samarbeid med partiløse, tillitsmenn i fagbevegelsen og i andre masseorganisasjoner. Grunnlaget for dette samarbeidet vil alltid være enhet mot høyre. AKP(m-l)s tilbud om et valgsamarbeid som innbefatter alle politiske partier og grupper som støtter en enhetsfront mot monopolkapitalen står hele tida framover ved lag.

For AKP(m-l)
Oslo, 26.3.1973. Sentralkomiteen
Sigurd Allern — formann.

Klassekampen 19/73
30. mai 73

AKP(m-l) BEHOLDER SITT NAVN RØD VALGALLIANSE SOM VALGBETEGNELSE

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) har nylig mottatt Kommunaldepartementets svar på søknaden om registrering som politisk parti etter Stortingslovens pr.grf. 11. Det heter at departementet finner at partiet har «oppfylt lovens vilkår for såvidt angår lovens krav om minst 1000

stemmeberettigede medlemmer».

Departementet har imidlertid nektet å godkjenne Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) som partinavn. Argumentet er her en påstått forvekslingslikhet med NKP.

Sentralkomiteen i AKP(m-l) vil

på det skarpeste protestere mot denne avgjørelsen. Den betyr i praksis at et parti gis offentlig monopol på en bestemt ideologisk betegnelse. Skal denne avgjørelsen føres videre med konsekvens, vil ingen partier i framtida kunne ta navn der f.eks. sosialistisk, kommunistisk eller kristelig inngår i navnet. Vi ser dette som et forsøk på innsnevring av yttingsfriheten som vi ikke kan akseptere.

Departementets avgjørelse kommer i et enda merkeligere lys når en vet at det opprinnelig inn-

stille på godkjenning av egen-navnet Venstre i Seips nye parti.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) vil — ut i fra sitt landsmøtevedtak — ikke skifte navn på sin partiorganisasjon. Departementet har utelukkende rett til å avgjøre hvilket navn partiet tillates å benytte på valglistene, i henhold til Stortingsvalglovens pr.grf. 11. Som kjent har partiets landsmøte også vedtatt å delta i samtlige fylker i høstens Stortingsvalg. AKP(m-l) vil her

delta i en allianse med uavhengige sosialister.

For å sikre representasjon i radio og fjernsyn i valgkampen må den formelle godkjenningen fra departementets side raskt bringes i havn. I samråd med det valgte Tillitsutvalget for Valgalliansen har AKP(m-l) sett som den eneste praktiske mulighet å søke om registrering av navnet Rød Valgallianse. Juridisk blir altså dette AKP(m-l)s valgnavn. Politisk har partiet inngått følg-

ende avtale med Tillitsutvalget for valgalliansen:

Alle nominasjoner og alt valgmaterieell i Rød Valgalliansens navn er samarbeidstiltak mellom AKP(m-l) og de uavhengige sosialister som støtter Valgalliansen. Alle uttalelser o.l. som partiet tar initiativ til alene vil være underskrevet av AKP(m-l).

Ingen statsbyråkrater eller revisjonister skal hindre oss i å slå fast at vårt parti er et kommunistisk parti!

Klassekampen 20/73

7. juni 73

OPPRØP FRA AKP(M-L): MOT SKATTEPLYNDRING OG DYRTID

Arbeiderklassens levilkår er idag truet av skatteplyndring og en uavbrutt prisstigning. De siste tre årene har prisene gått opp med 22%, derav 8%, det siste året. Med full tyngde har prisstigningen rammet matvarene.

Utviklinga mot dyrtid tok for alvor til da momsen ble innført 1.1. 1970. Momssystemet økte prisnivået og forverret straks situasjonen for mange vanlige lønntakergrupper. Den direkte beskatning av lønntakernes inntekter er idag betydelig hardere enn før, store deler av arbeiderklassen har idag passert de nederste trinn på progressjonstigen.

Prisstigningen, økte skatter og avgifter, har spist opp det som er vunnet ved lønnsoppjørene og drevet levestandarden nedover for breie lag av folket. De siste nominelle lønnstilleggene beskattes nå hardere enn resten av inntekten.

I denne situasjonen har LO-ledelsen — over hodet på de fagorganiserte — akseptert den såkalte «pakkeløsninga». For å kompensere 7,8% prisstigning tok Aspengren & Co. 3,6% lønnstillegg samt 8 øres reduksjon av melkeprisen. Dette betyr i

virkeligheten en reallønnsnedgang på nær 4% for lønntakerne siste året.

STATEN TJENER IKKE FOLKET.

Skatteøkning og dyrtid er beklagelig, det sier både DNA-ledelsen og Korvald-regjeringen. Men samtidig forsøker de å ro seg i land med å si at folk må være villige til å betale for «fellesgodene». Dette er bare en form for bløff. Det er ikke økt velferd for lønntakerne, småbrukerne, fiskerne og ungdom under utdanning som staten nå bruker pengene til. Mer er parolen nedskjæring og innstramning. Små sykehus ute i distriktene legges ned, yrkes-skole-elever og annen ungdom nektes skikkelige økonomiske kår. I hele utdanningsverket er rasjonalisering og nedtrapping melodien.

Den virkelige årsaken til skatteplyndringen er en ganske annen. Norsk og utenlandsk monopolkapital trenger stadig mer statsstøtte for å sikre skyhøye profitter. Sentralisering av bedrifter og lønntakere i de store byene og tettstedene fører med seg enorme utgifter til motorveier, vann og kloakk osv. Svære

grunnlagsinvesteringer betales av midler som tas fra den jevne skattebetaler.

I tillegg trekkes det nå mye mer skatt enn det som trengs. Det siste statsbudsjettet ble gjort opp med et overskudd av 3 milliarder. Trygdemidlene blir heller ikke — som folk flest antar — gitt tilbake til alderspensjonister, uføre o.a. trygdede. Nei, her trekkes årlige kjempebeløp vekk til det såkalte Folketrygdsfondet. Det disponeres milliardbeløp av staten, privatbanker og store industrikonserner.

Et eksempel kan belyse vanviddet. For kort tid siden fikk Aker Mek. Verksted som kontrolleres av skipsreder Fred Olsen og Den Norske Creditbank — omlag 10 millioner kroner i **STATSSTØTTE** for å reise et industrianlegg i Verdal like ved Trondheim. Skyldtes dette at Fred Olsen eller Creditbankens kasse var tom, holder skipsrederen på å havne på forsorgen? På ingen måte, hans bedrift har nettopp fått oppdrag for 150 millioner kroner i oljeboringsutstyr. SLIKE finansherrer skal altså skattebetalerne være med på å støtte!

Fedrelandslagets tidligere

sekretær, Anders Lange, har i denne situasjonen stått opp fra sin kennel og meldt seg til tjeneste som «fører» mot skatteplyndringa. Men hans program er like brunt som hans fortid. Her er det **de uføre**, syke enslige mødre og andre grupper med sosiale problemer som skal få blø.

Imidlertid er lignende synsmåter også blitt dosert av mer «prominente» krefter enn Lange. Tidligere sosialminister Odd Høj-dahl i Bratteli-regjeringen har forsøkt å framstille «trygdemisbruk» som hovedårsaken til at skattene er så ublu høye. Den trygdehets som Odd Høj-dahl har utløst mot de trygdede i vårt land, er like uberettiget som den er ansvarsløs og skadelig.

Det er en kjensgjerning at mange fattige og ulykkelige mennesker i vårt land ikke får de sosiale ytelser som de har et rettmessig krav på. En undersøkelse som nylig er offentliggjort i dagspressen viste at mange gamle, uføre og syke ikke engang har gjort krav på de sosiale ytelser de skulle ha hatt fordi de ikke har kjennskap til de rettigheter de har etter loven! Årsaken til dette er bl.a. et vanskelig og innviklet regelverk og mangel på sosial og juridisk veiledning.

Anders Langes «program» vil i praksis ramme hundretusener innen arbeiderklassen, det er angrep på rettigheter og materiell støtte som det har tatt tiår på tiår å kjempe i gjennom.

Typisk nok går Anders Lange ikke til angrep på moms-systemet og ønsker heller ikke noen skattelegging av de kjempebeløp som de store næringsdrivende årlig «gjemmer bort» i investeringer og avskrivninger. Med sosial demagogi forsøker slike krefter å splitte ulike grupper i det arbeidende folket opp mot hverandre. Som alltid skal de rike gå fri. AKP (m-l) vil altkjempet mot en slik erke-reaksjonær politikk.

TA PENGENE FRA DE SOM HAR RIKELIG AV DEM.

AKP (m-l) vil fjerne det harde skattetrykket på vanlige arbeidsfolk. Vi går imot alle «løsninger»

som betyr å kaste store grupper av folket ut i sosial nød. Vi krever at storkapitalen sjøl må betale for sine verdige investeringer, sin ekspansjon og miljøødeleggelsene. Det må settes en effektiv stopp for industrikonsentrasjonen og folkeflyttinga!

Det er ikke bygdefolket som ønsker at barna skal busse milevis til dyre sentralskoler. Det er ikke småbrukerne som vil flytte fra gode hus på landet til bolignød i byene. Det er ikke lønntakerne som har krevd at jernbanen skal nedbygges til fordel for motorvei og Linjegods. Det er ikke i den jevne skattebetalers interesse å gi gavepakker og billige lån til storkonserner som hvert år deler ut høyt aksjeutbytte og planlegger nye storinvesteringer uten at viktige samfunnsinteresser kommer i betraktning.

Pengene finnes. Men det er ikke i lommene hos arbeidsfolk. Storkapitalen har i alle år klaget sin nød. Men industrikonsernene og forretningsbankene øker utbyttet til aksjonærene. Når det lokkes med rike gevinster i oljebransjen, er det plutselig rik tilgang på investeringsvillig kapital. Nettopp i disse «krisetider» styrker monopolene sine økonomiske og politiske makt.

Hvert år blir milliardinntekter unndratt beskatning. Et utøyet skatteskiv finner sted. Moms-systemet har i stor grad bidratt til å øke skattesvikten. En ikke ubetydelig del av den moms som forbrukerne betaler ved sine innkjøp, havner ikke i statskassa, men i næringslivets lommer.

På «lovlig» vis — ved hjelp av gunstige regler for investeringer og avskrivninger, blir næringslivet i høy grad skattmessig begunstiget. O-skatteyttere finner en ofte blant store eiendomsbesittere som nyter godt av skattefrie reinvesteringer. Skattene kan økes på de store inntekter og formuer, — og lettes for de som lever av vanlige arbeidsinntekter.

AKP (m-l)s KRAV:

Prisstigning og skatteøkning henger nøye sammen. Så lenge

moms-systemet eksisterer har staten ingen interesse av å stoppe inflasjonen, statsinntektene øker automatisk med prisstigningen. Avgiftene og skattene fører også til at mange småbedrifter må legge på prisene for å overleve. De bedrifter som ikke er i stand til det, må innskrenke eller bli slått konkurs.

BORT MED ALL MOMS

AKP (m-l)s mål er på lengre sikt å få fjernet hele moms-systemet. Vi ønsker trygdeskattene omlagt for arbeidsgivere slik at bedriftene ikke skattelegges etter antall arbeidere eller utbetalt arbeidslønn, men på grunnlag av investeringsnivå og overskudd. Dette vil lette vilkårene for vanskelig stilt industri med høy høy arbeidsintensivitet i produksjonen. Vi ønsker også at private formuer skal skattelegges progressivt d.v.s. hardest for millionærene. Vi krever at utenlandske konserner, som for eksempel de multinasjonale selskapene i oljebransjen, skal undergis en form for særbeskatning. Idag betaler disse kjempekonserner ikke inntektskatt til Norge, idet de ved manipuleringer av prisene er i stand til å føre overskuddet av virksomheten ut av landet.

Investeringsavgiften, som er forutsatt å falle bort som en del av momssystemet, må opprettholdes og heves, særlig innen pressområdene. Vi krever en sterk begrensning av området for avskrivninger. Enkle og ensartede avskrivningsregler må snarest bli gjennomført.

Økningen av husbankrenten har ført til at store befolkningsgrupper har fått oppleve drastiske økninger av boutgiften. Dessuten har denne rentepolitikken ryddet veien for stadig høyere rente på det private låne-marked. Vi krever at husbankrenten senkes til sitt tidligere nivå på 2,5 %.

For lønsmottakerne krever vi som en første reform at mosen på matvarer blir fullstendig fjernet. Inntekter på under kr. 40.000,— pr. år må bli fritatt for

statsskatt. Særfradragene og minstefradragene ved inntektsbeskatning må bli vesentlig hevet.

AKP (m-l) krever at statsmyndighetene gjennomfører en skatte- og avgiftspolitik som tjener folket og som rammer storkapi-

talen. Vi vil særlig prioritere følgende krav:

Bort med momsen på matvarer.

Ingen statsskatt på inntekter under kr. 40.000—Regulering av progressjonsgrensene i samsvar med prisstigningen.

Senk husbankrenten til 2,5%. Gjennomføring av nye avskrivningsregler.

Progressiv beskatning av formue.

Omlegging av arbeidsgiveravgiften til skatt på investeringer og overskudd.

Klassekampen 22/73

20. juni 73

SOLIDARITETSHILSEN TIL TYSKE KOMMUNISTER

Til Tysklands Kommunistiske Parti (marxist-leninistene) (KPD/ML)

Kjære kamerater,

På vegne av vårt parti vil vi oversende en solidaritetshilsen til KPD/ML og alle tyske revolusjonære og progressive.

Borgerskapet og dets statsmakt i Vest-Tyskland har i den seinere tid mer og mer

vist sitt sanne, reaksjonære ansikt.

Fengslene fylles med politiske fanger. Formannen i deres parti, kamerat Ernst Aust, har blitt stilt for borgerskapets «rett» og dømt.

Forbud mot demonstrasjoner, politirassiaer og kriminalisering av kommunistene er også blant de terroriltak som rettes mot tyske revolusjonære.

Vi norske kommunister tar på det skarpeste avstand fra denne terroren.

Men terror og fascisme kan aldri knekke arbeiderklassens kamp og den revolusjonære bevegelse.

Frihet for alle politiske fanger!

Hendene vekk fra Ernst Aust!

Frihet for Horlemann og Semler!

Revolusjonær hilsen
Sentralkomiteen i AKP (m-l)

Stensil

25. juni 73

ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI(m-l),

Boks 211 Sentrum,

Oslo 1.

PRESSEMELDING.

AKP(m-l) og Rød Ungdom har i dag sendt følgende protest til Forsvarets Overkommando:

Hovedtillitsmannen Narve Trødal har nå sittet hemmelig fengslet i snart to uker.

Det formelle påskuddet for fengslingen er lekkasjer av hemmelige NATO-meldinger, der navngitte politiske organisasjoner og grupper framstilles som 5-kollonnister.

I følge offentlig tilgjengelige opplysninger er Trødal fengslet uten at det foreligger konkrete bevis, men utelukkende på politiske indisier.

Å gå til angrep på Trødal, er etter vår mening å snu saken fullstendig på hodet. Det virkelig kriminelle som er begått i denne saken, er det faktum at militære øvelser, der legale organisasjoner figurerer som undergravere og 5-kollonister, har blitt gjennomført en rekke ganger. Og dette til tross for at forsvarsministeren har karakterisert dette som utilbørlig.

Ved å lete etter en syndebykk, for å kriminalisere progressive tillitsmenn, prøver forsvaret å legge et røykteppe over det denne saka virkelig dreier seg om.

Ifølge pressen er et betydlig antall soldater avhørt. Avhørene er først og fremst innrettet på å kartlegge soldatenes politiske innstilling. Vi anser dette som en uhørt kampanje mot progressive soldater.

Vi krever derfor:

FRIGI NARVE TRØDAL ØYEBLIKKELIG!

FULL OFFENTLIGHET I DE VIDERE UNDERSØKELSER!

FULL FORKLARING FRA FORSVARETS OVERKOMMANDO OM ALLE SIDER AV TELEX-SAKA!

STOPP FORHØRSKAMPANJEN ØYEBLIKKELIG!

ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI(m-l)

RØD UNGDOM.

Klassekampen 25/73

25. juli 73

AKP(m-l)s pressemelding:

NATO-ØVELSEN DET VIRKELIG KRIMINELLE

Hovedtillitsmannen på Reitan har sagt fra at han har bidratt til å offentliggjøre en telex-melding om NATO-øvelsen «Firm Sand» rettet mot blant annet NATO — motstandere. Han har begrunnet handlingen politisk: At han anser det som uansvarlig politikk å la NATO-øvelser rettes mot NATO-motstandere, at det er et brudd på de demokratiske rettighetene og at offentligheten burde få vite om dette.

Vi uttrykker vår fulle støtte til soldaten og det han er «skyldig i»: Å avdekke at Forsvaret driver øvelser rettet mot NATO-motstandere — streikende arbeidere, studenter og liknende navngitte grupper. Vi er glad for at progressive soldater lar hensynet til arbeidsfolks interesser gå foran den formelle loven — en lov som beskytter den folkefiendtlige forsvarsledelsen og gjør ansvarsbevisste soldater «skyldige».

Det juridiske skyldsspørsmålet er uvesentlig i denne saken. Det virkelig kriminelle er innholdet i NATO-øvelsen og de som står ansvarlige for en slik politikk. Der som loven beskytter militærøvelser rettet mot progressive politiske grupperinger og organisasjoner, er det desto større grunn til å handle som hovedtillitsmannen på Reitan har gjort: Å la hensynet til arbeidsfolks beste gå foran den personlige risiko for straff.

Forsvarsledelsen og påtalemyndighetene legger nå opp til en prosess mot en soldat fordi han har reagert på militærøvelser som til og med er i strid med de retningslinjene som tidligere forsvarsminister Alv Føstervoll og nåværende forsvarsminister Johan Kleppe offentlig har

innskjerpet. Disse retningslinjene slår fast at slike øvelser i sitt innhold ikke skal rettes mot navngitte grupperinger og organisasjoner.

Forsvarets Overkommando føler seg kompromittert på grunn av telex-avsløringene, og prøver nå å velte skyldsspørsmålet over på progressive soldater. De forsøker å statuere et skrek-

eksempel: Om Narve Trædal straffes tilstrekkelig hardt, håper de at dette vil virke avskrekkende på videre progressiv politisk virksomhet i forsvaret.

AKP (m-l) oppfordrer alle progressive krefter til å støtte tillitsmannen i tida som kommer, og å reise en politisk opinion som gjør det umulig for påtalemyndighetene å lykkes i denne politiske

prosessen. AKP (m-l) vil også gi full støtte til liknende handlinger i framtida som kan bidra til å styrke arbeidsfolks kamp.

AKP (m-l) vil oppfordre spesielt partiene og organisasjonene på venstresida til å vedta liknende støtteerklæringer.

Sentralkomiteen i
AKP (m-l)

Klassekampen 25/73
25. juli

AKP(m-1), RØD UNGDOM OG DISKUSJONEN OM STUDENTFORBUND

AKP (m-l) og Rød Ungdom har ennå ikke tatt stilling til spørsmålet og det skal opprettes et eget STUDENTFORBUND innafor ml-bevegelsen. Vi håper imidlertid at både medlemmer i partiet og ung-

domsforbundet vil delta aktivt i denne diskusjonen i månedene framover. Saka skal også opp på flere av sommerleirene som Rød Ungdom arrangerer.

Sentralkomiteen i AKP (m-l)

og sentralstyret i Rød Ungdom rekner seinere iår med å ta stilling til spørsmålet på grunnlag av denne debatten.

For AKP (m-l)
Sigurd Allern

For Rød Ungdom
Helge Øgrim

Klassekampen 26/73
1. august 73

BEKJEMP ISRAELS TERRORPOLITIKK!

I forbindelse med Lillehammerdrapet har AKP (m-l) sendt ut følgende uttalelse:

For kort tid siden ble en marrokansk fremmedar-

beider myrdet av en israelsk morderbande. Det er helt på det rene at banden har nær tilknytning til israelsk etterretningsvesen, og dermed israelske myndigheter.

Norske styresmakter og innflytelsesrike kretser har konsekvent ført en israellvennlig politikk. En kan derfor vente at myndighetene av «hensyn til vårt forhold til Israel» vil forsøke å tåkelegge viktige fakta i denne saka. Det første kravet, som etter vår mening må reises, er full offentlighet med hensyn til alle opplysninger om hvilke krefter som står bak udåden!

Vi vil forsøke å peke på noen av de enkle kjensgjerninger som ligger til grunn for denne saken, og som systematisk forties i norsk presse. Det er viktig å ta utgangspunkt i hva konflikten i Midt-Østen virkelig består i.

Det palestinske folket har blitt drevet vekk fra sitt hjemland, som det har befolkningen i århundrer. Dette skjedde ved opprettelsen av staten Israel på palestinsk territorium.

Israel baserer sin politikk på sionistiske prinsipper. Her inngår bl.a. ideen om at «stor-Israel», som foruten de områder Israel allerede har okkupert, skal omfatte områder til en rekke stater i Midt-Østen. Helt siden Israel ble opprettet, har det systematisk okkupert nye områder gjennom kriger og væpnet aggresjon. Dette har Israel vært i stand til pga. enorm hjelp fra verdens store imperialistmakter. Disse har brukt det reaksjonære Israel som bruhode for å grase til seg rikdommene til folkene i Midt-Østen. Det palestinske folket har, til tross for mektige fiender, reist seg til kamp for et fritt og demokratisk Palestina.

Israel har i årevis basert seg på systematisk, organisert terror for å utrydde motstanden mot den sionistiske politikken. En rekke mennesker over hele verden har blitt likvidert for å arbeide for det palestinske

folkets sak. For å utføre sine ugjerninger har Israel bygd opp et enormt etterretningsapparat, både i Midt-Østen og ellers i verden. Morderbander tilknyttet israelsk etterretning har fått støtte fra en rekke lands sikkerhetspoliti, noe som har hjulpet dem i å utføre sine skitne handlinger. Mordet på Lillehammer er et ledd i den systematiske terrorpolitikken som STATEN Israel har ført i en årrekke.

«TERROR OG MOTTEROR»?

Mange aviser har forkludret denne saka. I «Arbeiderbladet» het det at mordet var utført av idealistiske israelere, for å forhindre palestinske terroraksjoner».

Flere steder heter det at «den terrorvirksomhet som har blitt innledet av palestinske ekstremister, har ført til forståelig motterror fra israelsk side».

Det er riktig at palestinske grupper har gått til terroraksjoner. AKP (m-l) tar bestemt avstand fra terrorismen. Det samme gjør de ledende krefter i den palestinske frigjøringsbevegelsen. Men å framstille den systematiske, sionistiske terrorvirksomheten som et nødvendig «mottiltak mot palestinske terror» er å stille søken fullstendig på hodet!

— Det er staten Israel som har frarøvet et helt folk dets land!

— Det er staten Israel som har okkupert store landområder den nekter å gi tilbake.

— Det er STATEN Israel som har bygd opp en verdensomspennende mord- og terrororganisasjon.

— Det er staten Israel som internerer og fengsler dem som opponerer mot sionismen.

Den eneste løsninga på disse problemene ligger i en seier for det palestinske folkets kamp for å styrte den sionistiske staten Israel, og opprette en fri og demokratisk palestinsk stat som ikke bygger på okkupasjon, terror, rasisme og undertrykkelse!

Vi mener det norske folk kan yte viktige bidrag til støtte for det palestinske folkets sak. Vi vil i denne sammenheng reise krav om:

— NORGE MA BRYTE DE DIPLOMATISKE FORBINDELSENE MED ISRAEL!

— FULL OFFENTLIGHET OM KRING UNDER-SØKELSENE AV LILLEHAMMERMORDET!

— Tilslutt vil vi oppfordre så mange som mulig:

— SLUTT OPP OM SOLIDARITETSARBEIDET MED PALESTINAS FOLK, TA KONTAKT MED PALESTINAKOMITEEN I NORGE!

Arbeidernes Kommunistparti (Marxist-Leninistene).

Klassekampen 33/73
19. september 73

HILSEN TIL KKP

I anledning Kinas kommunistiske partis 10. kongress - - Til sentralkomiteen i Kinas kommunistiske parti Fra sentralkomiteen i arbeidernes kommunistparti (Marxist-Leninistene) i Norge.

KAMERATER!

Vi er glade over å høre at Kinas Kommunistiske Partis 10. Kongress er gjennomført med godt resultat. Vi har studert dokumentene fra Kongressen med stor interesse. De viser at Kinas Kommunistiske Parti og Folkerepublikken Kina er i framgang og har vunnet store seire.

Siden den 9. Kongressen har Kinas Kommunistiske Parti vunnet seier over den kontrarevolusjonære klikken til Lin Piao. Det betyr at imperialistene og sosial-imperialistene enda en gang er blitt skuffet i sine forhåpninger om at borgerskapet skal ta mak-

ten i Kina og at folkerepublikken skal forandre farge.

Vi vet at vansker finnes, og at nye kamper ganske sikkert vil komme. Men både nasjonalt og internasjonalt står Kinas Kommunistiske Parti og Folkets Kina sterkere enn noen gang før. Vi merker det i vårt eget land også. Aldri før har interessen for Kina og vennskapet med Kina vært så utbredt i Norge, som det er i dag.

I årene som er gått siden KKP's 9. Kongress, har den norske arbeiderklassen og det norske arbeidende folket også vunnet viktige seire i kampen mot monopolkapitalen og for nasjonal sjølråderett, mot imperialismen.

Vårt unge parti, som ble stiftet i februar i år, er et resultat av de erfaringene som arbeidere og revolusjonær ungdom har vunnet i disse kampene. Vi mener dette bekrefter riktigheten i ordene «revolusjonen er hovedtendensen i verden i dag.»

Verdens arbeidere og undertrykte folks kamper støtter hver-

andre. Verdens kommunisters kamper støtter hverandre. Derfor er det viktig at «alle virkelige marxist-leninistiske partier og organisasjoner forener seg, og fortsetter kampen mot revolusjonismen helt til slutten.»

Framgang for Folkets Kina og for Kinas Kommunistiske Parti betyr framgang for marxismen-leninismen- Mao Tsetungs tenkning og framgang for verdens revolusjonære folk. Derfor er framgang for Kinas kommunister også framgang for arbeidsfolk og marxist-leninister i Norge. Vi vil kjempe sammen mot imperialismen, revisjonisme og all reaksjon, og støtte hverandre gjensidig til all utbytting og klasseundertrykkelse knust for alltid!

Lenge leve Kinas Kommunistiske Parti og Folkets Kina!

Lenge leve marxismen-leninismen- Mao Tsetungs tenkning!

Leve vennskapet mellom Norges og Kinas folk!

Leve den proletariske internasjonalsmen!

Uttalelse/stensil
september/oktober 73

ISOLÉR DET FASCISTISKE MILITÆRREGIMET I SANTIAGO !

FULL STØTTE TIL DET CHILENSKE FOLKETS REVOLUSJONÆRE FRIHETSKAMP !

--Uttalelse fra arbeidsutvalget i AKP(m-l)--

En fascistisk militærjunta har tatt makta i Chile. Den gjennomfører blodig terror mot det arbeidende folket i landet. Tusener av arbeidere, bønder og andre progressive er drept. Den folkevalgte presidenten, Salvador Allende, er myrdet.

Alle borgerlig-demokratiske rettigheter er satt ut av kraft. Alle arbeidspartier er forbundet, blant dem det virkelige kommunistpartiet i

Chilo, Det Revolusjonære Kommunistparti. Fagforeninger og andre folkelige organisasjoner blir oppløst. Marxistisk litteratur brønnes på bål.

Militærjuntaen representerer interessene til overklassen i Chilo og til den amerikanske imperialismen. Den vil undertrykke den arbeidende folkets motstand mot den chilenske overklassens hensynsløse utbytting. Den vil selge landet til USA-imperialismen, og sikre at amerikanske monopoler fortsatt kan tjene seg riko på å plyndre Chilos ressurser.

Det chilenske folket har krav på solidaritet fra norske arbeidere og progressive. Norske organisasjoner må protestere mot at chilenerne myrdes og tortureres av militærregimet. Vi må kjempe mot at Norge gir militærregimet diplomatisk anerkjennelse, og støtter det med kreditter.

Samtidig er det den norske venstresidas plikt å trekke lærdom av Chilos smertelige orfaringer.

Den chilenske folkefront-regjeringen nasjonaliserte en del amerikanske selskaper. Den tok stilling for frigjøringsbevegelsene og mot imperialismen, bl.a. i FN. Den gjennomførte en del tiltak som var til fordel for arbeidsfolk i Chilo.

Viktigere enn det regjeringen gjorde, var det arbeidere og bønder sjøl begynte å gjøre. En massobevegelse utviklet seg. Arbeidere okkuperte fabrikkar, bønder okkuperte jord. Folkets politiske bevissthet økte. Samtidig var folkefronten aldri virkelig på vei mot sosialismen, slik revisjonister og sosialdemokrater har påstått. Politisk fikk reaksjonen og fascismen nesten helt fritt organisere seg og propagandere for sitt syn. Økonomisk beholdt monopolkapitalen kontrollen. Hæren -- som er kjernen i othvort statsapparat -- ble ikke oppløst av folkefronten for å erstattes med en ny hær av arbeidere og bønder.

Folkefronten førte en politikk som ikke svarte til USA-imperialismens interesser. Men samtidig truet dens politikk aldri overklassens herredømme i Chilo. Derfor kunne reaksjonen også, da tiden var moden, mobilisere hæren for å drukne folkefronten i blod.

Folkefronten gjorde aldri noe for å virkelig forberede sine tilhengere for at et militærkup ville komme. Det ble ikke bygd opp noe væpnet apparat som skulle forsvare arbeiderne og bønderne. Det ble heller ikke drovot skikkelig politisk opplysningsarbeid om faren for et militærkup. Isteden forsøkte folkefronten å nøytralisere reaksjonen i hærledelsen

ved å gjøre politiske kompromisser med den og inviterte den inn i regjeringen. Samtidig ble det spredd illusjoner om at "den parlamentariske veien til sosialismen" førte fram i Chile, at "hæren i Chile ikke blandet seg inn i politikk og er demokratisk innstilt", at arbeidernes ^{vill} kunne hindre et militærkup gjennom generalstreik osv.

Det chilenske revisjonistpartiet har et spesielt ansvar for det fascistiske militærkupet. Det store flertallet av medlemmer i revisjonistpartiet ønsker sikkert å kjempe for folkets interesser. Men likevel banet partiets politikk i virkeligheten veien for fascismen.

Revisjonistpartiet har fra første øyeblikk innafør folkefronten gått i spissen for de krefter som hevder at "den fredelige veien" fører fram. Det gikk mot arbeidernes og bondenes okkupasjoner av fabrikker og jord. Det gikk mot at de progressive skulle væpne seg for å forsvare seg mot militærkup. Revisjonistene har derfor et tungt ansvar for at folket i første omgang har vært nesten forsvarslost mot de militæres grusomme følger.

Norske sosialister og kommunister må derfor gjøre det klart for alle progressive at "den chilenske veien" ikke fører til sosialismen. Den "fredelige og parlamentariske veien til sosialismen" som først blei forsvart av Lenins motstandere i den sosialdemokratiske 2. internasjonale og som seinere er blitt støttet av Krustsjov og hans etterfølgere i Moskva, er et bedrag. Den avvæpner folket og lar det stå forsvarslost mot et fascistisk blodbad, som det ~~er~~ skjer i Chile. Det er derfor alle norske sosialisters og kommunisters plikt å forklare at bare revolusjon fører til sosialismen.

Folkefrontregjeringa er styrtet. Men Chiles folk har ikke gitt opp kampen.

Presse og kringkasting bringer stadig meldinger som forteller om væpnet motstand mot militærregjeringa. Vi veit ikke hvor omfattende denne motstanden er. Men vi veit at revolusjonære i Chile har vært forberedt på et militærkup, og på å ta opp kampen mot det.

Kanskje vil det ta lang tid før opprørsstyrker virkelig alvorlig kan true militærregjeringa. Konhende måneder og år må gå med til tålmodig oppbyggingsarbeid før motstanden blir så sterk at den kan seire. Men før eller siden vil folket ganske sikkert vinne. Motstanden vil ikke kunne knokkes.

Militærjuntaen kan bare styrtes på en måte: gjennom væpnet revolusjon. Derfor er det i den væpnete kampen at det chilenske folkets håp nå ligger. For alle som virkelig ønsker å støtte Chiles folk mot fascismen, bør parolen derfor være: Full støtte til det chilenske folkets væpnete frihetskamp !

AKP(m-1) vil fortsette sitt støttearbeid for det chilenske folket. Vi vil delta i tvørpolitiske komitéer og mobilisere til demonstrasjoner. Vi vil også spre kunnskap om hvilke lærdommer som bør trekkes for norsk politikk, og om hva en konsokvont støtte til Chile bør bety.

PROTESTER MOT MILITÆRKUPPEP!

PROTESTER MOT DEN FASCISTISKE TERROREN! MOT MORDENE OG TORTUREN !

PROTESTER MOT USA-IMPERIALISMENS INNBLANDING I CHILE !.

BARE REVOLUSJON FØRER TIL SOSIALISMEN !

FULL STØTTE TIL DET CHILENSKE FOLKETS REVOLUSJONÆRE FRIHETSKAMP !

INGEN NORSK DIPLOMATISK ANERKJENNELSE, INGEN ØKONOMISK STØTTE TIL KUPP-MAKERNE !

ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI(m-1),
Arbeidsutvalget.

Klassekampen 36/73
10. oktober 73

**Uttalelse fra AKP(m-1)
om krigen i Midt-Østen:**

Full støtte til Egypts og Syrias forsvarskamp mot Israel

Lørdag 6.oktober 1973 startet kamper mellom styrker fra Syria, Egypt og Israel. Krigen har til nå utelukkende foregått på områder som tilhører Egypt og Syria. Ingen stater i verden bestrider at disse områdene tilhører Egypt og Syria — heller ikke Israels regjering. Israels regjering og de som støtter den forsøker å narre

verdensopinionen til å tro at Egypt og Syria er angripere. Men en slik framstilling er løgnaktig og falsk.

**ISRAEL — DEN
ANGRIPENDE
PART I MIDT-ØSTEN**

Staten Israel er opprettet på grunnlag av militært overfall på den arabiske be-

folkninga i Pelestina. Sionistiske styrker angrep det palestinske folket, undertrykte det eller jaget det ut av Palestina og erobret dets land. Gjennom krigene i 1948, 1957 og 1967 har staten Israel styrket sin stilling og utvidet sitt område ved hjelp av militær makt.

Staten Israel er en trussel mot alle folk i Midt-Østen. Israel er en sekterisk-sionistisk, kolonialistisk og imperialistisk stat. **Sekterisk-sionistisk** fordi bare mennesker med jødisk tro kan bli fullverdige borgere av Israel. Palestinerne blir nektet elementære demokratiske rettigheter i sitt eget land. **Kolonialistisk** fordi landet og

dets rikdommer er blitt røvet fra folket som bodde der og overtatt av utenlandske kolonistater. **Imperialistisk** fordi Israel støtter seg på utenlandske imperialistmakter og kjemper for deres interesser. Israel er rustet til tennene av USA, Israels statsbudsjett finansierer stort sett av USA, og Israel fungerer som USA's politikonstabel i Midt-Østen, klar til å overfalle og undertrykke bevegelser som truer USA's interesser.

ISRAEL: ET BROHODE FOR IMPERIALISMEN

Israel kan bare fortsette å eksistere gjennom å undertrykke det palestinske folket og angripe de andre arabiske folkene. Så lenge staten Israel finnes, er den en trusel både mot de arabiske folkene og den jødiske befolkninga som har bosatt seg i Palestina.

Progressive mennesker og regjeringer over hele verden nekter å anerkjenne den nåværende staten Israels rett til å eksistere i Midt-Østen. AKP (m-l) støtter dette synet. Palestina er palestinerne land. AKP (m-l) støtter den palestinske frigjøringsbevegelsens — PLO's — kamp for at en demokratisk, ikke-religiøs stat skal opprettes i Palestina, en stat som gir plass både for palestinerne og for de innvandrede jøder som er villig til å leve i fred sammen med dem.

Vi anerkjenner ikke krigsstaten Israels rett til en kvadratmeter av Palestinernes eller de andre arabiske folkenes jord. Palestinerne og de arabiske folkene har full rett til å forsvare seg mot Israel, som er skapt gjennom et militært overfall på dem. Det er det imperialistiske og Sionist-

iske Israel som er den angripende parten i Midt-Østen.

ISRAEL HAR LENGE FORBEREDT NYE MILITÆRE ANGREP

I 1967 okkuperte Israel nye, store arabiske landområder. Dette var ikke bare områder som geografisk regnes til Palestina. Blant annet okkuperte Israel Sinai, som er en del av Egypt, og Golan-høydene, som er en del av Syria. Israel har seinere nektet å gi fra seg disse områdene. Det er opprettet mange sionistiske kolonier i dem, og Israel har begynt å utnytte områdene økonomisk. Israels regjering har gjort forberedelser til også formelt å legge disse områdene til Israels territorium.

Siden 1967 har Israel gang på gang angrepet områder som tilhører Egypt, Jordan, Syria og Libanon. Samtidig har Israel gjennomført en hensynsløs terror mot den arabiske befolkning i de okkuperte områdene. Israels regjering har krevd rett til å gjennomføre terroraksjoner på andre lands områder, uansett hva landets egen regjering mener.

Militært har det lenge vært klart at Israel rustet seg til en ny, stor offensiv mot den palestinske frigjøringsbevegelsen og sine arabiske naboland. Når angrepet kom var bare et spørsmål om tid.

Syria og Egypt er ikke angriperne. Israel er den angripende parten. Israel har angrepet palestinerne, Israel har okkupert deler av Syria og Egypt. Israel har forberedt en ny offensiv. Det er en hver suveren stats soleklare rett å forsvare seg mot militært angrep, og kjempe mot en annen stats militære okkupasjon av dens område.

SUPERMAKTENE HAR INGEN RETT TIL Å BESTEMME MIDT-ØSTENS SKJEBNE

AKP (m-l) støtter fullt ut det palestinske folkets og den palestinske frigjøringsbevegelsens kamp for å frigjøre Palestina. AKP (m-l) støtter fullt ut Egypts og Syrias kamp mpt de israelske styrkene som har angrepet dem og okkupert deres land. Ingen utenforstående har rett til å nekte de arabiske folkene å forsvare seg mot Israel.

USA, Sovjet-Unionen og andre imperialistiske makter snakker om at de vil hjelpe til å skape fred i Midt-Østen. Dette bruker de som et påskudd til å blande seg inn i de arabiske folkenes indre anliggender og bestemme over Midt-Østen over hodene på folkene som lever der.

USA har rustet og finansiert staten Israel. Sovjet-Unionen har forsøkt å framstille seg som de arabiske folkenes venn. Men Sovjets militære «hjelp» har alltid hatt til hensikt å skaffe Sovjet innflytelse over de arabiske land. Sovjet har aktivt forsøkt å hindre at den militære «hjelpen» ble brukt til forsvar mot Israel. Samtidig har Sovjetlederne skaffet Israel ti-tusener av nye innvandrere som blir brukt som kanonføde i dag. Slik har Sovjetunionen og USA i virkeligheten forberedt Israel for en ny krig, mens de snakket vakkert om «fred».

Ingen imperialistmakter har noen sinne hjulpet det palestinske folket. Ingen imperialistiske makter har noen sinne gjort noe for å hjelpe Egypt og Syria med å få tilbake de områdene som ble okkupert i 1967. Imperialistene støtter staten Israel. Imperialistene vil forsøke å bruke kampene nå som et nytt påskudd til innblanding. Vi kan være sikre på at det ikke blir til palestinerne og arabernes fordel.

VÆR PÅ VAKT MOT NYE OVERFALL PÅ PALESTINERNE

Det kan hende at Israel vil bruke kampene som et påskudd for nye, store militære overfall på

palestinerne og den palestinske frigjøringsbevegelsen, for å forsøke å tilløye den et knusende militært nederlag.

Kampene som nå er i gang har formen av konvensjonell krigføring på faste, begrensede fronter. Israel er svært godt rustet og forberedt til å føre denne typen krig. Det er derfor mulig at Israels styrke vil klare å gripe initiativet, overfalle de palestinske frigjøringsstyrkene, bombe arabiske byer og okkupere nytt arabisk land.

AKP (m-l) oppfordrer derfor alle anti-imperialister i Norge til årvåkenhet. Vi må støtte de arabiske folkenes forsvarskamp. Vi

må stå klar til kraftige solidaritetsaksjoner dersom Israel angriper palestinerne, massakrerer arabere og okkuperer nytt arabisk land.

En fullstendig frigjøring av Palestina og virkelig fred og trygghet for både palestinerne, de andre arabiske folkene og de jødiske innbyggerne i området, kan bare komme som et resultat av en langvarig folkekrig mot krigsstaten Israel. AKP (m-l) oppfordrer derfor til styrket støtte for den palestinske frigjøringsbevegelsen, PLO.

FULL STØTTE TIL EGYPTS OG SYRIAS FORSVARSKAMP MOT DE ISRAELSKES ANGRIP

PERNE! FULL STØTTE TIL DET PALESTINSKE FOLKETS KAMP! FULL STØTTE TIL PLO FOR ET FRITT, DEMOKRATISK OG IKKE-SEKTERISK PALESTINA!

TIL KAMP MOT IMPERIALISTENES INNBLANDING I DE ARABISKE FOLKENES INDRE ANLIGGENDER!

VÆR PÅ VAKT MOT TRUSELEN OM NYE ISRAELSKES OVERFALL PÅ DEN PALESTINSKE FRIGJØRINGSBEVEGELSEN! PROTESTER MOT ISRAELSK OKKUPASJON AV ARABISK LAND!

8. oktober 1973

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 36/73

10. oktober 73

Støtte fra AKP(M-l)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte onsdag 3.okt. følgende telegram til arbeiderne ved Aker Verdal:

Kamerater!

Vi vil få uttrykke vår fulle støtte til de rettferdige krav dere har stilt, og til den kamp dere fører for å få dem gjennomført.

Vi vil — så langt det er mulig —

arbeide for bredest mulig støtte og solidaritet til streiken.

Arbeidsutvalget i
Arbeidernes Kommunistparti
(marxist-leninistene)

Klassekampen 38/73

24. oktober 73

INGEN KRIGSFORBRYTER TIL NORGE 10. DESEMBER!

Stortingets Nobelpris-komite har hatt den uhyrlige frekthet å tildele Nobels fredspris til Kissinger. Nobelpris-komiteen, med Ase Lionæs i spissen, uttrykker på denne måten klar støtte til USA-imperialismen og den reaksjonære krigspolitikken Kissingers sjef Nixon fører. At en samtidig tildeler Le Duc Tho prisen er bare et ynkelig forsøk på å skjule

støtten til USA-imperialismen.

Kissinger er det redskapet Nixon bruker til å sette sin imperialistiske politikk ut i livet. Kissinger har vært med på å beslutte invasjonen i Kambodsja i 1970.

Kissingers politikk i Sør-Vietnam er å bygge opp styret til quislingen Thieu. Thieu fortsetter krigen i

Vietnam til tross for fredsavtalen. Han er ansvarlig for mishandling av — og mord på tusenvis av vietnamesere. I disse dagene er Kissinger med på å sende våpen til Israel, en aggressiv stat som truer alle sine naboer og som nettopp nå fører krig mot dem.

Nixon og Kissinger er krigsforbrytere som har et utall menneskeliv på samvittigheten. Nobel-komiteen ønsker å skjule dette og hjelpe Nixon ved å utdele en «Fredspris» til løpegutten hans.

Vi trodde Nobel-komiteen hadde nådd sitt verste lavmål da den ga fredsprisen til Willy Brandt som et ledd i valgkampen for å få Norge inn i EEC. Vi tok feil. Ingen ting vil forbause oss etter dette.

En naturlig oppfølging av den slags fredsprisutdeling i 1974 måtte være at mars-

kalk Gretske fra Sovjetunionen som gjenopprettet «ro og orden» i Tsjekkoslovakia i 1968 eller general Papadopoulos som har skapt «ro og fred» i Hellas siden 1967, får Nobels fredspris.

Mot den slags reaksjonære handlinger må det nå være alle progres-

sives plikt å mobilisere av alle krefter mot at den slags krigs-forbrytere får sette sine bein i Norge! Og om Kissinger likevel skulle tørre å komme — la han bli møtt med noen av de største demonstrasjoner som noen gang har funnet sted i Norge!

AKP (m-l)s Arbeidsutvalg.

Klassekampen 38/73
24. oktober 73

Uttalelse fra Arbeidsutvalget i AKP (m-l) om
«Folkets Fredspris»:

Glem ikke støtten til Vietnams folk!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) er glad over den store oppslutninga «Folkets Fredspris» har fått. Vi oppfatter dette som et uttrykk for den sterke støtten som finnes i Norge for Vietnams folk, og som et uttrykk for harmen over utdelinga av Nobels fredspris til Nixon's handlinger, utenriksminister Kissinger. Vi oppfatter det også som et uttrykk for sterk støtte blant norske organisasjoner og enkeltpersoner for de prinsippene biskop Camara er blitt kjent for: Kamp mot USA-imperialismen og fascismen.

Samtidig vil vi sterkt beklage

at initiativkomiteen for «Folkets Fredspris» sier at den ikke vil føre fram noen kritikk av USA-imperialismen, av Kissinger eller av USA's krigsforbrytelser i Indo-Kina. Protesten mot tildelinga til Kissinger og USA's krigspolitikk er en av de viktigste grunnene til oppslutninga om en «Folkets Fredspris». Det hadde derfor vært riktig å la dette komme klart til uttrykk i aksjonens politiske grunnlag. I startfasen av aksjonen ble det også formulert en resolusjon som inneholdt skarp kritikk av USA-imperialismens politikk. Vi vil beklage og kritisere at

den nå er trukket tilbake av Arbeidsutvalget i aksjonen. Vi vil også ta avstand fra alle forsøk på å vende aksjonen for «Folkets Fredspris» om til en pasifistisk ideologi som går mot frigjøringsbevegelsenes rettferdige, væpnede kamp mot imperialismens nasjonale og sosiale undertrykkelse. Det er på denne bakgrunn ml-bevegelsen ikke finner å kunne delta i Arrangementskomiteen for aksjonen. Med disse reservasjonene vil vi likevel uttrykke vår politiske støtte til den anti-imperialistiske målsetting for «Folkets Fredspris» til Camara.

Resultatet av «Folkets Fredspris» og aksjonen rundt den må ikke bli at kampen mot utdelinga til Kissinger og protesten mot USA's terrorpolitikk i Indo-Kina stilner bort. Vi håper at de organisasjoner og personer som nå står i spissen for «Folkets Fredspris» samtidig vil delta i aksjoner rettet mot Kissinger og uttrykke sin støtte til Vietnams folk. I tida som er igjen til Nobelprisen skal utdeles vil AKP (m-l) konsentrere sine krefter om å skape støtte til slike breie, protestaksjoner mot Nixon's utenrikspolitiske krigslakei og øke solidariteten med Vietnams kjempende folk.

Klassekampen 39/73
31. oktober 73

RETT ANKLAGENE MOT DE VIRKELIGE SPIONENE!

AKP(m-i) tar skarpt avstand fra arrestasjonen av Folket i Bild-journalistene og de andre som har bidratt til å avsløre den hemmelige, statlige spionorganisasjonen «Informasjonsbyrå».

Dette «super-SIPO» har drevet en skjult spionasje innenfor svenske organisasjoner som De Förenade FNL-gruppene og fagbevegelsen og drevet utstrakt

spionasje rundt om i verden, bl.a. mot Nord-Vietnam og den palestinske frigjøringsbevegelsen. En avdekking av statens undergraving av vanlige folks demokratiske rettigheter blir i dag forsøkt stoppet ved hjelp av en politisk hekse — prosess mot folkets forsvarere. En liknende utvikling ser vi i Norge hvor soldat Narve Trædal er tiltalt for å ha avslørt

NATO's reaksjonære øvinger i å knuse anti-NATO-opposisjon i Norge.

AKP(m-i) oppfordrer politiske partier og organisasjoner, fagforeninger og andre grupper og enkeltpersoner, til å markere aktiv støtte til de arresterte i Sverige: den statlige overvåkingas overgrep må stanses øyeblikkelig. Alle arresterte må frigis øyeblikkelig, alt beslaglagt materiale må frigis. Rett anklagene mot de virkelige spionene!

AKP (m-l)s Arbeidsutvalg, 25. oktober.

Klassekampen 40/73
7. november 73

AKP (m-l) støtter EB-arbeiderne

Faglig leder i AKP(m-l) har sendt denne støtteuttalelsen til EB-arbeiderne:
Kamerater!

Vi gir vår fulle støtte til deres politiske streik mot rettsvesenets klassesdom mot to av deres tillitsmenn. Sympatiak-

sjonene viser at en er årvåken og at tillitsmennenes arbeidsmuligheter på bedriftene ikke må innskrenkes.

Solidarisk hilsen (AKP(m-l))
Tor Mostue, faglig leder.

Klassekampen 43/73
28. november 73

Se opp for taktisk spill fra LO-ledelsen – Kamp nytter!

Sentralkomiteen i AKP (m-l) har nylig vedtatt følgende uttalelse om tariffoppgjøret:

Før valget erklærte Aspengren at Skånlandut-

valgets innstilling var akseptabel for LO forutsatt at det ble DNA-regjering. Nå «avvises» den samme innstillinga til synelatende av talsmenn for LO-ledelsen —

så og si på «prinsipiell» grunn. På LO-kongressen avviste LO-formannen kategorisk forslag om forbundsvis oppgjør — i dag kommer klare signaler fra toppen om at det går mot en forbundsvis oppgjørform.

Folkene i ledelsen er ikke med dette blitt bedre talsmenn for de fagorganiserte — fortsatt er de arbeidsgi-

vernes håndgangne menn. Helomvendinga i disse sakene viser bare at toppen er under press — grunnplanet i fagbevegelsen er på vei mot venstre. Nå er det om å gjøre å hale inn venstredreininga.

Kampviljen er stor foran tariffoppgjøret — Verdalarbeidernes aksjon bærer bud om dette. Og med rette: Skatteflåinga og prisgaloppen gjør grove innhogg i arbeiderfamiliens pengepung.

På den andre sida lever kapitalistene herrens glade dager på en økonomisk høykonjunktur. Profittene som håves inn er større enn noen gang — spesielt for storkonsernene, monopolene i norsk industri.

Kapitalistenes investeringslyst er større enn noen sinne — på oljesektoren ruller milliardene i håp om stor og hurtig profitt. Desto mindre innstilt vil de være på betydelige tillegg til lønnstillegg i forbindelse med tariffoppgjøret.

KRAVENE

For de fagorganiserte må den absolutte målsettinga ved oppgjøret være å sette en definitiv stopper for galloppen nedoverbakke for reallønna.

— Det må kjempes gjennom skikkelige lønnspålegg. Mindre enn 20-30 % generell tillegg vil bety ytterligere reallønnsnedgang! Skal det aksjoneres, så skal det også aksjoneres for skikkelige krav!

Kravet om helautomatisk indeksregulering med to poeng svingetall og hundre

prosent kompensasjon må føres hardt fram — skal vi ha noen garanti for at tillegg ikke er spist opp av prisene kort tid etter oppgjøret.

— **Arbeidstida** må reduseres til 40 timer, og 37,5 timer for skiftarbeidere, med spisepauser inkludert i arbeidstida. Dette kravet kan innfris innafor bedriftenes nåværende lønnsbudsjett. Kravet om arbeidstidsforkortelse må føres fram av fagbevegelsen og ikke tas ut av oppgjøret!

Se opp for taktisk spill fra LO-toppen

Skal vi vinne fram i tariffoppgjøret, må det ses opp for taktisk spill fra sosialdemokratiet og lederne i LO! I forbindelse med revalueringa forberedes det nå en demagogi som ska bli framtreddende under oppgjøret: Revalueringa skal angivelig føre til umiddelbare forbedringer for vanlige folk — her er det så og si bare å gå i butikken og ta ut fortjenesten! Dette er ikke annet enn en bløff: fortjenesten blir borte på veien — i importørenes, grossistenes og detaljistenes avanser. Statlige kontrolltiltak har i slike sammenhenger alltid vist seg svært så uduelige.

Like fullt har arbeidsgivernes representanter — etter at krokodilletårene er felt — alt begynt å snakke om de «langsiktige fordelene» med revalueringa, bl.a. i form av «demping» av vårens tariffoppgjør. Sagt med reine ord er det her ikke snakk om annet enn at de

fagorganiserte skal dempe seg ned. På arbeidsgiverhold tas revalueringa alt som et forskudd på lønnstillegget. Dette kan ikke godtas. Det må i denne forbindelsen sterkt advares mot demagogi fra sosialdemokratens side — i form av oppfordringer til «moderasjon», under henvisninger til at her står det om hele «nasjonens økonomiske interesser».

Slike forsøk på å føre folk bak lyset må vises tilbake! DNA har vist hvilke økonomiske interesser de står for, når Bratteli i 1972 lot oljespekulantene få moms-fri-tak tilsvarende flerfoldige hundre millioner på omsetning og import av oljeboringsplattformer. Når det er moms på matvarer det er snakk om, er derimot alt over hundre millioner «nasjonaløkonomisk uforvarselig».

Spesielt må det advares mot at den slags argumenter blir ført i marka for å rettferdiggjøre at det fastlegges ei økonomisk ramme for de eventuelle forbundsvisse oppgjørene, når saka skal opp i LOs representantskap i desember.

Avvis «pakke-løsninger» og lønnsdiktat

Ledelsen har gjort en taktisk retrett i forhold til Skånland-utvalgets forslag om et pris- og inntektspolitisk råd. Dette endrer likevel ikke deres målsetting — full sentralisering av oppgjørene.

Innstillingen er til nå vist en kald skulder i fagbevegelsens grunnorganisasjoner. Men fortsatt er det

nødvendig å forsterke presset. Ledelsen har skaffet seg utsettelse til våren med å avgi sitt standpunkt til innstillinga. Innstillinga må kreves ut til behandling på grunnplanet før ledelsen avgir sitt svar!

Toppen forsikrer også om at Skånland-utvalgets forslag ikke under noen omstendigheter vil komme til anvendelse ved vårens oppgjør. Dette må tas med ei god klype salt. Det må ses opp for enhver form for

pakkeløsning, av den typen vi fikk ved siste indeksoppgjør. Dette ga den dårligste kompensasjonen på lenge.

For å sikre en fri forbundsvis oppgjørform, må det også kreves en klar avvisning av enhver form for **lønnsdiktat** — nei til kobling i avstemningene, **tvungen lønnsnemnd** må ikke tas i bruk. Dette må stadfestes av LOs representantskap.

Skal tariffrevisjonen gi resultater, må vi instille oss på kamp, både mot arbeids-

giverne og mot taktiske manipulasjoner fra LO-ledelsen. Veien å gå er den Verdal-arbeiderne anviste — kamp nytter!

— Krev frie, forbundsvise oppgjør — ingen generell ramme — nei til kobling!

— Avvis Skånlandutvalgets innstilling — nei til pakkeløsninger!

— Gå mot bruk av tvungen lønnsnemnd!

— Se opp for demagogi og taktisk spill fra LO-ledelsen — **KAMP NYTTER!**

Klassekampen 43/73

28. november 73

AKP(m-l) oppfordrer SV:

HOLD FAST PÅ KRAVET: BORT MED ALL MOMS PÅ MAT:

Svært mange har stusset nokså kraftig på at Sosialistisk Valgforbund nå har gått inn for å **SUBSIDIERE bort matmomsen** istedet for å kreve at **MOMSSYSTEMET** skal vekk på alle matvarer. AKP(m-l) oppfatter dette som en alvorlig sak, og har derfor sendt ut en uttalelse som forklarer hvorfor SV's linje er ytterst skadelig. Her følger uttalelsen i sin helhet:

Kampen mot moms på alle matvarer har lenge hatt brei støtte i det arbeidende folket. Årsaken er enkel. De siste åra har vært preget av en kraftig prisstigning, ikke minst på dagligvarer. 20% moms betyr at denne prisstigninga økes. Går prisen på

en vare opp med 50 øre, plusser momsen 10 øre på toppen. Hundretusener av arbeidere har gått til streik dette året for å få matmomsen bort.

Det er nå klart at Stortinget, anført av Arbeiderpartiets regjering, likevel ikke vil innfri dette kravet. Istedet vil det bli vedtatt å subsidiere ned prisen på en del momsbelagte varer. I forhold til virkningene av å fjerne hele matmomsen blir dette for småpenger å regne. Resultatet blir noen kroner i uka, dvs. et par kjøttkaker, i lønnsstakernes favor!

I denne situasjonen har dessverre Sosialistisk Valgforbunds Stortingsgruppe begynt å gli. I Finansdebatten har SV nå hoppet over på en storstilt **«subsidieløs-**

ning». Blir denne virkeliggjort vil matmomsen bli beholdt samtidig, som staten subsidierer ned prisen på de momsbelagte matvarene med et tilsvarende beløp. Tilsynelatende kan dette se ut som en «teknisk» løsning som gjør at lønnsstakerne kommer like godt ut. I virkeligheten er den en farlig konsesjon til høyre-sosialdemokratiets politikk.

Kampen mot moms på all mat er en kamp for arbeidsfolks økonomiske interesser. Men den er samtidig en politisk kamp mot en usosial skattelegging av arbeidsfolks daglige brød. Fjernes all moms på mat, vil det bli en permanent ordning helt til et forslag om ny-innføring eventuelt vinner fram. Men med en våken og aktiv arbeiderbevegelse vil det vanskelig kunne skje.

En **subsidieløsning** vil, selv om den er mange ganger større enn det som regjeringa foreslår, bare gjelde fram til neste års statsbudsjett. Den må, kort sagt, vedtas hvert eneste år. Det er da lett å «subsidiere bort» deler av eller hele matmomsen foran lønnsoppgjøret for å dempe krava, for så å trekke tilbake endel av subsidiene når oppgjøret er over.

I tillegg er selv systemet med en slik altomfattende matsubside-

ering både infløkt og byråkratisk. Først skal staten innkreve moms og deretter skal et tilsvarende beløp tilbake til ulike greiner av næringslivet for å senke prisene. Istedet for å forenkle skattesystemet gjør en det mer komplisert.

Dermed økes mulighetene til ukontrollert svindel fra kapitalens side.

SV's opplegg bør ikke kunne unnskylde med at det er «vanskelig å fjerne momsen av tidsmessige grunner fra nyttår

av». Det er iallefall ikke noe lettere teknisk å kontrollere at prissubsidier deles ut riktig til alle mulige slags næringsdrivende, importører o.l. Forslaget om erstatte kravet om å fjerne matmomsen med en størstilt subsidieringslinje kan heller ikke godtas som noe «subsidiært» forslag. Utenfor Stortingskorridorene, dvs. på arbeidsplassene, blant ungdommen og i kvinneorganisasjonene har det aldri vært diskutert. Det har derfor

ingen som helst massestøtte, og kan derfor enda lettere stemmes ned i Stortinget enn matmomskravet. Det eneste en oppnår er å forvirre og eventuelt splitte den venstresida som hittil har stått enhellig bak kravet: Bort med all moms på mat!

AKP(m-l) vil så sterkt vi kan oppfordre Sosialistisk Valgforbund til å holde fast på en slik konsekvant linje.

Sentralkomiteen i AKP(m-l)

Klassekampen 43/73

28. november 73

Støtt det greske folkets kamp mot fascismen! Nato ut av Norge

Det fascistiske terrorstyret som har hersket i Hellas siden 1967, er et Quislingstyre som har til hensikt å sikre USAs interesser både i Hellas og i det indre Middelhav.

Det er påvist at kuppet i 1967 skjedde på grunnlag av en NATO-plan og med amerikansk støtte. Siden har Papadopoulos-regimet hele tida hatt støtte av USA-imperialismen. USA-imperialismen og dens redskap NATO ser fascist-juntaen som en sikkerhet mot at Hellas trekker seg ut av USAs interessefære, og mot at progressive og revolusjonære massebevegelser utvikler seg i landet. USA ønsker også å bruke Hellas som en militærbase for å være et støttepunkt i aksjoner mot revolusjonære og anti-imperialistiske bevegelser i de arabiske landa — bl.a. mot palestinerne.

DEMONSTRASJONENE KNUSER BLØFFEN OM «LIBERALISERING»

I det siste har Quisling-regimet forsøkt å skjule sin karakter av fascistisk terrorstyrer gjennom å innsette en såkalt «sivil» regjering og starte en angivelig «liberaliseringsprosess». Denne typen bedrageri har også vært forsøkt i andre fascist-stater i det siste, bl.a. i Tyrkia. Hensikten er å dempe den kraftige motstanden i det greske folket og narre den anti-fascistiske opinionen i utlandet som ser på junta-regimet med avsky.

Arbeidernes og studentenes svære anti-fascistiske demonstrasjoner har avslørt denne falske «liberaliseringa». De svære og heltedodige demonstrasjonene viser at det greske

Uttalelse fra AKP(m-l)s Arbeids- utvalg om demon- strasjonene i Hellas

folket på ingen måte gir noen slags støtte til Quislingene. Demonstrasjonene viser også at grekerne er fullt ut klare over hvem som har skapt juntastyret og holder det under armene. De greske anti-fascistene peker ut USA-imperialismen som juntaens virkelige herrer.

Dette er en stor seier for den anti-fascistiske bevegelsen i Hellas. Det har tillintetgjort juntaens drømmer om å oppnå en «normalisering» av styret sitt dvs. at fascismen skal kunne fortsette å herske i lang tid uten kraftig motstand. Det har satt juntaens herrer i NATO-hovedkvarterene og Pentagon i en ubehagelig situasjon.

Demonstrasjonene som trosset vold som undertrykkelse, død og fengslinger, viser at det greske folket aldri vil kunne underkues av fascismen og aldri vil gi opp kampen før fascismens og imperialismens makt i Hellas er brutt.

FORSVAR ANTI-FASCISTENE MOT MORD, TORTUR OG FENGSEL.

Terrorstyret har svart på demonstrasjonene ved å skyte mot folkemassene, innføre portforbud og gjennomføre massearrestasjoner.

Vi veit for øyeblikket ikke hvor mange som er drept. Men terrorens omfang vises bl.a. ved drapet på den norske piken Toril Margrethe Engeland. Denne piken, som ikke deltok i noen slags demonstrasjoner, blei skutt ned bare fordi hun tilfeldigvis befant seg på en gate i Aten. Fængslene er overfylte. Som i Chile har de greske fascistene måtte bruke en fotballbane for å skaffe plass til alle som er arre- stert. Mange av fangene blir ut- satt for tortur.

Fængsel, tortur og mord er det som venter mange grekere nå dersom juntaen gjennomfører sine planlagte mottrekk mot demonstrasjonene. Norske fog- foreninger, organisasjoner og partier bør protestere kraftig mot juntaens terror for å være med på å skape den internasjonale opinion som trengs om anti- fascistiske greker skal redde liv og helse.

HELLAS AVSLØRER REVISJONISTENES MYTE OM «DEN FREDelige VEIEN»

Siden Krustsjøvs tid har Mo- skva-revisjonistene forsøkt å nar- re verdens folk til å gi opp kampen mot reaksjonen med våpen. Både sosialisme og na- sjonal frigjøring skal i følge disse falske «kommunistene» kunne oppnås gjennom «fredelig kamp uten våpen».

Men virkeliheten avslører dette som en løgn som avvæpner folket og fører til nederlag. Tidligere i høst har Chile vist at «den fredelige veien» ikke fører fram. Ut- viklinga i Midt-Østen viser også hvordan USAs og Sovjets «fre- delige forhandlingsløsninger» bare tjener Israel og skader pale- stinerne, Syria og Egypt.

Utviklinga i Hellas er enda et eksempel på dette. Ingen «fre- delig utvikling» kan skape demokrati og nasjonal frigjøring

så lenge juntaen dreper for fote bare folket demonstrerer.

Den greske kommunistiske be- vegelsen har stolte tradisjoner fra væpnet kamp mot nazismen under krigen og mot den greske fascismen støttet av USA etter krigen. Men i dag er det gamle kommunistpartiet forvandlet til et revisjonistisk parti. Det er splittet i mange deler og maktes- løst innafor Hellas' egne grenser. Ingen del av revisjonistpartiet spilte noen viktig rolle i demon- strasjonene. Demonstrasjonene viser klart hvordan revisjoni- stiske «kommunist»-partier er ubrukelig for folket.

Det finnes bare en vei til fri- gjøring av-Hellas fra Quislingjun- taens terrorstyrer. Det er Vietnams, Laos og Kambodsjas vei: Veien med en folkekrig mot imperialismen og reaksjonen. De siste demonstrasjonene har enda en gang bekreftet at alle andre veier bare er løgn og bedrag.

NATO UT AV NORGE- IKKE «DEMOKRATISK PRESSE GJENNOM NATO»

De politikerne som tjener USAs og NATOs interesser i Norge er pinlig berørt av demonstra- sjonene i Hellas. De er redde for at stadig flere i Norge skal skjønne det grekerne ser helt klart: At NATO er et redskap for imperialismen og en trussel mot de demokratiske rettighetene og den nasjonale sjølstendigheten i medlemslandene.

For å skjule NATOs rolle som støttespiller for juntaen snakker de om at Norge må «øve demo- kratisk press gjennom NATO» og eventuelt tilmed kreve Hellas ekskludert. Denne linja stiller de opp mot det stadig sterkere kra- vet om at NATO må ut av Norge.

Disse politikerne sier hyklerisk at «Hellas er blitt en belastning for NATO». Men dette er slett ikke sant! Tvert i mot: Hellas, med sin viktige strategiske posi-

sjon og sitt meget NATO-lojale styre, er en meget viktig del av NATO-systemet. I virkeligheten er ikke juntaen noen belastning for NATO, men den er en innen- rikspolitisk belastning for norske NATO-politikere.

Hva kan «demokratisk press gjennom NATO» føre til? At en del naive mennesker får det inn- trykket at NATO er et slags «fredsskapende instrument». Hva om Hellas gikk ut av NATO? Trolig ville det bare få reint for- mell betydning. Spania er ikke med i NATO, men er likevel et militært støttepunkt for USA og en av USA-imperialismens vik- tigste europeiske satellitter. Pratet om «demokratisk press gjennom NATO» må derfor av- vises som svindel som bare er egnet til å lure folk og gjøre skade.

For Norges vedkommende er den konklusjonen vi må trekke av hendelsene i Hellas at NATO må ut av Norge. NATO i Norge betyr at fienden står innafor landets grenser. Hellas viser oss hva dette betyr i det øyeblikket USA ikke lengre vil tillate borgerlig demokrati i Norge. NATO i Norge er en permanent trussel om terror, fascisme og militært Quislingherredømme i vårt eget land. AKP(m-l) vil ta konse- kvensen av dette ved å arbeide for å styrke NATO-motstanden i Norge og bringe den dagen nær- mere da alt NATOs personell og materiell for alltid forlater norsk jord.

**LENGE LEVE DET GRESKE
FØLKETS STORE DEMON-
STRASJONER!**

**NED MED USAs og NATOs
QUISLING-JUNTA I ATEN!**

**FORSVAR GRESKE
ANTIFASCISTER MOT
FENGSEL, TORTUR OG
MORD!**

NATO UT AV NORGE!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

1974

Klassekampen 2/74
9. januar 74

— Frifinn Narve Trædal —

AKP(m-l) PROTESTERER MOT AT

CHILE-KUPP PLAN- LEGGES I NORGE

Dagen etter at det virkelige innholdet i Wintex 73-øvelsen ble avslørt, sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) ved Sigurd Allern ut en protest. Den er formet som et åpent brev til den norske regjeringa ved statsminister Trygve Bratteli. Her gjengis den i sin helhet:

Hr. statsminister,

Torsdag 5. januar avslørte flere aviser at det våren 1973 ble gjennomført en militærøvelse mot «indre fiender» over hele landet. Vi protesterer på det skarpeste mot dette. Vi protesterer mot at navngitte organisasjoner og norske arbeidere nok en gang er blitt utpekt som «fiender» for norske militære. Dette er i strid med instruksjoner som er gitt av flere forsvarsministre og følgelig ulovlig.

Enda mer alvorlig er det at slike øvelser forbereder militærkupp og opprettelsen av et fascistisk militærdiktatur i Norge. De betyr at det gjøres organisatoriske forberedelser til å undertrykke arbeidere og lovlige organisasjoner. De betyr også at nøkkelpersoner i hæren og statsadministrasjonen forberedes mentalt på at slike tiltak kan bli nødvendige. Uansett hva man vil påstå har vært hensikten med øvelsene, så bereder de derfor i praksis grunnen for de som kan tenke seg å opprette et åpent, fascistisk militærdiktatur i Norge — slik det skjedde i Hellas i 1967 og i Chile i 1973.

Øvelsene er tydeligvis planlagt og ledet av NATO sentralt. Vi regner likevel med at norske

myndigheter kjente til det som skjedde. AKP (m-l) krever at regjeringa dokumenterer at regjering, militær ledelse og sentrale embedsmenn ikke kjente til øvelsen — om den kan. Om regjeringa ikke gjør dette, så er det en bekræftelse på at norske sivile og militære myndigheter kjente til og bifalt øvelsene.

AKP(m-l) krever at Stortinget i lovs form vedtar at det er forbudt for norske militære å delta i øvelser der norske arbeidsfolk og lovlige organisasjoner er utpekt som «fienden». Om dette ikke skjer, så bekrefter det at regjeringa og stortingsflertallet fortsatt vil godta og bifalle slike øvelser.

AKP (m-l) slutter seg til kravet om at i lys av de nye avsløringene av ulovlige militærøvelser, må tiltalen mot Narve Trædal øyeblikkelig frafalles.

For AKP (m-l)
Arbeidsutvalget, v. AKP (m-l)s
formann, Sigurd Allern

Telegram
26. januar 74

FRA AKP(m-l) OG RØD UNGDOM ETTÅRS DAGEN FOR PARISAVTALEN OM VIETNAM

I anledning av at det er et år siden undertegnelsen av Paris-avtalen om Vietnam sender AKP(m-l) og Rød Ungdom sine varmeste og beste ønsker til folket i Vietnam og til DRV og RSVN PRG. Parisavtalen var en stor seier for det vietnamesiske folket i deres vedvarende kamp mot USA-imperialismen. USA-imperialismen har likevel ikke gitt opp sine ny-kolonialistiske planer for Vietnam og Indokina, noe det enorme antallet grove krenkinger av Paris-avtalen er et bevis på. USA fortsetter å benytte det fascistiske Thieu-regimet for å gjennomføre sin aggresjon mot det vietnamesiske folket.

AKP(m-l) og Rød Ungdom krever at USA-imperialistene og Thieu-regimet øyeblikkelig stanser sine krenkinger av Paris-avtalen, og gir sin fulle støtte til regjeringen i DRV og PRG i deres kamp for å gjennomføre Paris-avtalen.

Klassekampen 6/74
6. februar

**NRK
PRØVER
Å
KNEBLE
AKP**

På mandag sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) en protest til NRK ved Kringkastingssjefen på

grunn av NRKs behandling av pressekampanjen mot marxist-leninistenes arbeid i militæret. Her sies det blant annet:

Lørdag 2. februar brakte flere aviser oppslag om et studieopplegg fra AKP (ml)s ungdomsorganisasjon, Rød Ungdom, om politisk arbeid under vernepliktstjenesten. Dette ble umiddelbart fulgt opp av NRK, med intervjuer av bl.a. Forsvarsminister og Forsvarssjef. Den angrepne part, AKP(ml) og Rød Ungdom, ble overhodet ikke kontaktet.

Søndag 3. februar kontaktet AKP(ml)s formann Dagsrevyen og Dagsnytt-redaksjonen og bad om anledning til en kort kommentar i kveldssendingene. Dette ble avslått. En gikk imidlertid med på å vurdere å gjengi utdrag fra en meget kortfattet uttalelse fra vårt arbeidsutvalg, som også ble sendt ut over NTB. Det kom såvidt vi har klart å oppspore ikke en setning fra denne i noen av gårsdagens sendinger.

Hovedpoenget i vår uttalelse var at det «avslørte» studieopplegget ikke bringer det minste

nytt om vår politikk for politiske militærtjeneste. Tilsvarende synspunkter har vært drøftet i Klassekampen, de finnes i våre programmer. Den eneste hensikt med «avsløringene» er derfor å skape et inntrykk av at en plutselig har oppdaget mer eller mindre kriminelle handlinger fra marxist-leninistenes side. Vi ser dette som et PR-trick som skal avlede oppmerksomheten om Wintex-skandalen og den kommende Trædal-saka.

I dagens «presserunde» i radioen ble hetsen mot vårt parti fulgt opp med sitater fra flere høyre-orienterte presseorganer. Vi finner det ytterst diskriminerende at AKP(ml) i en slik situasjon fullstendig blir nektet å komme til orde.

Vi gjør Dem allerede nå oppmerksom på en annen side av saka som vil få etterspill. Det omtalte studiedokumentet ble nemlig stjålet fra en soldat i januar måned. Ettersom tyveriet ble begått av en offiser er dette anmeldt til ombudsmannen for forsvarret. Ifølge siste nummer av

billedbladet NA ble det stjalne dokumentene gitt til NRK's medarbeider Per Øyvind Heradstveit, som så har sørget for å bringe dem videre.

Selv om det offentliggjorte

dokumentet ikke bringer det minste nytt om vår politikk, finner vi en slik framgangsmåte-jevngodt med et forsøk på en illegalisering av vårt parti. Vi finner det derfor som et rimelig mini-

mumskrav at vårt syn på denne saka kan få komme til uttrykk i radio og fjernsyn.

For Arbeidsutvalget i AKP(m-l)
Sigurd Allern-formann.

— «AKP's ILLEGALE STUDIEBREV» —

«AVSLØRINGENE» ET REINT PR-TRICK

NRK, en rekke aviser, Forsvarsminister og Forsvarssjef har forsøkt å lage sensasjonelle hetsreportasjer mot AKP(m-l) på grunnlag av en studiesirkel for marxist-leninister som avtjener militær verneplikt. Arbeidsutvalget i AKP(m-l) vil derfor slå fast følgende:

— Innholdet i studiesirkelen representerer overhodet ikke noe nytt om vårt syn på NATO og militær vernepliktstjeneste. De

samme synspunktene er i årevis tatt opp i vår avis Klassekampen, de står i våre programmer.

«Avsløringene» er derfor et reint PR-trick for å dempe kritikken mot Trædal-saka og avsløringene av Wintex-planene om aksjoner mot NATO-motstandere.

— Vårt syn på NATO er kort og godt at denne alliansen IKKE kan være noe vern mot utenlandsk aggresjon. Idag er forsvaret av

Sør-Norge typisk nok overlatt til det tyske Bundeswehr.

— I tillegg er det grundig avslørt at militærapparatet trenes til bruk mot den politiske venstreopposisjonen og arbeiderbevegelsen i Norge.

— Derfor er vår linje i militæret å arbeide for følgende mål:

— At Norge meldes ut av NATO.

— At det gjennomføres en folkevæpning som virkelig kan stå mot både utenlandsk aggresjon og fascistiske statskuppplaner.

— At norske soldater aktivt kjemper mot alle forsøk på å bruke militærapparatet mot folket.

For Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Arbeidsutvalget
Sigurd Allern-formann

Uttalelse/stensil

6. februar 74

UTTALELSE FRA AKP(m-l):

FORSVARSLÉDELSEN VIL KNUSE TILLITSMANNSORDNINGA OG MILITARISERE DET POLITISKE LIVET I NORGE.

AKP(m-l) har i en tidligere uttalelse slått fast at offentliggjøringa av det såkalte "hemmelige studieopplegget" er et reint PR-trick for å dempe kritikken i samband med Wintex-avtalen og Trædal-saka. Studieopplegget inneholder ingenting nytt om AKP(m-l)s og Rød Ungdoms politikk, og sier ingenting ulovlig. På bakgrunn av utviklinga de siste dagene må vi nå også slå fast følgende:

1) Forsvarsministeren sprer usannheter om AKP(m-l) for å ramme soldatenes tillitsmannsordning.

Fostervoll sa i et TV-intervju sist lørdag at krefter "som de som står bak studieopplegget" kan "misbruke" tillitsmannsordninga. Mandag gikk han et skritt longer. I et avisintervju insinuerer han at partiet står bak et tillitsmannsmøte som er innkalt i Nord-Norge. Dette er tøv. Medlemmer av AKP(m-l) og Rød Ungdom har som alle andre den demokratiske retten å stille til valg som tillitsmenn. Men flertallet av soldater og tillitsmenn har ingen kontakt med AKP(m-l) og RU. Det er rett og slett usant at vi "står bak" tillitsmannsmøtet i Nord-Norge.

Forsvarets Overkommando og Forsvarsministeren planlegger å nedlegge tillitsmannsordninga. Dette forbereder de ved å svartmale soldatene og tillitsmennene og framstille dem som sauer som blir "manipulert" av partier på venstresida.

2) Offiserskorpsets bruk av tyveri og "vennlighsinnede" journalister er en trussel mot de demokratiske rettighetene.

Et er nå bevist at de beryktete Firm Sand-meldingene stammer fra Forsvarets Overkommando.

At sentrale offiserskretser ikke skyr ulovlige midler i sin kamp mot venstresida er "avsløringene" fra studieopplegget et nytt bevis på. En offiser stjeler studieopplegget. Det vandrer videre til en "sympatisk innstilt" pressemann og kontakt for etterretningspolitiet : Per Øyvind Heradstveit. Han sørger for å spre det til aviser og kringkasting.

Dette er ett av stadig flere eksempler på at forsveret i stadig større grad griper inn i det sivile politiske liv. Et annet eksempel er det militære presset for å beskjære telefriheten til radioens medarbeider Nils Wørenskjold.

Vi tror at Forsvarets Overkommando har satt i gang en bevisst politisk kampanje med "psykologisk krigføring" mot politiske motstandere. Resultatet kan bli en "militarisering" av det politiske livet, slik at mange ikke våger å gi uttrykk for menigene sine av redsel for forfølgelser fra offiserskorpset. Dette truer de demokratiske frihetene i Norge.

Vi håper at journalister ikke vil la seg bruke av militærapparatet på samme måte som Per Øyvind Heradstveit.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

Klassekampen 12/74
20. mars 74

Åpent brev til SV's ledelse fra AKP(m-l): VIS VILJE TIL FOR- HANDLINGER — DERSOM DERE VIL HA ENHET I OSLO!

Kamerater!

Nå er både Faglig Førstemaifront og Arbeiderfront 74 i gang med å forberede tog i Oslo. Utviklinga går mot to tog til venstre for DNA-SAMORG.

Samtidig skjerpes klassekampen og den politiske kampen:

— Vi er på vei inn i et lønnsoppgjør der vi kan vente at LO-DNA-toppen vil sabotere etter beste evne,

slik som den forsøkte å knekke Holmenkolbanestriken.

— LO-DNA-toppen legger planer for å ta tilbake tapte posisjoner i fagbevegelsen.

— Ytre høyre — Libertas og andre — prøver å piske opp en reaksjonær opinion mot alt progressivt.

— DNA-regjeringa og Forsvarets Overkommando forsvare sammen dommen mot Trædal, og Wintex-øvel-

sen, og planlegger å avskaffe soldatene tillitsmannsordning.

Ett tog til venstre for DNA-toppen i Oslo i år ville kunne gi reaksjonen og DNA-LO-toppen et skudd for baugen, og vise at det finnes krefter på venstresida som kan stå imot deres offensiv. Det kunne få rikspolitisk betydning. Men to tog har hver for seg ingen sjanse til å nå fjorårets oppslutning. Splittelsen gjør det lettere for Bratteli, Aspengren og Steen å skjule sin egen tilbakegang.

Folk i SV-ledelsen må ta skylda for at splittelsen er oppstått. Først forhandlet man om enhet med Brattelis

tilhengere i Oslo SAMORG. Siden har den Arbeiderfrontkomiteen som SV har tatt initiativet til, nekta å forhandle med den Faglig 1.mai-front-komiteen som alt i januar innbød SV til samarbeid på samme grunnlag som i fjor. Vi tror grunnen er at noen av de som har hatt ansvaret for SV's 1.mai-linje ikke virkelig ønsker noen brei front mot høyresosialdemokratiets politikk. I stedet vil man 1) Ikke ha med paroler som retter seg mot Bratteli og Aspengren og navngir DNA- og LO-ledelsen som motstandere. 2) Ha et snevert, partisyvinistisk tog som fullt ut kontrolleres av SV og skal tjene bare SV's partiinteresser.

Vi venter ikke at dere vil si dere enige med oss. Men dersom vi tar feil, hva er det da som hindrer enhet? Flere ganger de siste ukene (bl. a. på Oslo Universitet) har SV-representanter sagt at SV er

villig til å drøfte enhet. Men likevel kommer ingen drøftinger i gang. Det står ikke på oss. Hva er årsaken?

Faglig 1.mai-front har flere ganger invitert SV til drøftinger. Fra SV-hold har svaret vært at man ikke vil komme, i stedet vil Arbeiderfront 74 invitere. Men til dags dato er ingen invitasjoner fra Arbeiderfront kommet!

Det er nå gått over en måned siden SAMORG-møtet 8.februar da SV's forslag ble nedstemt. Om uttalelsene om enhet er alvorlig ment, så bør dere snarest mulig ta kontakt med SVs medlemmer i Arbeiderfront og få dem til å gå inn for forhandlinger.

I betraktning av Oslo-demonstrasjonens rikspolitiske betydning, vil vi også be om et møte mellom representanter for SV og AKP (m-l) sentralt. Det er klart at dersom de to part-

ene kommer fram til at vi kan gå sammen om et enhetsinitiativ, så vil det også gjøre det lettere å få i stand enhet mellom de to komiteene. Møtet kan være hvor og når og i de former som passer dere.

Om dere likevel ikke vil gå inn for noen slags forhandlinger, så bør det også være slutt på påstandene om at SV er villig til enhet. Da kan ikke skylda legges på de kreftene som både fra først av har jobba for å få til enhet til venstre for Bratteli-Aspengren, og som hele tida har bedt om forhandlinger med SV.

For et slagkraftig 1.mai-tog i Oslo mot imperialismen, monopolkapitalen, reaksjonen og DNA-LO-toppen! Enhet på klassekampens grunn!

Oslo, 14. mars 1974

Kameratslig hilsen
Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 12/74
20. mars 74

RJUKAN-ARBEIDERNE VISER VEI

— AKP (m-l)s Faglige Utvalg gir sin fulle støtte til kampen som føres for å bevare Rjukan Sykehus. Fagorganiserte arbeidere har gjennom samorganisasjonen gitt stat og regjering en skarp advarsel mot den distriktsfiendtlige politikken ved å varsle aksjoner og politisk streik. En enhetlig aksjon fra arbeidsfolk på Rjukan kan stoppe angrepet på Rjukan

Sykehus og grunnlaget for videre eksistens i distriktet. En beslutnings kamp på Rjukan vil også være en viktig oppmuntring for arbeiderklassen over hele landet. Den vil vise vei i kampen mot regjeringas avfolkningspolitikk. Den kan vise hvor stor makt arbeidsfolk har om de står sammen og ikke viker fra rettferdige krav. Derfor motarbeider regjeringa

Rjukan-arbeidernes krav av redsel for at arbeidsfolk over hele landet skal reise en liknende kamp for å bevare sjukehus, arbeidsplasser og livsgrunnlag på samme resolute måte.

La Rjukan-arbeidernes eksempel bli en seier for arbeidsfolk i hele landet. Støtt kampen helhjertet i tida framover!

AKP (m-l)s Faglige Utvalg

Klassekampen 13/74
27. mars 74

BARE ARBEIDERKLASSENS EGNE AKSJONER KAN STOPPE DYRTIDA

Denne uttalelsen fra AKP(m-l)s Faglige Utvalg ble sendt bedriftsklubben ved BMV, Laksevåg før streiken og demonstrasjonen fredag:

Kamerater:

AKP(m-l)s faglige utvalg vil med dette uttrykke sin fulle støtte til den aksjonen mot prisstigning og skatteplyndring som arbeidene ved BMV, Laksevåg har tatt initiativet til. Dere har også tidligere tatt slikt initiativ og det viser at dere står i første rekke i arbeiderklassens motstandskamp mot dårligere levevilkår.

På tross av de ulike regjeringers løfter om å dempe dyrtidsutviklinga og å senke

skattetrykket, har arbeiderklassen den siste tida vært vitne til en klar forverring. Denne avtaleperioden vil gi en prisstigning på ca. 17%. For neste år er den beregnet til 10-15%. Momsen gir 20 prosent ekstra prisstigning.

For hver krone prisen stiger gir Momsen 20% tillegg, og som en følge av inflasjonen tar skatteprogresjonen stadig mer og mer.

All erfaring til nå har lært oss at myndighetenes snakk om «tiltak» og «ordninger» er bare kaldprat. Det er prat som er satt i gang bare for å stagge aksjoner på arbeidsplassene, mens monopolkapitalen høver inn milliarder på høykonjunkturer.

AKP(m-l) OM STREIKEN I BERGEN:

Aspengrens hysteriske avstandstaken fra den politiske streiken, regjeringas stahet i momsspørsmålet, de elendige krava om generelle tillegg som er reist ved dette tariffoppgjøret og alt pratet fra «ansvarlige politikere» om statlige inngrep (lønnsnemnd) i lønnsoppgjøret, viser at arbeiderklassen går vanskelige tider i møte. Men den siste tidas tallrike «ville» streiker, de siste momsaksjoner og den politiske streiken nå, viser at motstanden mot denne politikken er økende. Bare arbeiderklassens egne aksjoner kan snu utviklinga.

Med solidarisk hilsen
AKP(m-l)s faglige utvalg.
v. Tor Mostue.

Klassekampen 13/74
27. mars 74

AKP(m-l):

STØTT HOLMENKOL-BETJENINGAS FORTSATTE KAMP

I skrivende stund har betjeninga ved Holmenkolbanen ennå ikke fått innfridd sine krav.

Etter sju ukers streik, hvor betjeninga oppnådde å få både LOs juridiske kontor og Norsk Kommuneforbund (NKF) til å støtte deres krav (men ikke at de streika for å få dem

gjennomført!), vedtok de enstemmig å gå tilbake til jobb.

De streikendes fiende er mektig. Hele APs kommunale og faglige apparat i Oslo ble satt inn for å knekke streiken APs bystyre og lønnsutvalgets flertall som arbeidsgiver, det AP-ledete styret i NKF, arbeidsretten dagspressa osv.

Opp mot dette satte de streikende kampenheten seg imellom, vilje til å stå på kravet og avvisning av alle angrep fra høyresosialdemokratiet. Kampen ble uvanlig hard og forklaringa på det ligger ikke bare i at kommunen ikke ville forkorte arbeidstida. To ting var viktig:

1) Streika kom rett før tariffoppgjøret, og AP ønsket selvfølgelig ikke et eksempel på at streik nytter.

2) AP-ledelsen ønsket å statuere et eksempel, gi den raskt voksende kamplinja i fagbevegelsen en knekk.

Konflikten er nå brakt inn for arbeidsretten. Den er en rein klassedomstol som gang på gang har vist seg å være et redskap for arbeidsgiverne.

Bare en kraftig opinion kan presse arbeidsretten til å innfri betjeningas rettfærdige krav!

AKP (m-l) støtter betjeningas fortsatte kamp og vil gjøre sitt til for å skape en slik opinion.

Det er helt klart at støttearbeidet til Holmenkolbane-

streika var mangelfullt. AP og hele borgerpressen fikk boltre seg fritt med sin reaksjonære hets om at «streiken er ulovlig», betjeninga har under 40 timers uke allerede, osv. Trafikkantene ble også foresøkt spill ut mot de streikende.

AKP (m-l) gjorde en bra innsats i pengesamling, spredning av informasjon om streika o.l., sjøl om arbeidet kom for seint i gang og var for lite omfattende. Dette er en

svakheter vi må kvitte oss med for framtida. At ei samla venstreside uttrykte sin støtte til streiken er også bra. Men når arbeidsfolk er i kamp er det ikke nok med en passiv moralsk støtte. For framtida må det kreves aktiv innsats fra HELE venstresida!

**FULL STØTTE TIL
BETJENINGAS FORT-
SATTE KAMP. STOL
IKKE PÅ ARBEIDSRETTE
Sentralkomiteens Arbeids-
utvalg i AKP (m-l)**

Klassekampen 15/74
18. april 74

Styrk den røde pressa 1. mai:

SELG KLASSEKAMPEN - VERV MANGE NYE ABONNENTER!

Vi oppfordrer med dette alle AKP-medlemmer, sympatisører og lesere og venner av Klassekampen til å slå et kraftig slag for avisa 1. mai. I ei tid da reaksjonen viser tegn til å røre aktivt på seg, da stat og monopolkapital smelter stadig mer sammen for å sikre utbyttinga, da høyre-sosialdemokratiet klassesarbeid blir mer desperat, da den herskende klasse legger opp til gigantiske oljespekulasjoner — da trengs ei sterk kommunistisk

pressen mer enn på lenge. Og i ei tid da arbeidsfolk, fagorganiserte, kvinner og menn, fiskere, småbrukere, ungdom under utdanning, soldater, pensjonister tar til med et oppbrudd mot undertrykkinga, da trengs det ei avis som når ut og styrker kampen. Det trengs ei presse som kan vise hva som er sann og falsk arbeiderpolitikk, som viser hvorfor revisjonismen og reformismen ikke duger.

I dag er AKPs avis Klasse-

kampen den eneste kommunistiske ukeavisa i Norge. Det hviler derfor et stort ansvar på den. Et like stort ansvar hviler på alle som vil styrke Klassekampen, som vil at stadig flere arbeidsfolk skal komme i kontakt med den, sette pris på den, få bruk for den. Derfor: Slå et virkelig slag for den røde pressa 1. mai! Selg avisa i stort omfang. Og ikke minst — verv nye abonnenter til avisa! La oss ta et solid løft i verve-kampanjen. Enhver ny abonnent er en liten seier.

Arbeidsutvalget i AKP

Hilsen
23. april 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg

TIL YLEISRADION TEKNISSET,
FINLANDS RADIO,
HELSINGFORS,
SUOMI FINNLAND.

Kamerater,

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) vil med dette uttrykke sin fulle støtte og solidaritet med de streikende teknikere ved Finlands radio.

Også i Norge pågår det for tiden landsomfattende tariffoppgjør, også her viser det seg at skal arbeiderklassen komme til et akseptabelt resultat så vil det, for de flestes vedkommende være nødvendig å gå til aktiv kamp.

Derfor har ikke Deres streik bare betydning for Deres egen lønnskamp, men tjener også til eksempel for store deler av arbeiderklassen langt utover Finlands grenser.

Vi ønsker dere derfor hell og framgang til en seier for deres krav er oppnådd.

Bare kamp gir seier.

Solidarisk hilsen

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg

Geir A. Næss

Klassekampen 18/74
8. mai 74

AKP går mot statsstøtte til partiene

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) har vedtatt denne uttalelsen om statsstøtten til de politiske partiene:

Stortinget har vedtatt bevilgninger som gir kr. 57 000 pr. stemme til de partiene som deltok ved stortingsvalget i 1973. Ut fra dette har AKP (m-l) for Rød Valgallianse mottatt kr. 57 000.

AKP (m-l) har alltid vært mot statsstøtte til partiene. Vi har tatt imot statsstøtten fordi stortingsvedtakene alt var gjort. Dette endrer ingenting ved vårt prinsipielle motstand mot slik statsstøtte.

Statsstøtte knytter partiene nærmere til stat og regjering. Det blir brukt til å holde døende, og

reaksjonære partier som har mistet all evne til å vekke entusiasme blant sine tilhengere i live ved hjelp av kunstig åndedrett. Det er et middel til å binde progressive og revolusjonære partier til det bestående ved å gjøre deres drift avhengig av statlige midler. Dermed kan staten presse partiene og påvirke deres politikk ved å true med å avskjære pengestøtten.

Hadde AKP (m-l) vært representert på Stortinget ville vi derfor stemt mot statsbevilgninga til partiene.

Vårt unge og lille parti har verken store pengereserver eller rike venner. Likevel klarer vi å dekke våre utgifter gjennom hardt arbeid. Rød valgalliansens utgifter i valgkampen på over 300 000 kroner, ble i sin helhet dekket gjennom innsamlinger fra RVs tilhengere. Partiet klarer fullt ut å finansiere budsjettet sitt sjøl ved hjelp av kontigent og

innsamlinger fra våre mange venner.

De 57 000 kr. i statsstøtte er bare en liten del av våre totalte driftsutgifter i løpet av et år. I motsetning til de fleste andre norske partier finansierer vi ikke av krefter utenfra — verken av staten, norske kapitalister eller fremmede ambassader.

Vi vil i framtida fortsette å

kjempe mot statsstøtte til partiene, og aldri tillate at slik støtte utgjør noen viktig del av vårt driftsbudsjett. Vi vil kjempe for å bevare vår økonomiske uavhengighet, som er nødvendig for at vi skal kunne fortsette å fungere som et revolusjonært arbeiderparti som kjemper for arbeidfolks interesser uavhengig av monopolen og imperialismen.

AU i AKP (m-l)

Klassekampen 18/74

8. mai 74

KLASSEKAMPENS VEI VIL SEIRE

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) vil på denne måten hilse Landsorganisasjonen og dens medlemmer på 75 års-dagen.

Da de første fagforeninger — og seinere — fagorganisasjonen ble stiftet i slutten av forrige århundre, betydde dette et langt skritt framover for den norske arbeiderklassen. Det betydde brudd med datidas borgerlige filantropisme og samarbeidstenkning, og det betydde at arbeiderklassen sjøl, gjennom sin egen organisering, tok kampen opp mot utbytting, undertrykkelse og de mest barbariske leve- og arbeidsforhold.

Gjennom LOs 75 årige historie har hundredusener av norske arbeidere lært sannheten om at «sammen er vi overvinnelige — enkeltvis er vi ingenting». Gjennom denne tida har de også lært at det nytter å ta kampen opp mot borgerskapet, og at intet framskritt kommer gratis.

Kampen mellom arbeiderklassen og kapitalmakt er også en kamp mellom politiske retninger. Denne kampen gjør seg også gjeldende på alle samfunnslivets områder, også i LO sjøl.

AKP's hilsen til LO's jubileum

LOs 75 årige historie er også historien om kampen mellom en borgerlig klassefreds- og klasse-samarbeidspolitik på den ene sida og en konfrontasjons- og klassekampelinje på den andre. Det er utfallet av denne kampen mellom disse to linjene som til enhver tid har vært bestemmende for den politikk som fagbevegelsen på alle plan har ført.

Fra midten av 30-åra vokste den borgerlige klassefredslinja i LO kraftig, og etter krigen har den vært så og si enerådende i LOs toppledelse.

På tross av hets og trusler, og på tross av en massiv classesamarbeidspropaganda har kamplinja i fagbevegelsen aldri latt seg knekke.

Tvert i mot så viser det seg, i de siste åras utvikling at linja med klassekamp vinner sterkere og sterkere fotfeste. Ikke minst det faglige engasjementet mot norsk EEC-medlemskap, det økende antall «ville streiker» og aksjonen mot moms, skatteflåing og dyrtid viser dette.

Det er denne retningen innen fagbevegelsen som representerer arbeiderklassens fremtid. Det er denne retningen som er den eneste farbare veien framover i kampen mot utbytting og undertrykkelse, for et samfunn der arbeiderklassen har det hele og fulle herredømme over sin egen framtid: sosialismen.

Når vi hilser Landsorganisasjonen og dens medlemmer på 75 årsdagen, er det i sikker forvissning om at denne veien også igjen blir hele Landsorganisasjonens vei.

Med hilsen
for Arbeidernes Kommunistparti
(ml)

Faglig Utvalg

Pressemelding
18. mai 74

AKP(m-l) OM JORDBRUKSOPPGJØRET

TIL NORSK TELEGRAMBYRÅ,
NORSK BONDE OG SMÅBRUKARLAG,
NORGES BONDELAG.

Herved følger en uttalelse om årets jordbruksoppgjør, fra Arbeidsutvalget i Arbeidernes Kommunistparti(m-l)s sentralkomite.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Sentralkomiteens Arbeidsutvalg.

AVVIS VOLDGIFT I JORDBRUKSOPPGJØRET!

Arbeidernes Kommunistparti (m-l), vil på det skarpeste protestere mot regjeringas forsøk på å *diktere* et elendig resultat gjennom voldgift!

Det er brudd i jordbruksforhandlingene, og Norges Bonde og Småbrukarlag og Norges Bondelag har varslet tre dagers leveringsstopp på viktige jordbruksvarer, inkludert mjølk og visse kjøttvarer.

Fra 29. mai er det planlagt ytterligere en *utvidet* leveringsstopp på visse kjøttprodukter.

At dette skjer er en direkte følge av staten og regjeringas jordbrukspolitik. Denne politikken har ført til at de aller fleste av bøndene i Norge, småbrukerne og småbøndene, sliter med enorme kostnadsøkninger på produksjonsmidler.

Den har også ført til at den vanlige småbruker i dag lever på en årsinntekt på omlag **21 000 kroner, før skatt er trukket fra!**

Jordbruksyrket er blitt et *ekstremt lavtlønnsyrke* for det store flertall av bønder i Norge.

Jordbruksorganisasjonene satte tidlig i oppgjøret fram et krav som ville heve den nominelle inntekta i jordbruket med omlag 7000 kroner. Dette var egentlig et alt for *lavt* krav til *både* å kompensere for kostnadsøkningene og rette opp det lave inntektsnivået.

Statens forhandlere kom i første omgang med et groteskt «tilbud»: 2000 kroner! Jordbrukets forhandlere ga så etter på en del av minimumskrava, staten har spilt ut på nytt, og bruddet ble et faktum.

Å godta tilbudet nå, ville bety at en godtok en to-årig avtaleperiode, ingen garanti mot pris og kostnadsøkning pga. en elendig indeksbestemmelse, og det viktigste: et elendig tilbud om generell inntektsøkning. Det dekker bare omlag 25 % av jordbruksorganisasjonenes opprinnelige krav.

Det var beklagelig at forhandlerne for jordbruket ga etter på minimumskrava, men *verre* er det at Arbeiderpartiregjeringa ikke bare fortsetter sin småbrukerfiendtlige politikk fra ti-år tilbake, men den legger opp til ei drastisk forverring: i takt med planen for intens oljespekulasjon i Nordsjøen utvikler regjeringa en distriktspolitikk som skal drive opp til 100 000 arbeidsfolk vekk fra fiske, jordbruk, skogbruk og heimeindustri – inn i statlige serviceyrker og oljeindustri.

En stor prosent av disse skal komme fra småbrukerne. Småbrukerne og småbønder rives opp, må flytte, må pendle, de som er igjen må slite med kraftig økte kostnader på landbruksmaskiner og gjødsel, og elendige produktpriser.

Sjølberginga av matvarer går nedover, snart under 30 prosent, det arbeidende folket gjøres enda mer avhengig av importerte og konjunktursåre matvarer.

Borgerskapet i regjering og stat legger også opp den økonomiske politikken slik for å øke antallet storbruk, i det hele la stat og storbønder øverte kontrollen over norsk jordbruk og innføre mer gjennomført kapitalistiske produksjonsformer. Også tilbudet fra staten i år legger ikke skjul på det: Tilbudet på kornprisen er slett ikke godt, men heller ikke det verste. De virkelige store kornbøndene kommer brukbart ut om avlinga holder. Men de som driver smådrift for å produsere litt korn og mye mjølk, har fått et slag i ansiktet:

Kravet på 30 øre mer for en liter mjølk er redusert til 21 øre, og det betyr bare omlag 15 øre mer til den som produserer. Mellomledda tar resten. Prisen på mjølk betyr mye for de fleste småbruka. Disse er arbeidsintensive og drives praktisk talt på tross av myndighetenes pris- og stønadpolitikk. Et slikt tilbud vil raskt ruinere et stort antall småbruk. Sjøl om en vanlig småbruker får betalt om lag to tredjedeler av utsalgsprisen på en liter mjølk, må halvparten av denne inntekta brukes til innkjøp av produksjonsmidler, for å utføre reparasjonsarbeid og betale avdrag på gjeld.

Det er ikke småbrukerne og småbøndene som i dag driver prisene i været. Det er tvert om regjeringa og staten som med en pris- og avgiftspolitikkk som tar sikte på å rasere småbrukerne, skaffe finanskapitalen arbeidskraft og *hindre* økt skatt på monopolenes profitt slik at *den* kunne bli brukt til å utvikle norsk jordbruk.

I en slik situasjon må fagorganiserte arbeidere og småbrukere og bønder holde sammen, gjensidig støtte hverandres krav, stille seg solidarisk med hverandres kamp. En sterk allianse mellom arbeidere og småbønder vil gjøre det umulig for regjering og stat å sette dem opp mot hverandre og dermed hindre at krava blir innfridd. Arbeidere, småbrukere og alle andre arbeidsfolk har felles interesser av å støtte småbrukernes og småbøndenes kamp for bedre levestandard og bevaring av bruka. På kort sikt betyr det å forsvare næringa mot nedlegging, og å hindre at sjølberginga av matvarer forverres enda mer. På lengre sikt er en varig allianse mellom arbeiderklassen og de arbeidende bøndene helt nødvendig for å gjennomføre en sosialistisk revolusjon i Norge.

Leveringsstoppen fra 18. mai er et kampmiddel som er like nødvendig for småbrukerne som streik er for fagorganiserte arbeidere. Men leveringsstoppen må ikke bli bare en protestaksjon, men må utvides inntil stat og regjering blir tvunget til å innfri minimumskrav.

Harde kampmidler og utvidet leveringsstopp inntil minimumskrava er innfridd bør

få helhjertet støtte fra hele det arbeidende folket. En seier for de arbeidende bøndene i dette oppgjøret er en seier for alle arbeidende mennesker. Kampen ville bli umåtelig styrket om fagforeninger og klubber uttaler støtte til kampen i tida framover.

Kampen vil bli umåtelig styrket om fagforeninger og klubber uttaler støtte til kampen i tida framover.

Mot den groteske jordbrukspolitikken til AP-regjeringa trengs det gjensidig solidaritet mer enn noensinne. Alle forsøk på å bryte leveringsstoppen ved at regjeringa setter i gang import av matvarer, må bekjempes!

Vi oppfordrer alle partier og organisasjoner som støtter småbrukernes og bøndenes krav om å avvise og bekjempe tvangsdiktat gjennom statlig *voldgift!*

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Sentralkomiteens Arbeidsutvalg.

Pressemelding
28. mai 74

AKP(m-l) OM ABORTSAKA

Vedlagt følger en uttalelse vedtatt av Arbeidsutvalget i AKP(m-l) om abortsaka.

For AKP(m-l)

Sverre Knutsen — Sekretær.

ABORTUTTALELSE

1. SJØLBESTEMT ABORT ET KRAV ARBEIDERKVINNENE HAR REIST!

Kravet om sjølbestemt abort er gammelt og ble reist fra arbeiderkvinnene — det var de som merket hyppige barnefødsler, illegale aborter og elendige kår bokstavelig talt på kroppen. Kravet er et klassekrav også i dag. Den som ikke har råd til å reise utenlands eller kjenner innflytelsesrike leger, rammes av den virkårligheten legenemnder i dag byr. Det er arbeiderkvinnene som rammes av at loven i dag ikke anerkjenner vanskelige sosiale kår som grunnlag for abort — den kapitalistiske staten er ikke interessert i vilkårene til de barna som blir født.

Aborttallet er stigende, og kvinner fra arbeiderklassen utgjør hovedtyngden av de søkende. De har ventet lenge på lova, men hva skjer? I en situasjon der reaksjonen mobiliserer til kamp mot kvinnenes rett til sjøl å avgjøre, svikter de »sosialistiske» partier sine valgløfter.

2. LOV OM SJØLBESTEMT ABORT ER IKKE ET »SAMVITTIGHETS-SPØRSMÅL» FOR SOSIALISTER!

Kravet om sjølbestemt abort er krav om at den kvinnen som er gravid, utfra sin egen situasjon skal avgjøre om abort er nødvendig eller ikke.

SV hadde sjølbestemt abort på sitt program. De hadde mange aktivister i egne rekker bak dette kravet — og 240 000 stemmer venter på vedtaket. Men SV er *ikke* villig til å forplikte sine stortingsrepresentanter til å stemme for en slik lov — i stedet gjør de sjølbestemt abort til et »samvittighetsspørsmål» — ved å skjele til »velgerpotensialet» dolker de kvinnenes kamp i ryggen og letter veien for DNAs tilbaketog.

3. KVINNENE ER VALGFLESK FOR DNA!

DNA har hatt sjølbestemt abort på programmet lenge — men i denne saka som i så mange andre viser de sin kvinnefiendtlige praksis.

Nå er spørsmålet om abort fremmet som en del av »familiemeldinga» — DNA går inn for utsetting av behandlinga til høsten 74 og fremming av loven tidligst våren 1975! Dette er grov forhaling av kvinnenes rettferdige krav og åpner for en »valgkamp» som bare kan skade kvinnenes sak!

**FREM LOVEN OM SJØLBESTEMT ABORT UAVHENGIG AV FAMILIE-
MELDINGA!**

FREM LOVEN I VÅRSESJONEN!

**SV OG DNA MÅ FORPLIKTE SINE REPRESENTANTER TIL Å STEMME
LOVEN IGJENNOM!**

AKP(m-l)

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg.

Hilsen
28. mai 74

AKP(m-l)

Faglig Utvalg

**TIL AKSJONSUTVALGET FOR
LOKOMOTIVPERSONALET, NSB
V/KOLBJØRN STENERSEN**

Kamerater,

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil med dette uttrykke sin fulle støtte og solidaritet med lokomotivpersonalet som nå går til aksjon for sine krav om en ny klasseopprykk-ordning på regulativet.

Selv om Statstjenestemannskartellet rykker ut med erklæringer om at denne aksjonen er å anse som ulovlig, så endrer det ikke en tøndel på det faktum at disse krav er rimelige og rettferdige.

Spesielt når man ser resultatet fra årets tariffrevisjon i denne sammenhengen så blir forståelsen for denne aksjonen bare forsterket.

Den tålmodighet som lokpersonalet har vist i denne saka, fra de første gang reiste

kravet og varslet en aksjon den 2. mai i år og fram til nå viser at dette *ikke* er et lite gjennomtenkt og *spontan* krav.

Det aksjonsopplegget som er lagt fram vitner også om både kløkt og grundig planlegging bak aksjonen.

At hele 96,8 % av forbundets medlemmer stemte ned forslaget fra staten og riksmeklingsmannen er et klart uttrykk for at aksjonsutvalget har en brei og enig gruppe bak seg i denne saken.

Vi i AKP(m-l) vil ikke bare gjennom dette brev uttrykke vår støtte, men stille oss i spissen for ethvert uttrykk for aktiv solidarisk støtte til aksjonen.

Med solidarisk hilsen
for AKP(m-l)s Faglige Utvalg,
Tor Mostue.

Hilsen
29. mai 74

AKP(m-l)
Faglig Utvalg

HILSEN 29. mai 1974.

AKSJONSUTVALGET,
NKLs MANUFAKTURAVDELING,
SKI.

Kamerater!

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på denne måten få uttrykke sin fulle støtte og solidaritet til de streikende arbeidere ved NKLs manufakturavdeling på Ski.

Denne streiken kommer som et resultat av et klart brudd, fra NKL-ledelsens side på inngåtte avtaler. Dette bruddet viser, sammen med tallrike andre reaksjonære tiltak de siste åra, at NKL er en bedrift som andre bedrifter i vårt land, ikke går av veien for arbeiderfiendtlige tiltak.

Den kamp som Dere fører er en rettferdig og progressiv kamp. Den retter seg mot urimelig lang arbeidstid som en følge av *pendling*. Pendlersystemet rammer stadig flere og flere arbeidere i Norge, og omfatter i Østlandsområdet over 100 000. Ethvert tiltak og enhver aksjon som retter seg mot dette systemet er derfor en fremskrittvennlig handling og fortjener støtte fra hele arbeiderklassen.

Vi ønsker Dere lykke til med aksjonen, og lover videre støtte hvis det skulle bli nødvendig.

Med solidarisk hilsen
for AKP(m-l) Faglig Utvalg,

Tor Mostue

Løpeseddel/stensil
1. juni 74

FULL STØTTE TIL LOKOMOTIVFØRERNE!

Lokomotivførerne startet sin aksjon 31. mai. Den er trappet opp fra en halvtimesstreik og gå sakte aksjon til full stans i et døgn på onsdag. Neste skritt, hvis det blir nødvendig, er full stans på ubestemt tid fra mandag.

Kravet er et lønssystem som ikke splitter. De vil at alle lokomotivførere skal lønnes i lønnsklasse 14. Dette har de jobbet for i mange år. I dag er noen i lønnsklasse 12 andre i kl. 13 og noen har topplønn i kl. 14.

Etter den gamle opprykksordningen skulle det være et begrenset antall folk i hver lønnsklasse. Det førte til

- at folk til dels må vente helt til pensjonsalderen for opprykk til topplønn.
- at folk som ble ansatt samtidig, rykket opp til forskjellig tid.

Det har kommet en ny ordning nå, men den tar ikke bort de skjevhetene som det gamle systemet skapte. Etter 2 år i lønnsklasse 12 rykker en nå opp i kl. 13, etter ytterligere 4 år opp til kl. 14.

Det fins i dag folk med 36 års tjenestetid som først nå får topplønn. Det henger sammen med at før en blir ansatt som lokomotivfører, har en vanligvis minst 15 år – opp til 18 år – bak seg som lokomotivførerassistent. Hvor lenge en er assistent er det ingen regler for.

Kravet om at alle lokomotivførere skal lønnes i lønnsklasse 14 ble seinest behandlet i Statens lønnsutvalg i fjor. Resultatet ble at en liten gruppe skulle rykke opp fra lønnsklasse 12 til 13. Da dette ble behandlet i Lokomotivmannsforbundets landsstyre, foreslo Kartellformannen som var til stede at forbundet skulle reise krav om samling i lønnsklasse 14 via Kartellet (samling av forbundene av statsansatte) ved årets lønnsoppgjør.

Resultatet kjenner vi nå, det ble ingen løsning. Staten vil fortsatt splitte lokomotivførerne.

NSB må ta det hele og fulle ansvaret for at denne aksjonen har blitt nødvendig. Det dreier seg om et relativt lite, men viktig spørsmål, som burde latt seg løse for lenge siden. Gjennom fagforeninger og andre organisasjoner må vi støtte lokomotivførerne, og presse NSB til å rette på lønssystemet.

**TIL KAMP MOT SPLITTENDE
 LØNSSYSTEMER!**

**FULL STØTTE TIL
 LOKOMOTIVFØRERNE!**

Klassekampen 23/74

12. juni 74

AKP STØTTER SPONPLATE- ARBEIDERNE

Nok en gang er folks arbeidsplasser truet på grunn av monopolkapitalens jag etter økt profitt. Denne gangen gjelder det flere bedrifter i norsk treforedling. Norske Skogindustrier planlegger i denne omgang å legge ned Orkla Skogindustri, for å kunne investere i større og mer profitable anlegg. Norske Skogindustrier utgjør utvilsomt en av

de største i bransjen, det kontrollerer alle ledd i produksjonen og er en del av den norske monopolkapitalen.

Norske Skogindustriens sentralisering er helt i tråd med statens politikk. I disse oljetider går AP-regjeringen aktivt inn for strukturrasjonalisering, for å skaffe mer arbeidskraft til oljesektoren. De statlige støtteord-

ningene brukes til å gjennomføre dette.

Opp mot dette har arbeiderne på Orkanger reist seg til kamp for sine arbeidsplasser, og mot monopolkapitalens og statens nedleggelse av distriktene. Ingen må ha illusjoner om hva regjering og Storting vil gjøre. Bare organisert kamp på grunnplanet kan presse dem til å ta et riktig standpunkt. I kampen mot de store monopolenes rasering er det viktig å stå samlet, og ta i bruk alle de kampmidlene arbeiderklassen har.

Den kampen Orkangerarbeiderne har startet har betydning for hele det arbeidende folket, for under kapitalismen er ingen arbeidsplasser trygge.

**FULL STØTTE TIL
ORKANGER-ARBEIDERNE!**

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg

Klassekampen 23/74

12. juni 74

AKP støtter overlege Bødtker

Faglig utvalg i AKP (m-l) har vedtatt denne uttalelsen i forbindelse med oppsigelsen av overlege Bødtker:

Det drives en utstrakt rasjonalisering innen helsesektoren. Dette har skapt en rekke skjevheter som går ut over både pasientene og personalet. I denne situasjonen må det være helse-

personalets rett og plikt til å peke på dette.

Men slik ønsker ikke myndighetene det. Overlege Bødtker ved Psykiatrisk poliklinikk i Drammen er en av de som likevel har sagt ifra, og han har nå fått beskjed om at han blir oppsagt fra 11. juni.

Han har bl.a. offentlig gått imot

fylkets vedtak om å legge ned Skarrud behandlingshjem, det eneste behandlingshjem for barn i fylket.

Det må ikke være slik at folk som kritiserer arbeidsforhold i en industribedrift, eller kjemper mot nedleggelse av arbeidsplasser, får sparken. Vi må heller ikke godta slikt i helsesektoren. Vi oppfordrer helsepersonell og andre til å vedta støtteuttalelser.

De demokratiske rettighetene til helsepersonalet må sikres — full rett til å si i fra om helseskadelige forhold.

Oppsigelsen av overlege Bødtker må trekkes tilbake øyeblikkelig. — sikkerhet mot usaklige oppsigelser!

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg

Hilsen
14. juni 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Faglig Utvalg

NORSK ARBEIDSMANNSFORBUND
MØLLERGATA 3,
OSLO 1.

Kamerater.

AKP(m-l)s Faglige Utvalg ønsker på denne måten å gi uttrykk for sin støtte til den pågående lønnskamp blant rengjøringspersonalet i Arbeidsmandsforbundet.

Årets snart avsluttede tariffrevisjon gir dessverre ikke noe optimistisk bilde av den økonomiske og politiske situasjon for arbeiderklassen nå og framover. Resultatet for de aller fleste, som virker både urettferdig og unødvendig må i beste fall karakteriseres som en stagnasjon.

Med de siste års prisstigning, skatte- og avgiftsøkning varsles en dyrtid for lønnstakerne i Norge, samtidig stiger eierinntektene og kapitalens profitter, kløften mellom kapitalkreftene og arbeiderklassen har blitt bekreftet og utvidet ytterligere ved årets oppgjør.

Dette har slått sterkest ut for lavtlønsgruppene og da særdeles de såkalte tradisjonelle kvinneyrker.

Deres krav om en økning av timelønna fra 11,91 til 16,50 er et absolutt minimum av det man kan forlange for et arbeid av en slik karakter, myten om at vaskearbeid er et enkelt og lett yrke er for lengst avlivet i alminnelige folks bevissthet, tvert om er det slått fast gang på gang at det er et både krevende og ansvarsfullt yrke.

Bare NAF ser ut til å opprettholde den »gamle holdninga, men dette er ikke forunderlig i det hele tatt, NAFs rolle som kapitalens fremste redskap i forhandlinger med arbeidsfolk er entydig, »gi ikke ett øre gratis».

Samarbeid og god tro har da heller aldri ført fram overfor disse kreftene, kun *ett* redskap har vist seg anvendelig, nemlig kamp.

Vi ønsker dere lykke til med deres aksjon og vi er sikre på at gjennom en konsekvent og enhetlig opptreden vil deres krav innfris fullt ut.

Med Solidarisk hilsen
for AKP(m-l)s Faglige Utvalg

Geir A. Næss
faglig sekretær

Hilsen

17. juni 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg

BEDRIFTSKLUBBEN AAS & WAHL,
V/FORMANN, TOR OLE FLAATEN

Kamerater,

AKP(m-l)s Faglige Utvalg ønsker på denne måten å uttrykke sin støtte og solidaritet med Deres aksjon mot bedriftens ulovlige transaksjoner.

Deres resolute opptreden tjener til eksempel for andre arbeidere ved tilsvarende tilfeller, slike transaksjoner er heller ikke noe uvanlig handling i norsk arbeidsliv i dag.

Det er derfor nødvendig at arbeiderne viser årvåkenhet til enhver tid om bedriftens økonomiske disposisjoner for å forhindre at slike handlinger og overgrep kan fortsette.

I det vi ønsker Dere fortsatt lykke til, kan vi love Dere fortsatt full støtte i den videre kampen.

Stortinget må underkjenne transaksjonene og styrke aksjeloven for å forhindre slikt for ettertiden.

Aktiv kamp mot økonomiske disposisjoner som setter arbeidsplassene i fare.

Med Solidarisk hilsen
for AKP(m-l) Faglig Utvalg

Geir A. Næss
faglig sekr.

Klassekampen 24/74

19. juni 74

FELLESUTTALELSE FRA SVERIGES KOMMUNISTISKE PARTI OG AKP

● MOT SUPERMAKTENE

Ingen varige allianser med høyre-sosialdemokratiske ledere!

Ledende representanter for SKP og AKP(m-l) har holdt et møte våren 1974.

Både SKP og AKP(m-l) ble stiftet i 1973. Men begge partier er sprunget ut av marxist-leninistiske bevegelser som har hatt et nært samarbeid og kampaneskap i mange år. Diskusjonene

på møtet viste at det består grunnleggende politisk enighet og et varmt og kameratslig forhold mellom de to partiene.

Møtet viste at både SKP og AKP(m-l) nå anser det som svært viktig å studere verdenssituasjonen og utviklinga i Europa. De to supermaktene, det

imperialistiske USA og det imperialistiske Sovjet, truer alle verdens folk. Mange tegn tyder på at motsetningene mellom dem nå skjerpes også i Europa.

Drøftinger om «gjensidige styrkereduksjoner» og «all-europeisk sikkerhet» er ikke uttrykk for noen virkelig «avspenning». Tvert om: De er ledd i supermaktens diplomatiske, militære og økonomiske maktspill i konkurransen om kontrollen over Europa. Sovjets stadig kraftigere interesser for «avtaler» som omfatter land i Vest-Europa kan bety at Sovjet planlegger å

gjøre USA rangen stridig som Vest-Europas dominerende supermakt. Arbeiderne og folkene i de nordiske landene har behov for å vokte den nasjonale sjølråderetten mot begge supermaktene, og mot de mellomstore europeiske imperialistmaktens allianse, EEC. Det danske folket kjemper for å komme ut av EEC, og har krav på vår støtte.

I begge land forverres det arbeidende folkets situasjon på mange områder. Ikke minst tyngende er den galopperende prisstigningen. Ved siden av den økonomiske offensiven mot folket, skyter også den politiske offensiven mot de demokratiske rettigheter. Som viktige og typiske eksempler kan nevnes IB-dommene mot Bratt, Guillou og Isacson i Sverige og rettsaka mot Trædal i Norge.

Både den internasjonale og den nasjonale situasjonen viser at den politiske linjen våre partier kjemper for er nødvendig for arbeiderklassens og folkets kamp. Det er nødvendig at våre partier styrker sitt arbeid for å mobilisere arbeidsfolk til forsvar mot monopolkapitalen og imperialismen. Om en slik kamp skal ha framgang, må den avvise alle

forsøk på å knytte faste allianser med de høyresosialdemokratiske ledere. Samtidig er det nødvendig å skape bredest mulig enhet for folkets interesser med alle som er virkelig villig til å delta i kampen, uansett hva som skiller. Det må sjølsagt også omfatte progressive medlemmer i sosialdemokratiet og i borgerlige partier. Enhetsfronten må bygges ut og mobilisere så mange som mulig. Framfor alt er det viktig å arbeide i fagbevegelsen for å gjøre den til et sterkt, politisk uavhengig vern for arbeiderklassens økonomiske og politiske interesser.

Revisjonister av ulik type kan ikke oppfylle denne oppgaven. Tross at det er mange hederlige og bra klassekjemper i de revisjonistiske partiene, så gjør disse partienes kompromissfulte programmer, partiegoisme og borgerlige illusjoner om statsapparatet og klassekampen at de sjøl ikke i beste fall evner å lede kampen. De revisjonistene som knytter sin politikk til Sovjet kan ikke anses som progressive. De representerer imperialistens interesser og er derfor i virkeligheten reaksjonære. Heller ikke de revisjonister som står på en «ultra-venstre»-linje kan for-

svare de arbeidende massene mot klassefiendens offensiv. Tvert i mot: Om deres linje får støtte, vil de sprengte enhetsfrontene, ødelegge arbeidet i fagbevegelsen og dermed gjøre forsvaret mot reaksjonen umulig. I sin konsekvens går de derfor inn for den svarteste reaksjon. Disse gruppene er en fare for venstresida og for det arbeidende folket.

Møtet kunne oppsummere at både SKP og AKP (m-l) er i vekst og styrker sin innflytelse i massekampen. Dette er en gledelig utvikling. Samtidig mener vi at skjerpinga av motsigelsene både i verden som helhet og i våre land, gjør det nødvendig å styrke samarbeidet mellom marxist-leninistene over landegrensene. SKP og AKP (m-l) vil derfor prioritere å styrke det internasjonale samarbeidet i den marxist-leninistiske bevegelsen og spesielt styrke samarbeidet mellom partiene og organisasjonene i Norden.

Leve den proletariske internasjonalsmen!

For Sveriges Kommunistiske Parti
Verkstållande Utskottet
For Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Arbeidsutvalget.

Klassekampen 25/74
26. juni 74

• AKP's KVINNEUTVALG STØTTER REINGJØRINGSKVINNENE: —

KVINNER HAR STREIKA FØR — OG SEIRET

Det har blitt pratet mye pent om kvinner det siste året. Samtidig har det blitt mer og mer utrygt å være kvinne i Norge. Typisk kvinnearbeidsplasser blir lagt ned, f. eks. i tekstilindustrien. Og det blir rasjonalisert kraftig i serviceyrkene som f. eks. i helsesektoren, noe som betyr færre arbeidsplasser for kvinner og hardere jobbing for dem som er igjen i yrket. Ved

siden av dette har vi hatt en rekordartet prisstigning.

I denne situasjonen er det en skam at kvinnekraft under årets lønnsoppgjør fullstendig har blitt oversett av NAF og desverre også oftest av forbundsledelsene våre. Dette gjelder såvel lavtlønnskraft til typiske kvinneyrker, som krav om å legge arbeidsforholdene bedre tilrette for småbarnsmødre slik at de kan bli i jobb. Der hvor

kvinner har oppnådd noe, har de måttet gi tilbake på andre områder slik som rengjøringsassistentene i staten og kommunene som ikke fikk beholde ansienniteten sin da de kom over på regulativet.

Rengjøringsyrket er et hardt og utmattende yrke. Kvinner har alt for lenge vært nødt til å finne seg i å få de hardeste jobbene til den dårligste betalinga. På denne

bakgrunnen vil vi helhjertet støtte dere i kampen for å oppnå en lønn på 16.50, et krav som er et minimum av hva en arbeider i dagens Norge bør ha.

AKP(ml)s medlemmer vil så godt vi kan forhindre streikebryteri på våre arbeidsplasser,

og jobbe for annen aktiv støtte til dere. Vi er sikre på at arbeiderklassens kvinner landet over støtter dere og følger ivrig med i deres kamp. En seier for dere vil vise at kvinner kan kjempe og seire.

Vi ønsker dere alt vel for resten av kampen!

Kvinner har streika før, og seiret!

**Med Solidarisk hilsen
AKP(ml)s kvinneutvalg
ved Ellen Pedersen**

Hilsen

12. juli 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg,

TIL HERØYA ARBEIDERFORENING

SVERRES GATE 19,

3900, PORSGRUNN.

Kamerater,

AKP(ml)s Faglige Utvalg vil på denne måten gi uttrykk for sin solidaritet og støtte til den streik som arbeiderne ved Norsk Hydro nå har igangsatt.

For de grupper som inntil nå har avsluttet sin del av årets tariffrevisjon gir resultatet ingen grunn til optimisme, resultatet for de aller fleste, som virker både urettferdig og unødvendig må i beste fall karakteriseres som en stagnasjon.

Med de siste års prisstigning, skatte og avgiftsøkning, varsles en dyrtid for lønnstakerne i Norge, samtidig stiger eierinntektene og kapitalens profitter, kløften mellom kapitalkreftene og arbeiderklassen har blitt bekreftet og utvidet ytterligere ved årets oppgjør.

Sett på bakgrunn av disse forhold og i tillegg det faktum at arbeiderne ved Herøya stadig har hatt en tilbakegang i forhold til gjennomsnittet i distriktet og i andre bedrifter innen kjemisk blir deres krav og aksjon for dem dobbelt forståelig.

Likeledes er det en kjennsgjening at Hydroarbeiderne har en av de mest helsefarlige arbeidsplasser i landet, stadig får man bekreftelse på at bedriftene lar slikt skure og gå, for å unngå utgifter til skikkelige vernetiltak utsetter de heller arbeiderne for direkte fare.

Krav om kraftige kompensasjoner for helsefarlig arbeid er ofte det eneste pressmiddel de bøyer seg for.

Vi har uttallige ganger de siste åra sett eksempel på at skal arbeiderne få skikkelige krav igjennom er ofte streik det eneste og alltid det sterkeste våpen vi har, streiken blant rengjøringspersonalet er det siste uttrykk for at det er kamplinja i fagbevegelsen som fører fram til resultater.

Vi i AKP(ml)s Faglige Utvalg vil ikke bare gjennom dette brev uttrykke vår støtte,

men vil stille oss i spissen for ethvert uttrykk for aktiv solidarisk deltagelse til deres aksjon.

Med solidarisk hilsen
for AKP(m-l), Faglig Utvalg

Geir-A. Næss

Hilsen
12. juli 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg,
boks 211, Sentrum,
Oslo 1.

Tel: 42 34 71.

**TIL ELEKTROMONTØRENE FORENING,
YOUNGS GATA 11,
OSLO.**

Kamerater,

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på denne måten uttrykke sin støtte til den streik som elektromontørene nå har gått ut i.

Det er en kjennsgjerning at for de gruppene, med få unntak, som har gjort unna årets tariffrevisjon har ikke resultatet blitt tilnærmet det man skulle finne rimelig.

Snarere må man karakterisere resultatet som en tilbakegang, i beste fall en stagnasjon for fagbevegelsens lønsmessige situasjon, gevinsten har i all hovedsak tilfalt de som allerede har oppgangstider, storkapitalen.

I denne situasjonen er det viktig at noen grupper viser at slik må resultatene bli dersom arbeiderne fortsatt skal forlite seg på illusjoner om at samarbeide kan være veien til forbedringer for dem lønsmessig som politisk.

Flere grupper har i de siste årene tatt et brudd med samarbeidsideologien til LO og DNA-toppen, og gått ut i kamp for sine krav, resultatene har i all hovedsak vist at dette har vært riktig.

Sammen med Hydroarbeiderne går dere nå i spissen for denne kamplinja, vi er sikker på at deres aksjon kan skape et gjennombrudd for denne linja i norsk fagbevegelse, det er også det fagbevegelsen i høy grad har behov for nå.

Vi vil derfor til slutt gi vår fulle støtte og oppfordre alle fagforeninger og andre grupper til å gi sin tilslutning.

Med solidarisk hilsen
For AKP(m-l) Faglig Utvalg

Geir-A. Næss
sekr.

Klassekampen 31/74
21. august 74

Erklæring fra AKP(m-l):

SUPERMAKTENE VEKK FRA DET INDRE MIDDELHAVET!

STØTT HELLAS' UTMELDING AV NATO

● Imperialismen og supermaktene står bak krisa på Kypros. Alle fremmede tropper vekk fra Kypros! Forsvar Kypros nasjonale uavhengighet og eksistens som stat!

Støtt Hellas' utmelding av NATO! Ingen innblanding fra supermaktene!

Dette er hovedpunkter i en erklæring som Arbeidsutvalget i AKP (m-l) har sendt ut i anledning Hellas' utmelding av NATO og de tyrkiske fascistenes nye overfall på Kypros. Her følger hele erklæringa:

KYPROS-KRISA — SKAPT AV IMPERIALISMEN

På Kypros finnes det to nasjonaliteter, det gresk-kypriotiske flertallet og det tyrkisk-kypriotiske mindretallet. Motsetningene mellom dem blei blåst opp og utnytta av den engelske imperialismakta da Kypros var britisk koloni. I dag er denne splittelsestaktikken blitt et imperialistisk felleseie: USA forsøker å skape to Vietnam og to Kambodsja, Portugal vil splitte Kapp-Verdeøyene fra republikken Guinea-Bissau, osv.

Den sjølstendige republikken Kypros oppsto etter en frigjøringskrig mot britisk imperialisme i 50-åra. Den nasjonale motsetninga var en tung arv fra kolonitida. Men dette kan det kypriotiske folket løse sjøl så sant in-

gen imperialister blandet seg inn. Det er utenlandsk innblanding og ikke indre strid som har skapt krigen på Kypros i sommer.

I juli gjennomførte det daværende fascistregimet i Aten et kupp på Kypros ved hjelp av fascist-greske offiserer på øya. Dette kunne ikke skjedd uten stilltiende støtte fra en supermakt: USA. De tyrkiske fascistene brukte det greske kuppet som påskudd for en invasjon. Hensikten var å dele Kypros og skaffe seg kontroll over en del av landet. Etter at den åpent terroistiske fascistjuntaen i Hellas falt og Tyrkias invasjon hadde framgang, har USA uttrykt støtte for Tyrkias krav om oppdeling av Kypros. USAs eneste interesse i Kypros er å få et «hangar-

skip som ikke kan senkes» og som kan brukes i kampen om Midt-Østen. USA-imperialismens utenrikspolitiske leder Kissinger, tilhengeren av «avspenning», har igjen avslørt at USA's virkelige hensikt er krig mot folkene for å sikre seg sin internasjonale dominans. De kypriotiske, greske og tyrkiske folkene betyr ingenting for USA.

STØTT DET KYPRIOTISKE FOLKETS KAMP MOT ALL FREMMEDE INNBLANDING!

Krisa er skapt av fremmede makter — oppmuntret av de to supermaktene. Det var riktig av det kypriotiske folket av begge nasjonaliteter å kjempe med våpen mot Athens kupp. Det er like riktig å kjempe med våpen mot den tyrkiske okkupasjonen. Deres deling av øya og tvangsflytting av folkegruppene vil skjerpe de nasjonale motsetningene som imperialistene har skapt, og svekke Kypros evne til å fungere som en uavhengig stat.

Vi krever: Alle fremmede styrker ut — ingen innblanding verken fra Hellas, Tyrkia, eller supermaktene. Republikken Kypros har rett til å eksistere som en uavhengig, sjølstendig og enhetlig stat. USA og Englands Geneve-forhandlinger skal angivelig «sikre nasjonalitetenes interesser». I virkeligheten er de en hestehandel mellom imperialister. Det kypriotiske folket av to

nasjonaliteter, må få ordne sine indre saker sjøl. Dette er den **eneste** løsningen på Kypros-konflikten.

SOSIAL-IMPERIALISMEN FORSØKER Å UTNYTTE ANDRES ULYKKE

Sovjet har ingen helt nære allierte i det indre Middelhavet og ingen baser i Tyrkia, Hellas og Kypros. Derfor har Kreml-lederne foreløpig ikke klart å gripe så direkte inn i konflikten som USA. Men de har forsøkt å fiske i rørt vann like kynisk som den andre supermakta. Ved det gresk-fascistiske kuppet uttalte Sovjet-lederne at det indre Middelhavet er et område som ligger «nær» Sovjet-Unionen. De satte Middelhavsflåten i bevegelse. Sovjet forsøker til og med å trenge seg inn blant de andre imperialistene i Geneveforhandlingene.

Fullstendig hyklersk og kynisk spiller sosialimperialistene på spenninga mellom Hellas og Tyrkia. I juli sa de gjennom sine satellitter i Bulgaria at de var villige til å støtte Hellas mot Tyrkia. De oppmuntrer Hellas og Tyrkia til krig mot hverandre. I rørt vann kan de presse seg inn i området og vinne kontroll.

Utviklinga i sommer viser at Sovjet-Unionen er en like farlig fiende for folkene i Kypros, Hellas og Tyrkia som den andre imperialistiske supermakta USA.

FORSVAR HELLAS' SJØLSTENDIGHET — INGEN INNBLANDING!

Den nye greske regjeringa har reagert på den siste utviklinga ved å si at Hellas

trekker seg ut av NATO og at amerikanske baser i landet må vekk. Vi støtter fullt ut det greske folkets kamp mot NATO og supermakta USA. Om USAs baser virkelig blir kasta ut og Hellas løsriver seg fra NATO, er dette er hardt slag mot USA.

Det er mulig at USA vil gripe inn for å tvinge det greske folket i kne. Arbeidsfolk, anti-imperialister og kommunister i Norge må være forberedt på raskt å gi støtte dersom det greske folket trenger det.

Det er også mulig at den andre supermakta, Sovjet, vil prøve å utnytte en utmelding av NATO til å styrke innflytelsen sin i Hellas. Vi må støtte det greske folkets kamp for uavhengighet mot **begge** supermaktene. Like lite som USA vil Sovjet virkelig gi støtte til Hellas.

Det finnes heller ikke grunnlag for tillit til regjeringa Karamanlis. Karamanlis er sjøl en fascistisk politiker. Han har sittet i regjeringer som slaktet kommunister og patrioter etter krigen. De åpent terroristiske fascistene fra militærjuntaens tid blir **ikke** undertrykt av Karamanlis-regjeringa.

Borgere og opportunistar har begynt å heve denne gamle fascistten til skyene, slik som de har gjort med fascistten Spinola i Portugal. Derfor er det nødvendig å si klart fra: Karamanlis og Spinola blei tryllet fram av borgerskapet og imperialismen for å komme virkelig revolusjoner i forkjøpet og forsøke å avlede massebe-

vegelsen. De har skutt på arbeiderne før og er villige til å gjøre det igjen. Det greske folket kan ikke føle seg trygt før fascistene fra juntatida ikke bare er ute av regjeringa, men også knust.

Støtt det greske folkets kamp for sjølstendighet, mot NATO! USA og Sovjet-hendene vekk fra Hellas! Støtt det greske folkets kamp for å fullstendig styrte og knuse den greske fascismen!

TREKK LÆRDØM AV REVISJONISTPARTIENES OPPFØRSEL

På Kypros finnes et stort revisjonistparti. Det har **ikke** ledet det kypriotiske folkets væpnede kamp mot den greske og tyrkiske fascistens overfall. Det advarte ikke og mobiliserte ikke massene til væpnet kamp på forhånd til tross for at alle kunne se hvilken vei det gikk. Dette er et nytt eksempel på at revisjonistenes «fredelige, parlamentariske vei» i virkeligheten åpner veien for fascistene, for nederlag og blodbad. Som i Chile, så også på Kypros.

I den åpne terrorens tid gjorde det greske revisjonistpartiet **ingenting** for å forberede og organisere folke-massene til væpnet opprør. I dag kritiserer partiet Karamanlis. Ville kritikken kommet om de hadde fått taburetter — som i Portugal? Som alternativ til underordninga av USA stiller revisjonistene i en uttalelse «venneskapelige forbindelser med Sovjet-Unionen». Deres politikk er: **Med en supermakt mot en annen.**

Disse revisjonistpartiene

— også det svake tyrkiske — støtter en imperialistmakt, og gjør det de kan for å demobilisere og svekke massene ved siden av «fredelig overgang til sosialismen». I **beste fall** saboterer de kampen. I **værste fall** gjør de som revisjonistene i Portugal: Er med på å føre kolonikrig, skyte anti-imperialister og undertrykke arbeidere i

streik i sitt eget land. Disse partiene er ikke anti-imperialistiske og ikke revolusjonære. De er pro-imperialistiske og reaksjonære. I det indre Middelhavet kan det til og med tenkes at de blir politiske støttetropper for sovjetisk press.

Revisjonistpartienes oppførsel i de tre landa er et

nytt argument for at alle arbeidsfolk og progressive, alle hederlige sosialister og revolusjonære i Norge, bør **bryte** med revisjonismen og ta opp kampen mot **all** imperialisme og **begge** supermaktene: USA-imperialismen og den sovjetiske sosial-imperialismen.

Oslo. 18. august 1974
Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Hilsen
27. august 74

AKP(m-l)

Faglig Utvalg

TIL HEISMONTØRENE FAGFORENING

YOUNGSGATA 11.

OSLO 1.

Kamerater.

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på denne måte uttrykke sin solidariske støtte til den streiken dere nå gjennomfører.

Streiken retter seg først og fremst mot arbeidskjøpernes forsøk på å uthule heismontørfaget. Ikke bare i dette faget, men i alle fag, i alle bransjer driver monopolborgerskapet og deres leiesvenner et bevisst muldvarparbeid for å undergrave skillet mellom faglært/ufaglært og mellom fagene innbyrdes. På denne måten håper monopolborgerskapet å spare penger til «dyre» fagarbeiderlønninger, samt å ta knekken på de tradisjonelt godt organiserte og militante arbeidergrupper.

I forsøkene på å «strukturrasjonalisere» norsk arbeidsliv har monopolkapitalen her, som alltid en trofast forbundsfelle i staten og DNA/LO-ledelsen. Her kan bl.a. nevnes Schönbergutvalgets innstilling om Yrkesutdanning for Håndverk og Industri, som innebærer en total rasering av samtlige fag her i landet.

At Heismontørene Fagforening nå tar kampen opp mot denne farlige og reaksjonære tendensen til å «ta folk rett inn fra gata» og til å «la alle gjøre alt slags arbeid», så er dette ikke bare en kamp for å bevare heismontørfaget, men deres streik viser også vei for *andre* arbeidergrupper som ser sitt fag eller yrke truet.

Heismontørene streik er også viktig av andre grunner. Den retter seg skarpt mot DNA/LO-toppens klassesamarbeidspolitik. Den reiser kamplinja som et klart alternativ til den nederlagsdømte veien med klassesamarbeid og husmannsånd. Videre så innebærer denne streiken et bevis for at det går an å slå tilbake en reaksjonær regjerings forsøk på å undertrykke streikeretten gjennom tvungen voldgift.

Denne streiken har også mobilisert medlemmene på en ny måte. Vi tenker bl.a. på opprettelsen av streikefirmaet A/S Heisetjeneste som vil være med på å løse noen av streikens økonomiske problemer. Heismontørens Fagforening har de siste åra gjort mange ganger vært i første rekke blant landets fagforeninger når det gjelder å forsvare arbeidsfolks rettigheter. Slik også nå.

Vi ønsker dere derfor all suksess med streikearbeidet og lover dere vår fulle støtte og oppslutning.

Med solidarisk hilsen
for AKP(m-l)s Faglige Utvalg
Tor Mostue

Klassekampen 33/74
4. september 74

STØTTE TIL HEISMONTØRENE FRA AKP

AKP (m-l)s Faglige Utvalg har vedtatt ei støtteerklæring til de streikende heismontørene. Her er et kort utdrag fra den:

«AKP (m-l)s faglige utvalg vil på denne måten få uttrykke sin solidariske støtte til den streiken dere nå gjennomfører.

Vi forstår: streiken retter seg først og fremst mot arbeidskjøpernes forsøk på å uthule heismontørfaget. Ikke bare i dette faget, men i alle fag, i alle bransjer driver monopolborgerkapet og deres leiesvenner et be-

visst muldvarparbeid for å undergrave skillet mellom faglært/ufaglært og mellom fagene innbyrdes. På denne måten håper monopolborgerkapet å spare penger på «lyre» fagarbeiderlønninger, samt ta knekken på de tradisjonelt godt organiserte og militante arbeidsgrupper.

I forsøkene på å «struktur-rasjonalisere» norsk arbeidsliv har monopolkapitalen her, som alltid, en trofast forbundsfelle i staten og DNA-LO-toppen.

Her kan bl.a. nevnes Schönberg-utvalgets innstilling om Yrkesutdanning for håndverk og Industri, som innebærer en total rasering av samtlige fag her i landet.»

«Deres streik viser også vei for

andre arbeidergrupper som ser sitt fag eller yrke truet.

Heismontørene streik er også viktig av andre grunner. Den retter seg skarpt i mot DNA/LO-toppens klassesamarbeidspolitikk. Den reiser kamplinja som et alternativ til den nederlagsdømte veien med klassesamarbeid og husmannsånd. Videre så innebærer denne streiken et bevis for at det går an å slå tilbake en reaksjonær regjeringss forsøk på å undertrykke streikeretten gjennom tvungen voldgift.»

«Vi ønsker dere derfor all suksess med streikearbeidet og lover dere vår fulle støtte og oppslutning.»

Med Solidarisk Hilsen
AKP (m-l)s Faglige Utvalg

Hilsen
18. september 74

AKP(m-l)s
Faglige Utvalg,

TIL NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND.
ARBEIDERSAMFUNNETS Plass 1.
OSLO 1.

Til
OSLO KJØTTINDUSTRIARBEIDERFORENING,
TORGGATA 10.
OSLO 1.

Kamerater.

AKP(m-l)s Falige Utvalg vil på denne måten uttrykke sin solidariske støtte til den streik som arbeiderne i Kjøttindustrien nå er ute i.

Vår holdning til deres krav har gjennom vår avis Klassekampen lenge stått klart.

Forøvrig viser vi til vedlagte uttalelse fra Faglig Utvalg trykt i Klassekampens siste nummer.

At denne støtteuttalelsen kommer så seint som nå er sterkt å beklage, årsaken er ikke det at vi har manglet standpunkt i denne saka, men kort og godt at en uttalelse som ble vedtatt av Faglig Utvalg for fjorten dager siden ved en feiltagelse ikke ble sendt. Vi beklager.

Til slutt, vi ønsker dere all suksess med den kamp dere står ute i og vi gir vår fulle oppslutning.

Med Solidarisk hilsen
AKP(m-l)s
Faglige Utvalg
Geir-A. Næss
sekr.

Klassekampen 35/74

18. september 74

AKP(M-L)S FAGLIGE UTVALG:

● REIS KAMPEN MOT TVUNGEN VOLDGIFT!

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg sendte torsdag i forrige uke ut denne uttalelsen om AP-regjeringas gjentatte bruk av tvungen voldgift mot streikende arbeidere:

AKP (m-l)s Faglige Utvalg tar på det sterkeste avstand fra bruken av tvungen voldgift mot arbeidere og bønder i årets tariffoppgjør!

Motstanden mot voldgiftssystemet er like gammel som sjølve ideen til det. Fra 1909 og fram til i dag har begrepet tvungen voldgift vært ett av de klare symboler på den norske statens klassekarakter. Det viser at staten og lovverket aldri har

vært noe som er «uavhengig av klassene».

Loven om tvungen voldgift, som alle de andre tvangslovene i det norske lovverket, viser tyvert om at hele statsapparatet er et direkte redskap for monopolkapitalen - i vårt som i andre kapitalistiske land.

Fra første stund ideen om tvungen voldgift ble reist i 1909, ble den møtt med sterk motstand, og arbeidernes protester dengang førte til at noen permanent be-

stemmelse om tvungen voldgift ikke kom med i arbeidstvistloven av 1915. Men på tross av dette har arbeiderklassen i nesten alle åra etterpå vært offer for dette tvangsmiddelet, gjennom «midlertidige» lover.

AP'S FORRÆDER

Arbeiderpartiets rolle når det gjelder å undergrave streikeretten med tvungen voldgift var fra starten like reaksjonær som Høyres. I 1922, da tvungen voldgift ble innført for ett år, var det for eksempel mot Høyres, men med Arbeiderpartiets stemmer. DNA, som Høyre, har «prinsipielt» tatt avstand fra bruken av tvungen voldgift som permanent ordning. Men praksis viser det motsatte. Spesielt åra etter krigen avslører klart hvilke prinsipper DNA har fulgt: Klassesamarbeid og aktiv sabotasje av kamp. DNA er imot at streikevåpenet overhodet blir brukt. Bruken av tvungen voldgift har vært et kjærkomment og effektivt middel til å prøve å

hindre arbeiderklassen i å bruke dette kampvåpenet.

Skjult bak demagogiske faser om «hensynet til tredjeparten» og «alvorlige samfunnsmessige konsekvenser» har de hele seksti ganger etter 1953 klart å påtvinge arbeidsfolk tvungen voldgift.

I alle DNAs såkalte «Arbeiderregjeringer» har bruk av tvungen voldgift vært en del av deres prinsipielle linje. Det viser at DNAtoppen både i prinsipp og praksis går borgerskapets og monopolkapitalens ærend.

Deres undergaving av streikeretten foregår også på andre måter. De såkalte «ville» streikene i slutten av seksti-åra og begynnelsen av sytti-åra - som blant annet var en reaksjon på DNA- og LO-ledelsens langvarige klassesamarbeidspolitikker - ble alle aktivt motarbeidet av dem, under dekke av at de var «ulovlige».

FORBUNDSLEDELSENS FANEFLUKT

Siste års tariffoppgjør — det første forbundsvisе på mange år - har i stor utstrekning vært prega av kamp. Det har vært streiker i flere forbund. Men det har likevel vært streiket for lite. I forhold til de profitte som stat og monopolkapital håver inn, og i forhold til den dyrtida og skatteplyndringa arbeidsfolk har vært offer for, har det vært grunnlag for hardere kamper. Er det kampviljen som har manglet?

Vi tror ikke det. Årsakene har vært flere, men to peker seg særlig ut:

— Den ene er flertallet av forbundsledelsen, som har anbefalt forslag som har vært den reine faneflukten fra de opprinnelige krava fra golvet, og fra forbundsledelsene sjøl. Elendige streikebdrag i tillegg har skremt folk til å godta forslaga.

— Den andre er at der folk stemte nei til meglingsforslag, og var beredt til å ta kamp for krava sine, har kampen stanget mot en mur kalt tvungen voldgift. Hele fire ganger har AP-regjeringa,

● 1924- 1974: AP i spissen for tvungen voldgift

velsignet av LO-troppen, brukt tvungen voldgift i år.

Først sjukepleierne. Etter dem ble loven brukt mot småbrukere og småbønder som forsøkte å få inntekta opp på et rimeleg nivå i forhold til samfunnet ellers. Til sist måtte elektromontørene, inkludert elektrikerne ved A S Sauda og Tyssefallene bøye kne. Elektromontørene har ennå ikke fått voldgiftsnemndas dom, men kan neppe vente bedre resultat enn de andre, som fikk sine krav redusert slik at de i realiteten betyr tilbakegang i reallønna.

Alle disse gruppene var beredt til å ta kamp for sine krav, og alle ble sveket av borgerne i DNA-regjeringa.

HVEM ER «TREDJEPART»?

Hva så med de «alvorlige samfunnsmessige konsekvensene» og «den uskyldige tredjeparten»?

Vi tar prinsipielt avstand fra noen som helst bruk av tvungen voldgift. Dette spørsmålet kan ikke være gjenstand for en vurdering fra gang til gang.

Vi kan ikke på borgerskapets premisser avstå fra eller gå imot arbeidsfolk rettigheter.

Arbeiderklassen kan ikke godta at problemene det kapitalistiske samfunnet skaper skal leses over på dem. Arbeiderklassen må stille borgerskapet til ansvar.

Hvem er så den «tredjeparten» som i borgerpresse alltid får mer dekning enn de streikende sjøl? Arbeidsfolk støttet kamerater i streik, de gir penger, og vi vil tru de er i stand til å spise både fisk og gå trappene i stedet for å ta heis om det skulle knipe, for å støtte klassefrender i kamp.

Gamle og sjuke blir tatt hensyn til i slike konflikter, og de skal en

sjøl sagt unngå å belaste. Men det er ikke arbeidsfolk og gamle sjuke borgerne i Dagbladet, VG, Morgenbladet, Arbeiderbladet og Aftenposten er bekymret for. Det er borgerne sjøl. Alt snakket om «tredjepart» er splittelsestaktikk.

REIS KAMPEN

Heismontørene slo tilbake regerings trusel om tvungen voldgift. Det viser at det nytter å slåss. Men så lenge voldgiftssystemet kan brukes, er streikeretten alvorlig trua. Det er derfor av største betydning at vi går til aktivt forsvar av denne retten NA.

Odda-arbeiderne har gjort det, med sin en times proteststreik mot tvungen voldgift. Elektromontørene i Oslo har tatt imot utfordringa gjennom sin streik mandag 16. september. Streikende arbeidere i kjøttindustrien har gitt klart uttrykk for at de ikke passivt vil godta forsøk på å bruke tvungen voldgift mot dem.

Elektromontørene, heismontørene og Odda-arbeidernes aksjoner får vår fulle honnør, og disse aksjonene bør bli en begynnelse på det som Odda og omegn Samorg oppfordrer til: **EN LANDSOMFATTENDE AKSJON MOT TVUNGEN VOLDGIFT!**

REIS KAMPEN MOT TVUNGEN VOLDGIFT PÅ ET PRINSIPIELT GRUNNLAG! FORSVAR STREIKERETTEN — BEKJEMP TVANGSLOVER I ARBEIDSLIVET KREV AT LOLEDELSEN TAR AVSTAND FRA TVUNGEN VOLDGIFT STØTT HEISMONTØRENE, ELEKTROMONTØRENE OG KJØTTARBEIDERNE!

AKP. (m-l)s Faglige Utvalg

Klassekampen 35/74

18. september 74

AKP's Faglige Utvalg:

● KREV KRAFTIG HEVING AV STREIKE- BIDRAGENE TIL KJØTTARBEIDERNE

Kjøttarbeiderne har to ganger stemt ned forslag til ny tariffavtale. Ledelsen i deres forbund, Norsk Næring og Nytelsesmiddelarbeiderforbund (NNN) har begge ganger forsøkt å få medlemmene til å godta de tilbud som motparten har kommet med. På tross av dette har medlemmene vist seg i stand til å avsløre forbundsledelsens rolle i dette spillet, de ville ikke avfinne seg med de lusne tilbudene de fikk. De var også villig til å slåss for et skikkelig oppgjør, og gikk derfor til full streik på krava.

Men for å kunne føre en streikerkamp over lengre tid er en avhengig av penger, avhengig av skikkelige streikebidrag. Dette er såkalt «lovlig» streik og forbundet er derfor forpliktet til å yte bidrag fra sin egen kasse. Dette gjør da også NNN, men:

de streikende kjøttarbeiderne får utbetalt kr. 17,- pr. dag, dvs. kr. 150,- pr. uke. For hvert barn får de kr. 5,- pr. dag.

Vi må stille spørsmålet til forbundsledelsen: Mener en at arbeidsfolk i dag skal kunne klare seg med dette eller er grunnen at man egentlig ønsker å knekke streiken ved å sulte arbeiderne ut?

Er det midlene som mangler?

Etter det vi kjenner til så har ikke forbundet vært ute i en større streikerkamp på mangfoldige år. Videre vet vi at kjøttindustriarbeiderne utgjør en gruppe på ikke mere enn 4200 av forbundets

medlemsmasse på rundt 30.000. Det burde altså ikke stå på midlene.

Vi må da etterlyse viljen.

Samme vilje må vi etterlyse hos de ansvarlige organer i LO-ledelsen. Det manglet ikke på vilje da en bevilget til kampanjen Norge inn i EEC. Det mangler heller ikke på vilje og evne når det står om å ta et løft for Det Norske Arbeiderparti. Nå etterlyser vi bevilgninger til arbeidsfolk i kamp. Det er nå de trengs, det er nå de burde blitt brukt. Men vi trur ikke på noen plutselig omvendning av DNAs koryfeer, i LO-ledelsen eller i regjeringa. I stedet for hjelp i form av penger trur vi det bare er et tidsspørsmål før Bratteliregjeringa setter inn sin spesielle form for «hjelp», nemlig tvungen voldgift. Grunnen til at de hittil har avstått fra det i denne streika, er forskjellige. Enheten blant de streikende har vært stor. En annen viktig årsak trur vi også er at både NAF, DNA og LO-toppen er klar over de streikendes økonomiske situasjon. De vet like godt som de streikende sjøl at de umulig kan klare seg lenge på de lusne bidragene de får, bidrag som er rein sabotasje av streiken. At de streikende fortsatt holder ut, er ikke på grunn av forbundets bidrag, snarere på tross av dem.

Truselen om tvungen voldgift har hengt over denne streiken fra begynnelsen, og vi trur ikke den er blitt noe mindre nå.

Denne gangen, som tidligere, kommer DNA-regjeringa til å terpe på de gamle veltygde frasene om «alvorlige samfunnsmessige konsekvenser» og «hensynet til tredjeparten».

I virkeligheten er ikke disse «hensyn» noe annet enn hensynet til de en streiker mot — NAF og kapitalkreftene sjøl — aldri arbeidsfolk. Frasene er demagogiske påskudd for å skjule de egentlige hensikter: å bruke tvangsløvene for å sikre monopolkapitalens interesser.

I denne streiken kan DNA-toppen også spille på motsetninger blant folket — mellom småbøndene og de streikende. Mange av småbøndene risikerer å brenne inne med slakt for store verdier. Men her må en ikke rette baker for smed, men rette angrepet inn mot de egentlige ansvarlige, arbeidsgiverne i kjøttindustrien, som nekter å gi de ansatte skikkelig lønn. Arbeidere og småbønder har flere interesser som forener enn som skiller. Derfor må oppgaven være å vise gjensidig solidaritet i denne saken. Det er riktig at det som skulle være bøndenes interesseorganisasjoner er representert i ledelsen for en del av kjøttindustrien, som f.eks. salgslagene. Men å kalle småbønder og småbrukere for arbeidsgivere av den grunn, er like uriktig som å kalle arbeidere arbeidsgivere til de ansatte i NKL.

Rettt våpnene inn mot de egentlig ansvarlige, arbeidsgiverne.

Full seier til de streikende kjøttarbeiderne. Mot tvungen voldgift.

Forbundet må heve streikebidragene til et skikkelig nivå. Enhet mellom bøndene og arbeidene.

Send politisk og økonomisk støtte!

AKP (m-l)s Faglige Utvalg.

Klassekampen 36/74
25. september 74

AKP (m-l) oppfordrer:

● **SEND PENGER TIL
KJØTTARBEIDERNE OG
HEISMONTØRENE**

Kjøttarbeidernes og heismontørenes streik fortsetter. De

streikende har vist en enestående fasthet og vilje til å kjempe til seieren er vunnet. Kjøttarbeiderne har gjort dette trass i streikebidrag langt under eksistensminimum.

Sjø om det ikke har vært avgjørende, er det klart at støtten utenfra har vært til hjelp for de streikende. Men fienden er sterk og kampen kan bli langvarig. AKP (m-l)'s faglige utvalg vil med dette oppfordre partiets medlemmer, sympatisører og andre om å gå i spissen for å gi det politiske og økonomiske støttearbeidet til kjøttarbeiderne og heismontørene et kraftig skyv framover. Samle inn penger på arbeidsplassen, der du bor, på gatene og vegene over alt. Og gjør det r a s k t. De streikende trenger all den støtte de kan få, om de skal vinne seier.

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg

Klassekampen 36/74
25. september 74

Uttalelse fra AKP(m-l) om fiskerigrensa:

● **50 MIL NÅ — AVVIS
PRESS FRA SOVJET!**

AKP (m-l) har sendt ut denne uttalelsen 23. september:

Kravet om utvidelse av fiskerigrensa til 50 nautiske mil nå har massiv støtte i det arbeidende folket i Norge. En rekke fiskarfylkinger i Nord-Norge mener at utvidelsen burde vært gjennomført for lengst. Den norskarktiske torskbestanden er særlig hardt trua av det rovfisket som engelske, vesttyske og sovjetiske trålere går i spissen for. Det er enighet om at 50 mil nå bare er **første** skritt i retning av tiltak som virkelig kan beskytte fiskebestanden: 200

nautiske mil. Hvis ikke 50-milsutvidelsen settes i verk nå, vil ikke bare fiskebestanden, fiskerne og fiskeriarbeidernes kår stå på spill, men hele landsdelens eksistens.

På tross av denne ytterst alvorlige situasjonen tar Arbeiderparti-regjeringa mer hensyn til imperialismaktene enn det arbeidende folkets interesser. Partiledelsen har strittet i mot kravet fra første stund. Den nekta også å støtte Islands ensidige utvidelse. Regjeringa forsøkte å hale ut kravet om 50 mil i Norge ved å bruke Caracas-konferansen som

påskudd for «vente-og-se»-politikken sin. Konferansen førte ikke til noen ny «havernes folkerett», og regjeringa måtte legge om uthalingstaktikken en smule av hensyn til partiets framtid i Nord-Norge. I dag går regjeringa fortsatt **mot** kravet om ensidig og øyeblikkelig utvidelse. Den mener at forhandlinger med nabostatene må komme først, og håper at neste runde i havrettskonferansen til sommeren skal «løse» problemet. Den foreslår at «trålfrie soner» opprettes — noe fiskerne avviser som et latterlig og ubrukkelig tiltak. Arbeiderpartiets fiskeriuvalg følte seg ekstra pressa sist helg og foreslo at 50 mil måtte gjennomføres «så snart som mulig i løpet av 1975» fra Lofotodden til Sovjets grense.

Ap-regjeringa har med andre ord lagt opp til en forræderisk politikk, på samme

måte som den gjorde i EEC-spørsmålet. Det er typisk at Høyre og DnF støtter opp om regjeringas linje, mens mellompartiene enten vakler eller støtter kravet om 50 mil nå.

Regjeringas politikk i grensespørsmålet viser at saken også gjelder mer enn rasing av fiskeressursene. Den gjelder kampen mot imperialismen og de imperialistiske supermaktenes forsøk på å utvide sin kontroll. Etter Caracas-konferansen har handelsminister Jens Evensen åpent sagt at en av «hensyn til naboene» (Sovjet) ikke kan utvide uten videre. Arbeiderbladet har sagt det samme på lederplass. AP-regjeringa lytter mer til supermaktenes «havrett» som USA og Sovjet står sammen om, enn til fiskerne og fiskeriarbeidernes krav i Nord-Norge. Presset fra Sovjet blir ikke avvist, men blir tatt høflig til følge!

Det sosial-imperialistiske regimet i Sovjet arbeider ikke bare for å skaffe seg billig protein langs norskekysten ved hjelp av verdens største fiskeflåte. Bresjnevs revisjonistparti tenker i første rekke på de store økonomiske og militære interessene som de kan sikre seg i området mellom Nord-Norge og Svalbard. Hele sokkelen under Barentshavet og deler av Norskehavet, og Svalbard, inneholder kanskje 50 prosent av verdens ukjente oljereserver — i følge sovjetiske forskere.

Sovjet arbeider nå for å få de norske myndighetene til å trekke grensa for kontinentalsokkelen i nord på en slik måte at Sovjet får kontroll over mye større deler av Barentshavet enn nå. Sovjet-regimet går i mot prinsippene som blei knesatt i Geneve-konferansen i 1958 og som Sovjet sjøl støtta den gangen. Etter disse prinsippene vil Norge få utvida grensa for kontinentalsokkelen betydelig.

Med 90 prosent amerikansk kapital bak oljespekulasjonene i Nordsjøen og med Sovjets iherdige forsøk på framstøt i nord, er Norge midt inne i rivaliseringa mellom supermaktene. På Kola-halvøya finnes verdens største marineflåte. Det går en livlig sovjetisk marinetrakk ut fra den, gjennom Barentshavet og ut i Norskehavet. Den andre supermakta USA tviholder på sin side om Keflavikbasen på Island og støtter opp om utbygging av nye flyplasser og baseområder i Nord-Norge. Nord-Norge og norskekysten i nord er kort sagt et viktig område i rivaliseringa mellom de to imperialistiske supermaktene. Sovjet ønsker å sikre seg mer kontroll over Barentshavet. Utvidelse av fiskerigrensa til 50 og seinere til 200 mil kan forkludre Sovjets framstøt. Derfor presser Sovjet på den norske regjeringa. I stedet for å avvise presset, bøyer AP-regjeringa kne! Sosialistisk Valgforbund har hittil stått på kravet om-

50 mil nå. Men det er i dag et åpent spørsmål hva SV-ledelsens støttepolitikk for AP-regjeringa og stadig mer Sovjet-vennlige politikk kan føre til også i dette viktige spørsmålet. Det er typisk at SV unnlot å kritisere Sovjet da nettopp denne supermakta brøt torskeavtalen mellom England, Norge og Sovjet i sommer. Like illevarslende er det at SV ikke har sagt et ord mot det sovjetiske presset mot 50-mils utvidelsen. Heller ikke har SV protestert mot at AP-regjeringa lar seg presse av Sovjet. A velge side i kampen om 50 mil betyr enten å stå på imperialismens side eller det arbeidende folkets — som i EEC-kampen. Det er all grunn til å følge SV's politikk i tida framover.

Opp mot AP-regjeringas forræderisk linje stiller AKP (m-l):

Full støtte til fiskarfykkingenes krav om ensidig utvidelse til 50 nautiske mil nå.

Minst 50 mil nå langs hele kysten.

Kamp for å presse gjennom kravet om 200 mils fiskerigrense og økonomisk sone etter at 50-milsutvidelsen er gjennomført.

Avvis press fra de imperialistiske nabo-statene.

Avvis press fra Sovjet — fram for en grensepolitikk i det arbeidende folkets tjeneste, ikke i supermaktenes tjeneste!

AKP (m-l)'s
Arbeidsutvalg.

Klassekampen 37/74
2. oktober 74

HILSEN TIL FOLKEREpubLIKKEN KINA 25-ÅRS JUBILEUM

Til Kinas Kommunistiske partis Sentralkomite ved formann Mao Tsetung og Folkerepublikken Kinas regjering ved statsminister Chou En-lai. Kamerater!

På vegne av norske arbeidere og revolusjonære sender vi våre varmeste hilsener til folket, partiet og regjeringa i Kina i anledning Folkerepublikkens 25-års jubileum.

Vi har merket oss de store framgangene de siste året både i kampanjen mot Lin Piaø og Konfusius og i den sosialistiske opp-

bygginga. Dette viser at Kina konsoliderer og utvikler proletariatets diktatur. Det viser at Partiet og folket vil kjempe mot alle forsøk på å gjenreise et kapitalistisk klasseherredømme.

Vi støtter Folkerepublikkens framgangsrike anti-imperialistiske utenrikspolitikk. Kina er en pålitelig støtte for frigjøringsbevegelsene som fører folkekrig mot imperialismen og for alle sjølstendige stater som vil stå mot imperialistisk press. Den viktige rollen Kina spiller i internasjonale forsamlinger for å utvikle fronten mot de to imperialistiske supermaktene, betyr en kraftig støtte til verdens folk.

Norge er et lite land som er avhengig av fisket og andre ressurser i havet. Det norske folket har lange tradisjoner i å kjempe mot at fremmede makter plyndrer ved norske kyster. I dag legger

sosialimperialismen press på Norge og vil nekte Norge herredømmet over kystfarvann og havbunn. I denne situasjonen er Kinas konsekvente støtte til folkenes rett til sjøl å ta hånd om sine kyster en viktig støtte til det norske folket som har vakt taknemlighet her.

AKP (m-l), som bygger på marxismen-leninismen — Mao Tsetungs tenkning og kjemper mot begge supermaktene og all reaksjon, ønsker Folkets Kina enda større framganger i de 25 åra som kommer.

Lenge leve den proletariske internasjonalsismen!

Arbeidere og undertrykte folk over hele verden, foren dere:

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) Sentralkomiteens Arbeidsutvalg.

Sigurd Allern — formann.

Hilsen
10. oktober 74

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Faglig Utvalg,

TIL STREIKEKOMITEEN FOR
TELEFONSENTRALMONTØRENE.
V/STANDARD TELEFON OG KABELFABRIKK.
ØKERNVEIEN, OSLO.

Kamerater.

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil med dette uttrykke sin solidariske oppslutning til den streik dere har gått ut i og de krav dere stiller til arbeidskjøperne.

Vi gir vår fulle tilslutning til alle de krav dere har slått fast i resolusjonen av 8/10 d.å.

Som enhver streik som retter seg mot monopolkapitalen og som forsvarer arbeidernes rettigheter, deres økonomiske og sosiale situasjon er også denne en rettesnor for andre grupper av fagorganiserte som vil stå overfor å ta kampen opp med de midler arbeidsfolk rår over.

Av de krav dere kjemper for er flere av prinsipiell betydning for alle fagorganiserte, dette gjelder blant annet retten for enkelte grupper til å slutte egne avtaler. Videre er det spørsmålet om beskyttelsen av faget. Denne kampen må i dag føres av alle faggrupper fordi NAF og monopolkapitalen driver et utstrakt muldvarparbeid som tar sikte på å fjerne skillene mellom fagene innbyrdes og mellom faglært og ufaglært, for på denne måten å kunne kvitte seg med utgifter til »dyre» fagarbeiderlønninger og gå over til »billigere» ufaglært arbeidskraft.

Videre har vi merket oss deres krav om etterbetaling. Dette er et annet viktig prinsippsspørsmål og en kampsak av betydning for alle som ønsker å forsvare den frie forhandlingsretten og beskytte streikevåpenet. Vi gir dere vår fulle tilslutning og ønsker dere suksess med kampen fremover, vi oppfordrer samtidig alle fagorganiserte og andre til å vise sin solidaritet med de streikende arbeiderne ved STK.

Solidarisk hilsen
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Faglig Utvalg

Geir-Å. Næss
sekr.

Hilsen
14. oktober 74

Arbeidernes Kommunistparti(m-l)
Faglig Utvalg,

**TIL DE STREIKENDE LOSBÅTFØRERNE,
NORSK SJØMANNFORBUND,
GREV WEDELS Plass 7.
OSLO 1.**

Kamerater.

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på denne måten uttrykke sin fulle støtte til den streik dere er gått ut i.

Vi slutter fullt opp om deres krav for skikkelige godtgjørelser for beredskapsvakter. Når vi vet at tilsvarende arbeid i den »private» sektor for lengst er anerkjent til bortimot fire kroner timen så kan ikke statens »tilbud» på førti øre karakteriseres som annet enn et rent skambud. Vi gir dere derfor vår fulle støtte og håper på en snarlig seier for deres kamp.

Med Solidarisk Hilsen
AKP(m-l) Faglig Utvalg

Geir-Arne Næss
sekr.

Klassekampen 40/74
16. oktober 74

NEI TIL «FREDS»-PRIS TIL SATO!

Ingenting er umulig for gainingene i «fredspris»-komiteen. Eisaku Sato har stått i spissen for opprustning som peker framover mot et Japan med atomvåpen. Han representerer krefter som drømmer om å gjenopprette situasjonen fra 30- og 40-åra, da de japanske fascistene plyndret og brente store deler av Asia.

Sato var en lydige lakei for USA-imperialismen. Han støttet USAs krigsforbrytelser i Indokina, og quislingregimene i Sør-

Korea og på Kinas Taiwan. Han var en fiende av de sosialistiske statene i Vietnam og Korea og kjempet til siste øyeblikk mot det japanske folkets massebevegelse for vennskap med Kina. Han er hatet av folkene over hele Asia som representant for USA og aggressiv japansk imperialisme.

Eisaku Sato er fascist, imperialist og krigshisser.

Nobelkomiteens vedtak er en fornærmelse mot folkene i Asia, i Indokina, Korea og Folkerepublikken Kina. Det

er en spesiell fornærmelse mot arbeidsfolk i Japan som er mot fascisme og imperialisme og for et godt forhold til Kina. Nobelkomiteen representerer ikke det norske folket, som møter den med latter og forakt.

Bak vedtaket står høyre - DNA - folka Lionæs og Sandnes. De har tidligere gitt «freds»-pris blant til JA-til EF (ved Willy Brandt) og Nixon (ved Kissinger). Sato-prisen viser igjen at DNA-toppen ikke hører til «arbeiderbevegelsen», men til den svarteste reaksjon. Den som allierer seg med dem går sammen med høyre.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)
13. oktober 1974

Klassekampen 40/74
16. oktober 74

● Protest fra AKP til den norske regjering

Regjeringa ved herr statsminister Trygve Bratteli.

Ett år etter udåden er et medlem av morderbanden fra Lillehammer løslatt og

sluppet ut av landet. Dette er i praksis en oppmuntring til Israels regjering og andre som kan tenke seg å drive terror på norsk jord. Det er

et slag mot anti-imperialistene, de arabiske folkene og offerets etterlatte. Vi protesterer skarpt mot løslattelsen av Marianne Gladnikoff og planene om snart å sette de andre israelske bandittene på frifot.

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)
Oslo 13. oktober 1974

Klassekampen 40/74
23. oktober 74

KNUS LOCKOUTEN!

AVIS NAF's GANGSTERMETODER!

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte mandag 21. oktober ut denne uttalelsen om NAFs lockout-framstøt:

Som et desperat forsøk på å knuse de fremgangsrike streikene til heismontørene og telefonmontørene på Standard Telefon og Kabel har Norsk Arbeidsgiverforening truet med lockout av 90.000 arbeidere.

**LOCKOUTEN
EN BLØFF
OG ET DESPERAT
TREKK**

Kapitalistene i Norge soper for tida inn svære

profitter samtidig med at den virkelige reallønna til arbeidsfolk går ned. Lønnsoppgjøret i år har vist at det er en voksende motstand på arbeidsplassene, og denne motstanden er det NAF prøver å knekke. NAF er livredde for at heismontørene og STK-arbeidernes streiker skal utløse en streikebølge, derfor slår de til med å true med lockout.

Lockouten er en bløff, fordi det først og fremst er kapitalistene som har noe å tape på at hjula stanser nå. En langvarig konflikt ville true kjempeprofitene i olje-

sektoren og svekke de norske kapitalistene i kappløpet med utlandet. Dette vet NAF svært godt, derfor må trusselen om lockout karakteriseres som en bløff. De håper at folk skal tru på den og bli skremt fra å streike.

Samtidig må vi være klar over at dersom NAF ikke klarer å knekke streikene med psykisk terror før den varsla lockouten, så er de desperate nok til å sette den ut i livet. Ellers vil de frykte å miste ansikt. Men igjen er det NAF som vil stå svakest i en slik konflikt, og dersom fagbevegelsen ikke bøyer unna, så kan NAF bli nødt til å oppheve lockouten etter ganske kort tid.

LOCKOUTEN — ET PRESSMIDDEL FOR TVANGSINNGREP

Ved å trekke inn 90.000 arbeidere i konflikten omkring heismontørene og STK-arbeiderne nå, ønsker NAF å gi regjeringa et påskudd til å gripe inn. Regjeringa har ikke vågd å sette inn tvungen voldgift mot de streikende på grunn av motstanden på arbeidsplassene.

Med NAFs utspill kan regjeringa hevde at «viktige samfunnsinteresser er i fare» og bruke det som brekkstang til å kople inn riksmeklingsmannen og statlige tvangsmidler for å tvinge de streikende til å gi seg på vesentlig mindre enn de har krevd.

NAF har med lockoutbløfen også gitt LO-ledelsen et påskudd til å gå hardere på forbundene og de streikende sjøl.

NAF FEILBEREGNER

Direktørene i NAF har grepet til lockout fordi de ikke så andre muligheter til å knekke streikene. Heismontørene og telefonmontørene har en enorm støtte som har kommet til uttrykk fra fagforeninger og organisasjoner over hele landet. Nå trur NAF at de ved å true med å sette 90.000 folk på porten kan få folk til å vende seg mot de streikende. Dette er en gigantisk feilvurdering.

Samholdet blant norske arbeidere er sterkere enn NAF regner med. Folk vil skjonne at det er NAF, og ikke de streikende, som har tatt i bruk gangstermetoder. NAF prøver å splitte arbeidsfolk. Det de vil oppnå er at arbeidsfolk står enda sterkere sammen mot NAF.

STREIKENE GJELDER RETTFERDIGE KRAV!

Heismontørene og STK-montørene streiker både for økonomiske krav og for vern av fagene sine. Begge streikene står på prinsippet om full etterbetaling fra utløpet av forrige avtale. Dette er en viktig sak, fordi dersom NAF får vilja si her, ville det bety en ny undergraving av streikeretten. De streikende har vist ei fast holdning og har ikke latt seg verken lure eller presse. De har fullt ut fortjent all den solidaritet de kan få.

VÆR PÅ VAKT MOT DNA/LO-LEDELSEN

DNA/LO-ledelsen vil nå stå hardt på for å få de streikende til å gi etter. Samtidig varsler LO-sekretariatet at de vil kople inn riksmeklingsmannen og lage en «løsning» etter mønster av tariffoppgjøret for øvrig. Det er et direkte knefall for NAFs linje. En må være forberedt på at DNA/LO-ledelsen både vil prøve å ta

over ledelsen av streikene, tvinge de streikende til å godta dårlige resultater og til sjuende og sist erklære streikene for ulovlige.

I denne situasjonen er det direkte skadelig at SV spiller opp til illusjoner om LO-ledelsen når de i sin uttalelse oppfordrer LO til å ta initiativer. Streikene er ikke tjent med slike «oppfordringer». Det eneste som duger nå er at det reises en protestbølge omkring på arbeidsplassene.

SVAR PÅ NAFS UTPRES- NING MED KRAFTIGERE STØTTE!

Send støtteerklæringer og bevilgninger. De som alt har vedtatt slik støtte bør forny den i den situasjonen som NAF nå har skapt. Dann streikestøttekomiteer.

Reis en landsomfattende protest mot NAFs gangstermetoder. Det er spesielt viktig å protestere mot at lockoutruselen i det hele tatt er blitt brukt. Den er en hån mot hele arbeiderklassen som må slås kraftig tilbake.

Forbered aksjoner. Det er nå på tide å vise NAF i handling at de fagorganiserte ikke godtar deres provokasjoner. Punktaksjoner er en fin måte å markere solidariteten med de streikende på, samtidig som slike aksjoner kan demonstrere for NAF at en lockout ikke kan knekke de fagorganiserte.

Klassekampen 40/74
23. oktober 74

ARBEIDSUTVALGET I AKP(M-L):

INTENSIVER STØTTEARBEIDET!

Kamerater!

Streikekampen vil i tida framover bety særns mye for hele arbeiderklassens kamp mot økt utbytting og politisk undertrykking. Arbeidsutvalget i AKP(m-l) har diskutert situasjon, og mener at streikestøttearbeidet må prioriteres over alle andre oppgaver i tida framover. Dette vil ha avgjørende betydning for støtten til de streikende arbeiderne. Arbeidsutvalget oppfordrer derfor partiets medlemmer og sympatisører til å gå i spissen for et slagkraftig støttearbeid: Solidaritetserklæringer, innsamlinger, støtteaksjoner fra klubber og foreninger, sympatiaksjoner fra andre grupper i det arbeidende folket, protester mot NAF's gangstermetoder.

AKP(m-l)s avis Klassekampen bringer mye viktig stoff om streikekampen i hvert nummer. Arbeidsutvalget oppfordrer derfor til at avisa blir spredd særns aktivt i tida framover som et ledd i solidaritetsarbeidet for de streikende.

En seier for heismontørene og telefonsentralmontørene betyr en viktig seier for hele arbeiderklassen. Fram for et dristig støttearbeid!

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) 21. oktober.

Klassekampen 42
og 43/74
(4. november 74)

● AKP(m-l)s LANDSKONFERANSE

Hele vedtaket trykt i boka **SOSIALIMPERIALISMEN**.
Sovjet i dag. (Forlaget Oktober 1975)

DET ER VÅR PLIKT Å BEKJEMPE SOSIAL- IMPERIALISMEN!

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) avholdt en særskilt vellykket landskonferanse i helga 2.-3. november.

Konferansen besto av valgte delegater fra partiets lokale avdelinger. Hovedemne på konferansen var spørsmålet om den sovjetiske sosialimperialismen, og diskusjon om partiets stilling til neste års kommunevalg.

På begge diskusjonene ble det vedtatt enstemmige vedtak om hvordan partiets politikk i disse to spørsmålene skal være.

Her følger de to uttalelsene i sin helhet.

Vedtaket om sosialimperialismen, som var enstemmig, vil så snart som mulig bli gitt ut offentlig. Vi skal her bare kort referere enkelte hovedpunkter.

DET TIDLIGERE SOSIALISTISKE SOVJET HAR — ETTER KONTRAREVOLUSJONEN I FEMTIÅRA — BLITT ET STATSMONOPOLKAPITALISTISK SAMFUNN AV EN NY TYPE.

Den nye herskerklassen er det byråkratkapitalistiske borgerskapet, som behersker statsapparatet og utnytter det til å skaffe seg profitt. Gjennom staten har de som klasse disposi-

sjonsretten, og derved faktisk også eiendomsretten, til de stats- og kollektiveide produksjonsmidlene. De ledende stats- og partibyråkratene støtter seg på bedriftslederne og teknokratene som direkte styrer den kapitalistiske utbyttinga.

Profitten er gjeninnført som bestemmende faktor for all samfunnsmessig virksomhet og produksjon. Men fordi denne kapitalismen er oppstått etter kontrarevolusjon i et sosialistisk land er den, i motsetning til i vesten, basert på ett statsmonopol som dominerer hele økonomi n. Samtidig eksperimenterer det med å innføre mer tradisjonelle, vestlige kapitalistiske former.

DE NYE HERSKERNE I KREML UTØVER ET FASCISTISK DIKTATUR

Som i ethvert klassesamfunn bruker den herskende klassen staten til å undertrykke fiendtlige klasser. Det borgerlige klassesdiktaturet kan ha to hovedformer: Enten det borgerlige-demokratiske, som her i landet, eller det åpent fascistiske. Under fascismen er arbeiderklassen og andre lag av folket fratatt selv elementære rettigheter som frihet til yttring, til å utgi skrifter, demonstrere og organisere seg politisk. Slik er det i dagens Sovjet. Folkets opposisjon blir slått ned med vold, streiker mot den kapitalistiske utbytting bli møtt med køller og geværer. Selv innesperring på sinnsykeasyler tas i bruk for å knekke motstanden. Nasjonale minoriteter undertrykkes og forfølges, som i tsartida. Derfor er det riktig å karakterisere regimet som et borgerlig, fascistisk klassesdiktatur.

SOVJET ER BLITT EN IMPERIALISTISK SUPERMAKT

Som andre statsmonopolkapitalistiske land driver Sovjet internasjonal utbytting gjennom kapitaleksport, ulikeverdige handelsavtaler og plyndring av naturressursene i havet. Dette er sosialimperialismens kjennetegn/ sosialisme i ord, imperialisme i handling. Sammen med USA er Sovjet idag en imperialistisk supermakt. Bare de to har baser på mange kontinenter og flåter på alle verdenshav. Overalt blander de seg

inn i andre lands indre anliggende, i kampen for nyoppdeling av interesserfærer og verdensherredømme. Med falskt snakk om «fred og avspenning» skjuler de to supermaktene sin opprustning og krigsforberedelser. Europa er i brennpunktet for deres rivalisering. Både USA og Sovjet, NATO og War og Warschawapakten er idag en

trusel mot Norges og andre europeiske lands sjølråderett. sosialimperialismen er blitt en større trusel mot Norge i de siste åra, blant annet i samband med spørsmålet om fiskerigrensa, delinga av Barentshavet og Norges rett til Svalbard.

På bakgrunn av dette slår vedtaket fast at AKP(m-l) gir sin

fulle støtte til det sovjetiske folkets kamp mot undertrykking og utbytting, for demokratiske rettigheter og en ny sosialistisk revolusjon. Derfor er det vår proletariske, internasjonale plikt å bekjempe sosialimperialismen. Denne kampen må også rettes mot revisjonistpartiene i vesten som fungerer som brikker i Sovjets imperialistiske politikk.

Fra kommunikeet som ble sendt ut til pressa

AKP(m-l) VIL

DELTA I VALGET — INGEN HENVENDELSE TIL SV SENTRALT OM SAMARBEID

Den andre store saka som landskonferansen drøftet var AKP(m-l)s politikk i forbindelse med kommunene — og fylkestingsvalgene i 1975. Konferansen sluttet seg her enstemmig til hovedlinjene som partiets sentralkomite hadde lagt fram.

Hovedpunktene kan kort oppsummeres slik:

— AKP(m-l) vil delta i både kommune — og fylkestingsvalget i 1975. Valgdeltakelsen vil bli begrenset til steder der det å stille liste ikke betyr en negativ belastning på andre klassekamp-

oppgaver vurdert ut ifra partiavdelingenes styrke.

— Likhet med Stortingsvalget i 1973 vil Rød Valgallianse bli benyttet som listenavn, og vi vil på ny invitere partiløse, revolusjonære sosialister til å delta i dette arbeidet på like vilkår.

— Politisk vil AKP(m-l) gå inn for en valgplattform som forener en klar tale om revolusjonen og sosialismen med en konsekvent klassekamppolitikk i alle viktige dagskrav og en internasjonal politikk rettet mot begge de imperialistiske supermaktene, og all annen imperialism.

— Landskonferansen oppsummerte at Rød Valgallianse konsekvente enhetspolitikk foran siste Stortingsvalg var et korrekt og nødvendig svar på de sterke enhetsstrømmingene i arbeiderklassen i alle andre lag av folket etter seieren i EEC-kampen. Men samtidig slo en fast at SV's kraftige høyreutvikling i tida etter valget har likvidert enhver mulighet for valgenhet i 1975. Dette gjelder sentrale spørsmål som holdninga til DNA-LO-ledelsen og «arbeiderregjeringa», holdninga til sosialimperialismen og sabotasje av viktige folkelige dagskrav og kamper.

— På bakgrunn av dette vil AKP(m-l) ikke rette noen henvendelse til SV sentralt om samarbeid i valget og heller ikke oppfordre arbeidsfolk til å stemme på SV på plasser der Rød Valgallianse ikke stiller liste. Det samme gjelder andre rikspolitiske lister. Med unntak av plasser der det eksisterer lokale klassekampalternativer utenom rikspartiene vil parolen her som ved tidligere valg, bli **boycott**.

Uttalelse fra AKP(m-l)s landskonferanse:

MOT NAF OG LO-LEDELSEN TIL SEIER — STREIKEBEVEGELSEN VISER VEIEN!

På AKP (m-l)s landskonferanse 2.-3. november ble det vedtatt denne uttalelsen:

AKP (m-l)s landskonferanse støtter de tre gruppene av arbeidere som streiker mens vi sitter samlet:

Heismontørene, Telefonsentralmontørene ved STK og losbåtmannskapene. Vi støtter overtidsnektene og streikene mot LOCKOUT-varslet som henger over oss. I dag er vårt partis hoved-

oppgave støttearbeid til streikende, kamp mot LOCKOUT-en og fortsatt kamp mot voldgift.

Streikebevegelsen i 1974, er den største på flere tiår. Det er mye viktig å lære av den. Den viser at arbeiderklassen er kampvillig. Den avslører sterke og svake sider ved fagbevegelsen. Og den viser hvem som er virkelige venner og hvem som har sveket.

ALT BRA NÅDD GJENNOM KAMP

I år har DNA—LO-ledelsen ansvaret for galopperende prisstigning og et elendig lønnsoppgjør som ikke på noen måte retter opp nedgangen i reallønna. På toppen av dette kommer det arbeiderfiendtlige statsbudsjettet med nedskjæring av sosiale utgifter og nye avgifts- og prisøkninger. Streikebevegelsen er svaret. Streikekampen har vokst tross at voldgift er brukt gang på gang. Kampen for streikeretten, mot all voldgift, er blitt stadig mer omfattende. Alle som har vært ute i streik har fått bedre resultat enn gjennom meklingsa på forhånd. At LO ikke lot oppgjøret bli enda mye verre kommer av at pampene fryktet streiker. Alt bra i årets oppgjør er nådd gjennom kamp. LO-pampenes forhandlinger derimot, har bare betydd at kapitalistene fikk gavepakker fra LO-forhandlerne på arbeidernes bekostning.

GRUNNPLANET PÅ RIKTIG SIDE

Heismontørstreika og STK-streika er forbilder alle bør lære av. De streikende viser kampglød og fantasirikdom og går sjøl ut for å vinne støtte. Den sterke solidariteten viser at ingen skal være redd for at streiker skal knuses av mangel på støtte. Grunnplanet i fagbevegelsen — massene av fagorganiserte — er på den riktige sida. Om noen lokale pamper står mot så vil de bli skjøvet til side. Det er LO-

toppen som er streikenes harde motstandere og den kontrollerer ikke grunnplanet. Kapitalistene har alt måtte love å innfri en del krav, bl.a. når det gjelder heismontørens fagbeskyttelse. NAFs LOCKOUT-bløff viser at kapitalistene er desperate — de skjønner at de ikke kan knekke streikene med vanlige midler.

LOCKOUTEN AVSLØRER SVIKERNE

LOCKOUTEN avslører også svikerne. Mens grunnplanet i fagbevegelsen begynner å ta opp kampen, så kjemper DNA-regjeringa, LO-toppen, forbundspampene og riksmeglingsmannen for NAF og mot de streikende. LO-pampenes voldsomme press på heismontørene viser at disse herrer for lengst har vendt arbeiderne ryggen og gått over til fienden. Fagbeskyttelsen er ikke endelig sikret, men kampen for prinsippet har vunnet framgang i streika. Men da LO-pampene kom til forhandlingsbordet, ga de straks bort et annet prinsipp: etterbetalinga. Det betyr at disse valgte representanter for fagbevegelsen sjøl går i spissen for å underminere fagbevegelsens streikerett og mulighet til ubundne tariffforhandlinger der arbeiderne ikke taper penger på å nekte å godta NAFs første tilbud.

SV-LEDELSENS ROLLE

Da LOCKOUT-trusselen fra NAF ble offentliggjort, presterte SV-ledelsen å oppfordre i første rekke LO

og forbundsledelsen til å mobilisere mot lockouten. I virkeligheten betyr dette å oppfordre DNA-ledelsen til å ta ledelsen i kampen mot NAF, i stedet for å kaste seg ut i kampen for å mobilisere arbeidsfolk til kamp. Dette skjer til og med etter at LO-ledelsen og forbundsformennene i de lockouttrua forbunda har gjort sitt beste for å knuse heismontørens streik!

Mange gode klassekjempere i SV har gjort et godt arbeid. Vi oppfordrer disse kameratene til å innse hva som skjer: At SV blir mer og mer en kopi av det gamle høyre-socialdemokratiet i DNA.

ARBEIDERNE MA SJØL TA MAKTA I FAGBEVEGELSEN!

Streikebevegelsen vil utvikle seg tross LOCKOUT-trusler og voldgift. Et viktig mål er å forsvare de fagorganiserte mot reallønnsnedgangen. Og derfor er det også avgjørende å forsvare streikeretten som kapitalistene i NAF og deres allierte i Regjeringa og DNA—LO-toppen nå har satt inn et kraftig angrep mot.

Men skal kampene seire, er det nødvendig å renske ut av fagbevegelsen DNA-pampene og alle opportunistene som støtter monopolkapitalens interesser. Veien framover går gjennom at arbeiderne sjøl tar makta i fagbevegelsen på alle plan og gjør den til redskap for klassekamp. Ned med pampenes classesamarbeidspolitikk! Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner!

AKP(m-l)s landskonferanse:

• KAMPEN FOR

SJØLBESTEMT

ABORT MA

INTENSIVERES!

AKP (m-l)s landskonferanse 2. - 3. november vedtok bl.a. denne uttalelsen om kampen for sjølbestemt abort:

Stortinget har nå stemt prinsippforslaget om sjølbestemt abort. Dette er ingen grunn til å legge ned arbeidet for loven om sjølbestemt abort! Kvinnebevegelsen har gjort en flott innsats. Kampen er langt fra slutt.

Uttalelse på konferansen:

INGEN FLERE

UTSETTELSE

50 MIL FISKERI- GRENSE SNAREST!

AKP (m-l)s landskonferanse fordømmer på det skarpeste regjeringens unnfalleshhet og utsettelsespolitikk i fiskerigrensespørsmålet.

Kravet om utvidelse av fiskerigrensen til 50 mil har lenge hatt

INGEN

KOMPROMISLØSNING!

I abortsaka viser DNA-ledelsen igjen at den har sveket arbeiderklassen. DNA dolker arbeiderkvinnene og alle vanlige kvinner i ryggen ved å gå fra valgloftet om å legge fram en lovproposisjon om sjølbestemt abort. DNA må nå presses til å holde løftet. Vi oppfordrer derfor kvinneorganisasjonene og tilhengerne av sjølbestemt abort til å sette i gang masseaksjoner for å tvinge DNAs Stortingsrepresentanter til å stå fram og foreslå lov om sjølbestemt abort — og å presse regjeringa til å holde valgloftet.

Den åpne reaksjonen snakker om fostrets rettsvern, ikke om hvem som skal bestemme: Kvinnene eller legene. Vi godtar ikke at leger skal avgjøre arbeiderklassens levekår og kvinnenes muligheter til å bære fram et barn!

Sammen med DNA har SV forrådt arbeiderkvinnene. SV har gjennom stemmegivinga forlatt

massiv støtte i det arbeidende folket i Norge. Det er kjent at fiskeriressursene er hardt truet av engelske, vest-tyske og sovjetiske tråleres rovfiske. Likevel har regjeringa bare kommet med vage løfter om utvidelse «så snart som mulig i løpet av 1975», fra Lofoten til Sovjets grense. De trålfrie sonene fra 1/1-1975 kan best karakteriseres som skuebrød for å dempe kritikken.

Kjerna i DNA-regjeringas unnfalleshhet er redslen for å trække Sovjet og andre imperialiststater på tærne. Akkurat som i EEC-kampen er en fullt beredt til å sette nasjonale interesser av stor

valgloftet — et løfte de gjorde et stort nummer av i valgkampen 1973. Dette er ett av mange svik som SV har gjort overfor arbeiderklassen i løpet av den korttids forbundet har eksistert. Slik saka nå står, er det SVs ledelse som direkte hindrer at loven går gjennom. Krev at SV umiddelbart sørger for at Stortingsgruppa opptrer samlet, binder Otto Hauglin og stemmer gjennom loven om sjølbestemt abort. Høstens Stortingssesjon viser at de borgerlige opportunistene på Stortinget aldri sjøl vil kjempe gjennom retten til sjølbestemt abort. Denne retten kan bare vinnes gjennom massekamp utafor Stortinget, som tvinger tingrepresentanten til å bøye seg for kravet.

Derfor:

STYRK KAMPEN FOR SJØLBESTEMT ABORT! PRESS REGJERINGA TIL Å FREMME LOVPROPOSISJONEN! PRESS SV TIL Å STEMME GJENNOM LOVEN! INGEN KOMPROMISLØSNING!

betydning for arbeidsfolk til side. Typisk nok kommer støtten til regjeringas linje først og fremst fra Høyre og DNF.

Opp mot dette vil AKP (m-l)s landskonferanse slå fast følgende:

— Full støtte til fiskarfykingas krav om ensidig utvidelse til 50 nautiske mil nå.

— Dette kravet gjelder hele kysten og må innfris snarest.

— Kamp for å presse gjennom 200 miles fiskerigrense og økonomisk sone etter at 50 miles-utvidelsen er fullført.

— Avvis alt press fra Sovjet og andre imperialistiske stater.

Klassekampen 43/74

13. november 74

AKP(m-l)s kvinneutvalg STREIKENE HAR OGSÅ STOR BETYDNING FOR ARBEIDERKVINNENE

Før heismontørens streik var avslutta, sendte AKP(m-l)s

Kvinneutvalg ut denne uttalelsen:

AKP(ml)'s kvinneutvalg vil gi sin fulle støtte til de streikende heismontørens og telefon-sentralmontørens kamp.

Vi fordømmer NAF's lock-out-trusel som et angrep på arbeiderklassens streikerett, og som for-

søk på å få staten til å gripe inn i den frie forhandlingsretten med tvungen voldgift. Vi støtter videre fullt og helt de rettfærdige kravene som dere har gått til streik på, og kravet om etterbetaling av lønna.

En seier for dere er en seier for hele arbeiderklassen, og for andre lag av folket som rammes av kapitalens og statens jakt på

stadig større profitter. Et nederlag for dere er et tilbakeslag for hele klassen, og en seier for reaksjonen i vårt land.

Vi vil framheve at den kampen dere fører OGSA er av stor betydning for arbeiderkvinnene og for kvinnebevegelsen.

Streikvåpenet må være et av kvinnekampens aller viktigste

våpen, og en seier for dere er derfor også en stor og viktig seier for kvinnene. Kvinnebevegelsen har mye å lære av den kampen dere nå fører.

Derfor vil vi spesielt oppfordre også kvinnene i arbeiderklassen og i andre lag av det arbeidende folket til å vise sin solidaritet og støtte — økonomisk og politisk ved uttalelser og støtteaksjoner.

Klassekampen 45/74
27. november 74

AKP(m-l) HILSER FOLKETS ALBANIA PÅ 30-ÅRS DAGEN

Oslo 19/11-1974.

Til Sentralkomiteen i Arbeidets Parti, Albania

Kjære kamerater!

I anledning trettiårsdagen for den endelige seieren i den nasjonale frigjøringskrigen, og seieren for folkets revolusjon i Albania, sender vårt parti de varmeste lykkekønskinger til Arbeidets Parti, folkerepublikken Albania, og det albanske folket.

Under det albanske kommunistpartiets og kamerat Enver Hoxhas ledelse, vant det albanske folket en overveldende seier over fascistiske og nazistiske okkuperanter, frigjorde landet fullstendig og innførte folkets styre.

Allt dette var mulig, takket være det albanske kommunistpartiets riktige linje og ledelse, og det albanske folkets heltmodige kampvilje.

I de tretti årene som er gått siden folkets revolusjon seiret, har Albania under proletarietets diktatur utviklet seg til et fast, sosialistisk land.

Arbeidets Parti har alltid holdt

fast ved marxismen-leninismen og forsvart den mot moderne revisjonisme og all slags opportunisme.

I dag står Arbeidets Parti og folkerepublikken Albania i fremste rekke i kampen mot de to imperialistiske supermaktene, mot USA og den Sovjetiske sosialimperialisme, og all imperialismen.

Det norske folket står overfor de samme fiendene. Gjennom den aggressive, militære NATO-alliansen og ved økonomisk innføring blandet USA-imperialismen seg inn i det norske folkets indre anliggender. Den sosialimperialistiske supermakten blander seg også i vårt lands anliggender, med press mot norsk territorium, avvisning av 50-mils fiskerigrense, og ved å bygge opp svære militære angrepsstyrker langs vårt lands grenser.

Arbeidets Parti har alltid inspirert Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge, i vår kamp mot imperialisme, og mot de to im-

perialistiske supermaktene spesielt. Arbeidets Parti har alltid inspirert oss i kampen mot moderne revisjonisme, mot all reaksjon og for den sosialistiske revolusjonen i vårt land.

Det er et broderlag og militant vennskap mellom våre to partier, bygget på den proletariske internasjonalismens prinsipper. Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge, vil derfor sende Arbeidets Parti i Albania, og det albanske folket våre beste revolusjonære hilsninger i anledning av trettiårsdagen den 29. november.

LENGE LEVE ARBEIDETS PARTI I ALBANIA!

LENGE LEVE KAMERAT ENVER HOXHA!

LENGE LEVE VENNSKAPET MELLOM DET NORSKE OG ALBANSKE FOLKET!

LENGE LEVE DET REVOLUSJONÆRE VENNSKAPET MELLOM ARBEIDETS PARTI OG ALBANIA, OG ARBEIDERNE KONGRESSKOMMUNISTPARTI (M-L) I NORGE!

På vegne av Sentralkomiteen i Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge.

Sigurd Aleren (sign.)
formann.

Klassekampen 46/74

4. desember 74

NORGE I SELSKAP

MED RØVERSTATER

I PLO-AVSTEMNINGA

AKP(M – L) protesterer mot at Norge i FN stemte nei til det palestinske folkets nasjonale rettigheter.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte 24. november ut denne uttalelsen:

Ved hovedforsamlingas behandling av resolusjonen om palensteinerne var Norge blant land som stemte mot. Det gjaldt røverstaten Israel, supermakta USA og noen ganske få regjeringer som i dag er USA-imperialismens aller lydigste marionetter. En typisk representant for gruppa er slakteregimet i Santiago.

I over 20 år har det palestinske folket vært fordrevet fra landet sitt og forvist til flyktningeleirer. Hoved for-

samlinga vedtok at palestinerne er et folk med rett til nasjonal sjølfbestemmelse — til å være med å bestemme over sin egen skjebne. Dette var for mye for Norges Storting og regjering. Samtidig slipper Lillehammer-morderne ut av fengslet før to år er gått. Fritt leide for Bouchikis mordere, men ingen rettigheter til palestinerne, det er regjerings offisielle politikk.

Stemmegivinga er ikke bare et slag mot det palestinske

folket. Den rammer også Norges nasjonale interesser. I dag angriper supermakta Sovjet og store vestlige imperialistmakter Norges suverenitet over Svalbard og sjøterritoriet. Våre naturlige allierte er landa i den 3. verden. Mindre enn noen gang er Norges interesser tjent med at regjeringa retter et slag mot den 3. verden og kryper for USA i selskap med quislingene i Chile. Statsledelsen har satt USA-imperialismens interesser først og solgt Norges.

Tidligere i høst tok regjeringa faktisk det riktige standpunktet å støtte invitasjonen til PLO. Den ynkelige saltomortalen skyldes press fra Haakon Lies Isreal-lobby. Igjen viser det seg at høyresosialdemokratene er imperialistenes beste venner og kryper på magen for USA. De er fiender av frigjøringsbevegelsen og av Norges nasjonale interesser. Ingen som vil kjempe mot imperialismen kan alliere seg med den reaksjonære DNA-LO-ledelsen.

Arbeidsutvalget
i AKP(m-l)

Klassekampen 47/74

11. desember 74

MOT NAF'S REAKSJONÆRE UTSPILL MED KRAFTIGE MOTAKSJONER!

AKP(m-l)s arbeidsutvalg sendte mandag 9. desember ut denne uttalelsen:

NAF truer igjen med å sette tusener av arbeidsfolk på gata. Denne gangen for å

presse igjennom en løsning etter deres egen oppskrift mot de streikende telefonsentralmontørene.

NAF s metoder og «tiltak» overfor de streikende minner

mer og mer om år arbeidsfolk ikke bør glemme, det er den svarte reaksjon som nok en gang griper til feie mot-ovregrep mot arbeidsfolk. Dette er en provokasjon som ikke kan bli stående ubesvart fra arbeiderbevegelsen. Den må møtes med makt og motmakt, med protest og avsky fra en samla fagbevegelse.

NAF spiller på de samme hester som under siste lockout trakk lasset for dem: LO-ledelsen. I stedet for å svare NAF med å sette i verk sympatiaksjoner og økt støtte til de streikende, presterte LO-sekretariatet og DNA-ledelsen og enkelte forbundsledere å oppkaste seg til såkalte nøytrale meklere og flyktet vekk fra det ansvaret de burde vist overfor de streikende. Dette var rein førstehjelp til NAF. Denne gangen setter de igjen «sin lit til Munthe» og nekter å gå til motiltak når kapitalkreftene spiller ut. Klasseforræderi er dette, det er et svik mot de som betaler deres feite gasjer, og det bør bli husket lenge. Skal noe gjøres må det gjøres av folka på golvet sjøl. Oppfordringene bør rettes til fagforeninger og klubber: Ta saka i egne hender, la ikke LO-pampene igjen få mobilisert til sabotasjeopplegg mot de streikende.

Vi håper SV-lederne denne gangen unnlater å overlate initiativet til slike «arbeiderledere», men nå er villig til å ta initiativet sjøl til kamp mot lockouten og til å styrke streikestøtteamet på alle plan.

En annen og viktig trusel er tvungen voldgift. Voldgift er overgrep på samme linje med lockouttruslene fra NAF og bør svares med samme språk, med motaksjoner og protester fra alle de som hittil har støttet de streikende.

DNA-ledelsen, LO-sekretariatet og diverse forbundslederes aktive sabotasjevirksomhet under forrige lockout kunne ikke hindre at titusener rundt hele landet gikk ut i effektive protestaksjoner, og sympatien med de streikende vokste i omfang og styrke.

DNA-ledelsens rolle har vært klart reaksjonær. Men den «andre hovedstrømmingen i arbeiderbevegelsen», SVs,

rolle har vært å lojalt følge DNA-ledelsens direktiver om ansvar og kapitulasjon. I ord har de uttalt seg sympatisk, men handlinga har vært preget av fatal passivitet. Denne passive holdninga tjener overhodet ikke arbeidsfolks kamp, men viser ytterligere viktigheten av våre medlemmer og sympatisørers innsats.

— Møt NAFs reaksjonære utspill med kraftige motaksjoner.

— Streik mot lockouten.

— Styrk støtten til de streikende på alle plan, fortsatt å danne streikestøttekomiteer i alle byer og større steder.

— Tvungen voldgift er overgrep på linje med lockout, avvis tvungen voldgift.

— Full støtte til de streikende telefonsentralmon-tørene!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 47/74

11. desember 74

NEI TIL NEDLEGGING

I TREFOREDINGSINDUSTRIEN

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg har vedtatt en uttalelse om situasjonen innafør treforedlingsindustrien. Vi gjengir den i sin helhet:

Det har vært en kraftig høykonjunktur innen treforedlingsindustrien de siste åra. Alt tyder på at den vil fortsette. Dette ønsker de norske monopolkapitalistene å utnytte til å skaffe seg størst mulig profitt. De vil oppnå dette gjennom rasjonaliseringer og utbygging av store enheter. Det siste i så måte er utbyggingsplanene på Hurumlandet. Disse vil føre til nedleggelse av mange små bedrifter.

**AKP(m-l)'s
FAGLIGE
UTVALG:**

Direktørens løfte om nye arbeidsplasser kan vi ikke stole på. De gir ingen garantier, og det vil i alle tilfeller bety pendlings for mange. Dette kan ikke godtas, da

det gjelder distrikter der det allerede er mye pendlings.

Det blir sagt at miljøvernkravene er så store at de små fabrikkene ikke kan makte det. Det overskuddet disse fabrikkene har hatt har ikke blitt brukt til å utbedre dem, men skal nå investeres i den nye storfabrikken. I dag utnytter de bare halvparten av tømmerstokken. Resten, som fører til forurensninger, kan og bør videreføres til bl. a. protein.

DNA går inn for planene om utbygging av en storfabrik på bekostning av flere hundre arbeidsplasser. De krever at staten skal bli medeier, men det hjelper ikke arbeiderne og de lokalsamfunnene det gjelder at staten er med på strukturrasjonaliseringa.

SV snakker om rasjonalisering av treforedlingsindustrien. Me-

ner SV at det løser noe problem? Er de for eller mot at de små fabrikkene nedlegges? Staten som arbeidsgiver har vi dårlig erfaring med fra andre steder. Vi kan bare vise til rasjonaliseringene i Hydro og forholdene på Jernverket, og det ferske eksemplet fra Raufoss.

I oljemeldinga sier DNA-regjeringa at 70 000 arbeidsplasser må legges ned i løpet av 6-7 år. Dette er en direkte oppfordring til sentralisering av den typen vi ser i treforedlingsindustrien.

Den raske utbyggingstakten innen oljesektoren krever mange arbeidere. Vi kan ikke finne oss i at regjeringen gir konsesjon til storfabrikken for å skaffe disse. Regjeringen må heller ikke innfri søknaden om skattelette i forbindelse med aksjesalget på Hurum.

Vi må ikke ha illusjoner om at direktørene vil legge planene på hylla, eller at DNA-regjeringa vil stoppe den av seg selv. Det må organiseres kamp mot planene. Fagforeningene bør gå i spissen, men også andre må med i kam-

pen. Nedleggelsene vil ramme hele lokalsamfunnene.

— Bare folkets egen motstandskamp kan hindre nedleggelsene i treforedlingsindustrien!

— Krev at staten ikke støtter bygginga av kjempefabrikken på Hurumlandet ved å gi konsesjon!

— Ingen skattelettelser for aksjespekulantene!

— La ikke kapitalistenes profittjakt ødelegge arbeidsplassene. — Nei til storfabrikk!

**Faglig Utvalg
i AKP (m-l)**

Klassekampen 48/74
18. desember 74

Alcan-saken:

ET ØKONOMISK LANDSSVIK

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) sendte 14. desember ut denne uttalelsen om Alcan-saken:

Bak det ville taktikkeriet og spillet for galleriet dreier den såkalte krisa i Stortinget seg om to ting: DNA's avtale med den imperialistiske aluminiumstrusten, og en rasende parlamentarisk maktkamp. Borgerpressa har klart å forkludre hva saken egentlig dreier seg om. SV's vakling har bidratt til å så forvirring.

EN UHYRE ENKEL SAK

Men sjølve Alcan-saken er uhyre enkel. I virkeligheten har DNA gått inn for en avtale med Alcan som skuffer gull til imperialismen. Alcan kjøpte hele sin aksjepost for 50 millioner dollar i 1966 og fikk 66 millioner skattefritt for halvparten av aksje-

posten nå! På toppen fikk Alcan også en garanti om minst 20 prosent aksjeandel i selskaper som ASV slutter seg sammen med i framtida. Den nord-amerikanske imperialismen har fått kjempegaver fra DNA-regjeringa og flertallet på Stortinget.

Aluminiumsindustrien i Norge er et eksempel på at landet vårt plyndres av USA-imperialismen for billig elektrisk kraft.

I den tredje verden plyndrer Alcan land for bauxitt — med USA's væpna styrker som garantist for «ro og orden». I Norge bearbeides bauxitten ved hjelp av en utrolig billig elektrisk kraft. Alcan må stort sett betale tre ganger mer for krafta andre steder. Derfor blir

produktet, aluminiumsoksyd, særst billig, og råaluminiumen følgelig like billig. Nesten 80 prosent av råaluminiumen eksporteres, foredlinga tar Alcan seg av andre steder. Norge kjøper dyre ferdigvarer tilbake. Kort sagt: Det gamle kolonimønstret i ny drakt. Imperialismen driver tjuveri, næringslivet utvikles ensidig, profitten forsvinner ut av landet, arbeidsfolk må bære byrdene.

Enhver socialist, enhver klassebevisst arbeider og progressiv må gå inn for full nasjonalisering av aluminiumsindustrien. Staten må ekspropriere all utenlandsk eiendom i denne sektoren.

DNA LØPER

IMPERIALISMENS ÆREND

DNA's avtale med Alcan er et økonomisk landssvik. Det farligste i avtalen er Alcans rett til å få minst 20 prosent i de nye sammen-

slutningene som ASV inngår i framtida. Om for eksempel ASV og Norsk Hydro går sammen, sitter plutselig Alcan med svære interesser midt i hjertet av norsk industri. Det er en del av DNA's allmenne politikk å skape en allianse mellom den norske staten, norsk monopolkapital og utenlandsk imperialism.

Alcan-avtalen har ingenting med ei virkelig nasjonaliseringslinje å gjøre. Den er tvert om en fortsettelse av DNA's «salg- av Norge-politikk. Det var denne linja som SV tidlig i høst kalte «et skritt i positiv retning»!

SV's YNKELIGE ROLLE

Enkelte kretser i SV vil kanskje slå seg på brystet og si at SV nå har vist en «radikal profil» i forhold til DNA. De har ingenting å være stolte over. Enhver som hadde mulighet til å sette seg inn i DNA/Alcan-avtalen og som kaller seg sosialist, måtte avvise avtalen blankt. Det fantastiske ligger ikke i

at SV — unntatt deres «parlamentariske fører» — stemte mot avtalen, men at det **overhodet** kunne oppstå noen tvil i SV om hva som var riktig! Ikke bare tvilte de, de vaklet hit og dit, og sprakk til slutt.

SV har til og med prestert å **godta** den eventyrlige kjøpesummen som DNA gikk inn for. Det er det samme som å gi imperialismen en dugelig ekstraprofit.

ET REGJERINGSPARTI UTEN TABURETTER

SV har siden forbundet ble stifta lagt seg stadig tettere inn på DNA for å oppnå samarbeid mellom «de to hovedstrømmingene i arbeiderbevegelsen» som de kaller det. I ei lang rad med saker har SV forrådt arbeidsfolks interesser for å tekkes DNA. I Alcan-saken ønsket DNA regjeringskrise og presset SV opp i et hjørne. Behandlinga av saken er **ikke** et tegn på at SV er i ferd med å trekke et prinsippielt skille mellom

seg sjøl og DNA. I stedet for å si at DNA er monopolenes regjering i Norge nå, noe både EEC-saken, Alcan-avtalen og utallige andre saker viser, snakker SV like intenst om DNA som «ei regjering utgått av arbeiderbevegelsen». De presterte til og med å omtale regjeringa slik i løpeseddelen som de sendte ut under Stortingsbehandl-
linga.

Alcan-saken demonstrerte ingen ny «radikal giv» fra SV. Det var et eksempel på SV's behov for å markere seg taktisk i forhold til DNA for å forsvare sin posisjon som et eget «alternativ» i norsk politikk.

Vi oppfordrer alle fagorganiserte og andre arbeidsfolk: Ta avstand fra DNA og Stortingsflertallets «salg- av Norge -politikk: Alcan-saken viser på nytt at SV ikke er noe alternativ for arbeidsfolk i Norge. Full nasjonalisering av aluminiumsindustrien i Norge!

1975

Klassekampen 1/75
9. januar 75

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) oppfordrer: **STYRK STØTTE ARBEIDET — FRAM FOR HARDERE AKSJONER!**

Streiken telefonsentralmontørene fører er nå inne i en avgjørende fase. DNA-toppen har ilt ITT og NAF til unnsetning og prøver å knuse streiken ved hjelp av statlig diktat, voldgift. Telefonsentralmontørene fører en modig kamp mot en svær fiende. Denne fiende forsøker seg i disse dagene med alle mulige knep og taskenspill for å få knust streiken. Men de streikende arbeiderne står fast på klassens interesser og akter å føre den såkalt «ulovlige» streiken fram til seier, på tvers av borgerskapets lover.

For å sikre seiren trengs det nå brei støtte i og utafør fagbevegelsen. Hardere aksjoner må settes i gang: Streiker, demonstrasjoner, o.l. De streikende trenger også mer penger — gi så det svir i tida frametter. Arbeidsutvalget i AKP (m-l) oppfordrer sine medlemmer og venner til å gå i spissen for et enda kraftigere støttearbeid enn tidligere. I tida framover er støttearbeidet for de streikende partiets hovedoppgave. Kast kreftene inn i kampen!

Oslo, 6. januar 1975
Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 1/75
9. januar 75

Telefonsentralmontørene fører EN HELTEMODIG KAMP MOT EN SVÆR FIENDE FRAM FOR HARDERE AKSJONER!

(Denne artikkelen er også trykt på løpeseddelen om streika som AKP(m-l) sendte ut tirsdag)

Regjeringa har vedtatt å gå inn for tvungen voldgift mot de streikende telefonsentralmontørene. Dette tiltaket føyer seg inn i hele den serien av tvangstiltak kapitalistklassen har brukt mot de streikende i 1974. To ganger har NAF brukt lock-outrusel i forbindelse med den pågående streike, første gangen omfattet truselen til og med 90.000 folk. Men telefonsentralmontørene har ikke latt seg knekke av slike skremser. De har fått støtte i hele arbeiderklassen og i breie lag av folket forøvrig for sin modige og rettferdige holdning.

Denne kampviljen og solidariteten, er det kapitalistene nå vil til livs gjennom å gripe til statlige tvangsmidler. Staten opptre ikke som noen «nøytral» part, men som et reint redskap i hendene på monopolkapital ITT, NAF og deres like.

Regjeringsvedtaket om voldgift er en provokasjon mot fagbevegelsen, mot retten til faglig kamp. Det må

møtes med protester fra alle farorganiserte, for dette angår enhver som i framtida kan tenkes å gå til aksjon for sine krav, og hvem er ikke det?

TELEFONSENTRALMONTØRENE FØRER EN UREDD OG RETTFERDIG KAMP!

I mer enn 3 måneder har montørene streika for sine krav. Det er enkle, lettfatelige krav, som har fått stor støtte på grunnplanet i fagbevegelsen. Eget lønnsystem, fagbeskyttelse, vernetiltak, i forbindelse med arbeid under jorda, skikkelig lønnstillegg. I tillegg har de stått fast på prinsippet om etterbetaling fra utløpet av forrige avtale. Dette er et krav som utgjør et forsvar av streikeretten mot NAFs linje med at streikende skal straffes for sin «ulydighet» ved å tape etterbetalinga.

Ikke på noe tidspunkt har NAF eller Standard Telefon og Kabel (STK) vist vilje til å innfri kravene. De har bare kommet med det ene utspillet etter det andre for å knekke streika. De har også vært voldsomt arrogante under forhandlingene, og

sagt at dersom montørene trengte penger «kunne de jo bare jobbe overtid».

Når montørene ikke har bøyd seg for presset er det ikke noe uttrykk for at de er «vrangvillige» eller «egoistiske» som DNA og NAF vil ha folk til å tro. Det er fordi de er modige og står fast på sine rettferdige krav. For dette fortjener de full oppslutning fra fagorganiserte og andre også i den kommende harde kampen.

Som kjent har telefonsentralmontørene nå vedtatt å ikke bøye seg for tvungen voldgift, men fører kampen videre som en «ulovlig» streik.

Dette var et nødvendig og riktig vedtak, og ingen må la seg skremme av at NAF, LO og DNA nå vil kalle streika «ulovlig». Vi har sett at enhver streik som ser ut til å kunne seire vil bli stempla som ulovlig. Det bare viser hva slags lovverk det er, når en rettferdig streikekamp stemples som «lovbrudd». Det er kapitalens lover og ikke arbeidernes. Overfor slike lover må arbeiderklassen bare følge Rudolf Niilsens ord: «Tvers gjennom lov til seier».

HVEM ER FIENDEN?

Den offisielle motparten til telefonsentralmontørene er STK, STK eies av ITT, det internasjonale amerikanske selskapet som blant annet sto bak kuppet i Chile. STK er en av USA-imperiali-

TVERS IGJENNOM LOVER TIL SEIER

smens forlengete armer i Norge. Videre har NAF, de norske kapitalistenes fellesorganisasjon engasjert seg sterkt, og staten forsøker nå på vegne av NAF og ITT å knuse streika. Kort sagt er staten og den norske og internasjonale monopolkapitalen telefonsentralmontørenes fiender. Men de har enda flere fiender.

For hvem er det som representerer staten i dag? Jo, det er DNA-toppene og LO-toppene. Disse folkene er profesjonelle streikebrytere. De tar konsekvent og uten å vakle monopolkapitalens parti i enhver konflikt. Årsaken er at disse såkalte «arbeiderlederne» for lengst har slutta å tilhøre arbeiderklassen. De er blitt sjefer i statsbedrifter og fører an i det kapitalistiske kappløpet om olja. De har blitt en ny type kapitalister, og er solidariske med sin egen klasse. Derfor er det ingen grunn til illusjoner om disse folka. Om de kommer med sukkersøte ord er det bare for å svekke årvåkenheten og dolke folk i ryggen etterpå.

Faglige ledere i DNA snakker nokså åpent om at de saboterer streiken. Dette viser at SVs politikk med å

forene seg med DNA-ledelsen og kalle dem for «en del av arbeiderbevegelsen», er ei livsfarlig linje.

AVVIS HETS OG SABOTASJE

DNA/LO-ledelsen driver en systematisk hetskampanje mot streika. «Arbeiderbladet» truer med at montørene kan miste jobben og få bøter hvis de går til «ulovlig» streik. Dette er et overgrep mot de streikende, og STK-direktøren har til og med måttet rykke ut og benekte Arbeiderbladets nedleggingsrykter!

Videre pågår det en ryktelefom om at telefonsentralmontørene er så høytlønna, at det er en «luksus-streik» osv. For det første må det vel være tillatt også for arbeidere som ligger over gjennomsnittet å streike. For det andre er telefonsentralmontørene lavt lønna i forhold til andre det er naturlig å sammenlikne med.

I det siste har også borgerskapet forsøkt å knekke streika ved å vifte med kommunistspøkelset. De vil ha folk til å ta avstand fra streika fordi vi kommunister i AKP (m-l), jobber aktivt for streika. Uansett partipolitisk syn må alle arbeidere være klar over at denne hetsen bare tjener ett formål, nemlig å knekke en rettferdig streik. Når borgerskapet frykter kommunistene er det fordi de vet at nettopp kommunistene er ubestikkelige forkjempere for arbeidernes krav.

HARDE AKSJONER MATIL!

I og med voldgiften fradømmes de streikende retten til å fortsette å kjempe. Dette har de altså sjøl klart avvist og velger å ta en «ulovlig» streik.

Men de vet at skal denne kampen føres til en seier så må det hardere lut til mot DNA-toppene, NAF og ITT.

Voldgifta er en provokasjon ikke bare mot telefonsentralmontørene, men mot hele arbeiderklassen.

Svaret må komme som en knyttet neve. Heismontørene har allerede gått til proteststreik. Dette er et eksempel til etterfølging!

Det er ikke LO og heller ikke noen forbundsledelse som kommer til å ro streika i land for arbeiderne. Det er bare de streikende sjøl sammen med tusener andre som støtter dem i og utafor fagbevegelsen.

NAF frykter alle former for aksjoner. Gå-sakte, punktstreiker, overtidsnekt og demonstrasjoner er midler som arbeidsfolk rår over og som må brukes NA!

MER PENGER TIL DE STRIKENDE!

Dersom streika blir dømt ulovlig og det blir den, så trekker forbundet tilbake sine bidrag.

De streikende har allerede en trengt økonomi, og med at forbundet trekker sin «støtte» har de utelukkende vår innsats å stole på for å kunne overleve en lengere kamp. Derfor vil den økonomiske støtten

være av enorm betydning i tida framover.

Beste måten å sikre en slik støtte framover er å vedta faste ukentlige beløp, på lister eller i form av ekstrakontingent.

Økt støtte til de streikende.

Kraftige aksjoner mot klasseloven, voldgifta.

De streikende trenger penger, gi så det svir.

NAF og DNA-toppen skal ikke få knekke telefon-

sentralmontørene nå.

Gjennom en samla reaksjon fra alle som hittil har støtta dem og mange flere skal vi vise direktørene at også arbeidsfolk veit hva solidaritet er. Tvers igjennom lov til seier!

Klassekampen 2/75

17. januar 75

TELEFONSENTRALMONTØRSTREIKEN:

● STREIKEN KAN VINNAST!

**— MEN DEN
ØKONOMISKE
STØTTEN ER HEILT
AVGJERANDE!
— og det haster!**

Arbeidsutvalget i AKP (m—l) sendte 13. januar ut denne fråsegnen:

Telefonsentralmontørstreiken er inne i ei avgjerande fase. Denne streiken kan vinnast! Dei streikande har vunne over store vanskar til no, og sjøl om fienden er stor,

viser han ei rad teikn på vakling og veikskap.

— Etter det første lock-outtrugsmålet mot heismontørane, som sette i gong ei svær solidaritetsbølge mellom arbeidsfolk, venta NAF lenge med å ta dette desperate middelet i bruk på ny.

— DNA-leiinga venta i det lengste med å ta fram voldgiftvåpenet, vel vitan-de om dei rasande protestane dette ville føre til.

— Den sosialdemokratiske og resten av borgarpressa har vore varsame og sparsame med omtalen av streiken. DNA og LO-toppen slit desperat bak kulissene for å knekkje streiken for enhver pris.

— Streiken betyr meir og meir økonomisk for STK og ITT. Montørane har ein nøkkelposisjon i produksjonen ved STK, og verksemda misser kontrakter. Direktøren for STK var svært raskt ute med å avsanne rykta i Arbeiderbladet om at ITT hadde vurdert å leggje ned denne avdelinga.

Kort sagt: Nervane i fiendeleiren byrjar å bli frynsete. Politisk er streiken smittefårleg. Økonomisk byrjar den å bety mykje for STK. Å undervurdere streiken sin styrke og fienden sin veikskap, er fårleg.

Den politiske smittefåren i denne streiken kjem også tydeleg fram i LO- og DNA-toppen si takling av

voldgiftsspørsmålet. Det har trukke i langdrag, avdi dei er livredd for å miste det formelle grepet om streiken. Det gjer dei straks vedtaket frå dei streikande om å halde fram trass i voldgiftsdom vert sett ut i livet. Steget ut i ein såkalla «ulovleg» streik er heilt rett og naudsynt. Det er eit konsekvent forsvar for klassen sine interesser, for streikeretten, og ein effektiv måte å gjere voldgiftsdomstolen ubrukeleg for borgarskapet på.

Men dei streikande treng meir pengar!

Dei streikande har fått svært mykje støtte, i form

av demonstrasjonar, politiske sympatifråsegner, streikar, økonomisk støtte osv. Dette er bra.

Men det er ikkje nok! Telefonsentralmøtørene har vore ute i streik i 14 veker. Det har sjølsagt vore hardt å få endane til å møtast, uansett mykje støtte. 300 kroner frå forbundet kvar veke er inga feit inntekt. Dette bidraget fell bort når streiken vert ulovleg. Skal ein kompensere dette tapet, trengst det minst 75 000 kroner i veka, som vi — alle som stør streiken — må samle inn. Dei streikande har ingen andre å stole på, ikkje anna å leve av! Borger-

skapet kan altså svelte ut dei streikande, og det betyr å knekke den, dersom ikkje alle fagorganiserte og andre som stør streiken legg seg i selen som aldri før.

Alt ligg no i hendene våre. Lat ikkje dei streikande SK-arbeidarane tape kampen på målstreken på grunn av pengemangel! Fram for ein solid ekstrakontingent i klubbar og fagforeningar! Gi så det svir — send pengane med ein gong!

Arbeidsutvalget i
AKP (m-l)
13. januar 1975.

Klassekampen 2/75
17. januar 75

ISLAND

ISLANDS KOMMUNISTISKE ENHETSFORBUND (m-l) ER STIFTA AKP(m-l) HILSER

Islands Kommunistiske Enhetsforbund (m-l), EIK (m-l) ble nylig stifta og Arbeidsutvalget i AKP (m-l) har sendt denne hilsen til EIK (m-l)'s første landsmøte:

Kjære kamerater!

Det islandske folket har en stolt historie, som viser at små nasjoner ikke har noen

grunn til å stå tilbake for store og sterke.

Island er kjent for sin rike, tusen år gamle kultur.

Kampen mot det danske koloniveldet, kampen mot NATO og Basen og nå sist de arbeidende massenes kompromissløse kamp mot forskjellige imperialistiske røvere for utvidelse av

fiskerigrensa, viser at islendingene aldri vil finne seg i å være slaver under fremmede herrer. I dag ligger Island nær skjæringslinja mellom de to supermaktene, med USA-imperialismens hær i landet og sosial-imperialismens drømmer om å erstatte USA's rolle. Vi er sikre på at det islandske folket vil fortsette å kjempe for sin uavhengighet mot all imperialism, og vi er også sikre på at et fritt Island vil finnes etter at dagens supermakter har måttet forlate jordas overflate.

Island har også en sterk kommunistisk tradisjon. Samtidig som proletariatet og arbeidende bønder, fiskere osv. har vært drivkraften i kampen for sjølstendighet, har de kjempet for revolusjon og sosialisme.

Det islandske folket har forstått at kampen for revolusjonen og kampen mot imperialismen er et uatskilleglig hele. Sjøl om revisjonismen for en tid har klart å likvidere Islands første, kjempende kommunistparti og hindre de arbeidende massenes revolusjonære kamp, så er kamptradisjonen og kamperfaringene likevel ikke gått tapt. I dem har Islands arbeidere og revolusjonære et godt grunnlag når kampen skal gjenreises i framtida.

Dere har påtatt dere en stor og krevende oppgave: å gjenskape et virkelig kommunistisk parti på Island på grunnlag av marxismen-leninismen, Mao Tse-tungstenkning. Vi setter pris på deres skarpe kamp mot

all slags revisjonisme, trotskisme og opportunisme. Vi er sikker på at om dere fortsatt klarer å forene den revolusjonære teorien med en uavhengig, konkret analyse av forholdene på Island, så vil ingen kunne beseire dere.

Mye knytter Island og Norge sammen. Vi er bundet sammen av historien og vennskapet som finnes mellom våre folk, som er nære slektninger. Våre folk er begge truet av USA og Sovjet-Unionen og må tilmed rekne med at de kan bli overfalt militært av dem. Vi har viktige fellesoppgaver blant annet i kampen for havet og våre folk har interesse av å alliere seg med de kjempende folkene i den 3. verden og proletariatet og folkene i

de imperialistiske landa mot supermaktene og all annen imperialismen. EIK (m-1) og AKP (m-1) vil derfor sikkert finne områder, hvor vi vil ha interesse av å samordne kampen med sikte på gjensidig støtte.

Vi ønsker dere alt vel. Dere kan være sikre på at meldingen om at EIK (m-1) er stiftet vil bli møtt med stor glede i Norge.

LEVE DET KJEMPENDE PROLETARIATET OG FOLKET PÅ ISLAND!

LEVE DEN KOMMUNISTISKE VERDENSBEVEGELSE!

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE FOLK I ALLE LAND, FOREN DERE!

Arbeidsutvalget i AKP (m-1)

Klassekampen 3/75
22. januar 75

Streiken i Bergen:

● MOT POLITISK FORFØLGELSE PÅ ARBEIDSPLASSENE!

AKP (m-1)'s faglige utvalg har sendt ut en løpeseddel i forbindelse med streiken ved Bergen Jernstøperi. Vi gjengir den her i sin helhet:

«I fem dager streiket de over hundre arbeiderne ved Bergen Jernstøperi i protest

mot usaklig oppsigelse av en av de nyansatte. Arbeideren det gjelder har tidligere vært student. Bedriftsledelsens eneste begrunnelse er også kun det: «Han er student» og «vi kan ikke risikere at vedkommende får en «kostbar»

opplæring og så går tilbake til studiene». Dessuten har de sådd tvil om han i det hele tatt noen gang kan bli arbeider. Derimot har både formannen og arbeidskameratene uttalt at han har gjort en utmerket jobb og aldri vært borte noen dager i den tida han har vært ansatt.

POLITISK FORFØLGELSE AV VENSTREORIENTERTE ARBEIDERE

Arbeideren har aldri lagt skjul på at han tilhører den politiske venstrefløyen, men noen politisk aktivitet ut over det vanlige, har han ikke drevet. Det er likevel hevet over tvil at det er hans politiske meninger som har vært avgjørende for denne oppsigelsen. Dette setter saken i sitt rette lys, politisk forfølgelse av venstreorienterte på arbeidsplassene.

AKERBEDRIFT

Bergen Jernstøperi er en underavdeling av Bergens Mekaniske Verksted, og tilhører altså Akergruppa, med skipsreder Fred Olsen som nærmest enehersker. Olsen-direksjonen er det altså som står bak dette framstøtet, og som nå forsøker å presse gjennom mere rettløse tilstander i konsernet.

GLAMOX TILSTANDER I AKERGRUPPA?

Det finnes i dag ingen juridiske garantier mot hverken politisk forfølgelse eller usaklige oppsigelser. Eksemplet fra Glamox i Molde, hvor direktøren Hatlebakk forsøkte å sparke tillitsmenn som sto last og brast med sine arbeidskamerater, viser dette tydelig. Det var utelukkende folkas enhetlige reaksjoner som hindret at Hatlebakk fikk gjennomført sine forsetter den gangen.

Dersom Akerkonsernet i

denne omgang skal gå seirende ut av konflikten ved jernstøperiet, og resultatet skulle bli at arbeideren blei oppsagt, så åpner det for en farlig presedens for ettertida, som ytterligere vil undergrave i første omgang Akerarbeidernes beskyttelse mot slike overgrep.

KAMPEN ER IKKE OVER

Fredag gikk arbeiderne til en pause i aksjonen, idet klubbstyret hadde kommet fram til et forslag til protokoll sammen med bedriftsledelsen. Denne protokollen skal arbeiderne ta stilling til denne uka. Stemmes den ned, betyr det at streiken fortsetter. Men dersom protokollen skulle bli godkjent, og saken overlatt til hovedorganisasjonene (forbundsledelsen og MVL) til videre behandling, så betyr heller ikke det at man er ferdige med saken. For hva enn forbundet/MVL, eller forsåvidt

LO/NAF, kommer fram til, så vil en eventuell ny oppsigelse ikke ha noe mer saklig grunn. Det er og vil være usaklig og reinspikka politisk overgrep fra bedriftens side.

EN KRAFTIG OPINION OG FULL STØTTE TIL STØPERIARBEIDERNE TRENGS NÅ!

I første omgang er dette en sak for arbeiderne innafor Akergruppa, men den peker i sin konsekvens langt utover det. Protest mot overgrep av denne art, må komme fra alle hold, støtten til klubben ved jernstøperiet kan bli avgjørende for utfallet av denne saken, og dermed for alle ansatte i dette konsernet. Reis saken i klubber og foreninger!

**KREV RETTEN TIL ARBEID FOR ALLE
PROTESTER MOT POLITISK FORFØLGELSE PÅ ARBEIDSPLASSENE**

Klassekampen 4/75
29. januar 75

**FELLESUTTALELSE FRA
MARXIST-LENINISTISKE
GRUPPER (MLG) I
FINLAND OG ARBEIDERNES
KOMMUNISTPARTI (m-l)
I NORGE:**

**REIS KAMP MOT
BEGGE SUPERMAKTENE**

- Delegasjoner fra ledelsen i MLG, Finland, og AKP (m-l), Norge, har nylig hatt et møte. Diskusjonene viste at det er stor politisk enhet og varme, kameratslige bånd mellom marxist-leninistene i våre to land.

FINLAND OG MLG

Et viktig klassekampsspørsmål i Finland i dag er kampen mot statens inntektspolitikk. Under dagens forhold sitter staten, kapitalistene og toppen i fagbevegelsesbyråkratiet sammen og forhandler om lønninger som passer for monopolene, mot arbeidernes interesser. For å kunne slå denne korporative politikken tilbake må arbeiderne også kjempe mot den kampanjen som ledelsen i høyre-sosialdemokratiet har satt i gang for å ødelegge demokratiet i fagbevegelsen.

De finske marxist-leninistene ser det som en viktig oppgave å propagandere nødvendigheten av kamp mot begge supermaktene, USA-imperialismen og Sovjets

sosialimperialisme. Særlig viktig er det å motarbeide sosialimperialismens streben etter å begrense Finlands nasjonale sjølråderett. De moderne revisjonistene i FKP har i dag dora på vidt gap for deltakelse i monopolkapitalens regjering — og de støtter seg fullt ut på den ene av supermaktene. Derfor representerer de heller ikke de virkelige interessene til det arbeidende folket i Finland, tvert om er det borgerskapets fremste utposter i arbeiderbevegelsen.

MLG's strategiske mål er å bygge opp et marxist-leninistisk parti i Finland. Uten et slikt ekte kommunistisk parti kan arbeiderklassen verken forsvare sine levekår eller føre kampen for en sosialistisk revolusjon til seier. MLG er ennå en liten organisasjon og dens politiske innflytelse er nokså liten. I Finland er i tillegg revisjonistenes posisjoner i arbeiderklassen relativt sterke. Derfor vil sannsynligvis det kommunistiske partiet i Finland kunne dannes først etter et langvarig og hardt arbeid.

Den umiddelbare hovedoppgaven for MLG er å organisere en så omfattende og levende studiesirkelvirksomhet som mulig, samt på grunnlag av dette å utvikle og føre ut kritikken av den moderne revisjonismen og all opportunisme innen arbeiderbevegelsen. I kampen for et nytt kommunistisk parti deltar MLG i og støtter etter evne arbeiderklassens og folkets daglige kamp. Ved å ta utgangspunkt i arbeiderklassens interesser er MLG også beredt til å inngå taktisk aksjonsenhet med andre politiske organisasjoner i konkrete, dagspolitiske spørsmål.

NORGE OG AKP(m-1)

Arbeidernes Kommunistparti (m-1) støtter fullt ut de finske kameratenes kamp.

I Norge utgjør monopolkapitalen, høyresosialdemokratens borgerlige regje-

ring og toppen i den faglige landsorganisasjonen en felles front mot oppsvinget i massekampen. Denne høsten har de særlig rettet harde angrep mot streikeretten. For å presse streikende arbeidere i kne ble nylig 90 000 arbeidere truet med lockout.

Arbeidsgiverforeningen fikk merke at arbeiderklassen i denne situasjonen solidariserer seg med de streikende og reagerte hardt mot provokasjonen, og lockouten ble ikke gjennomført. På ny fikk en demonstrant at hvis klassefiendens angrep skal bli slått tilbake må fagbevegelsen bli gjort til virkelige kamporganisasjoner for arbeiderklassen.

AKP (m-1) legger også stor vekt på at supermaktene opptrapping i nord utgjør en trusel mot Norges sjølråderett. NATO, som ledes av USA-imperialismen, har laget militære øvelser rettet både mot fagforeninger, studenter og marxist-leninister i Norge. Den sovjetiske sosialimperialismen presser idag den norske regjeringa for å hindre utvidelse av fiskerigrensa til 50 mil, vil ha en urettferdig oppdeling av sonegrensene i Barentshavet og ønsker «felles suverenitet» over Svalbard, som er norsk territorium.

Det norske folket, som slo tilbake forsøket på å presse Norge inni EEC, tar idag i økende grad opp kampen mot de to supermaktene. Den revisjonistiske alliansen, Sosialistisk valgforbund, støtter både den ene supermakta og monopolkapitalens høyresosialdemokratiske regjering. SV saboterer både på kort og lang sikt arbeiderklassens kamp. Skal sosialismen seire i Norge må derfor også SV-ledelsens innflytelse i arbeiderbevegelsen bli bekjempet og beseiret.

AKP (m-1) er et ungt og lite parti. Det legger nå avgjørende vekt på å bygge ut sin organisasjon i industriproletariatet og styrke sin

innflytelse i fagbevegelsen. Samtidig kjemper AKP (m-1) for et kampefelleskap mellom arbeiderklassen og småbrukere, fiskere, studenter og progressive intellektuelle mot klassefienden. Det er partiets plikt å støtte kampen mot imperialismen over hele verden. All arbeidet AKP(m-1) gjør, må føres samtidig med at det kjemper mot sosialdemokratiet og revisjonismen, og forklarer nødvendigheten av den sosialistiske revolusjonen.

MLG i Finland støtter fullt ut de norske kameratenes kamp.

STYRKE ENHETEN MOT IMPERIALISMEN

De finske og norske marxist-leninistene støtter fullt ut den kampen som verdens undertrykte folk og nasjoner fører mot imperialismen og all reaksjon. Vi støtter sosialistiske land som Kina, Albania, Den Demokratiske Folkerepublikken Vietnam og Den Demokratiske Folkerepublikken Korea. Vi støtter folkene i Indo-Kina, Palestina, Afrika, Sikkim, Chile, Tsjekkoslovakia og alle andre folk i kampen mot utenlandsk aggresjon.

I dag er det stor uro og raske omskiftninger i verden. Supermaktens rivalisering øker. I denne situasjonen er det nødvendig å styrke samarbeidet mellom alle som kjemper mot imperialismen. Det er også nødvendig for den internasjonale kommunistbevegelsen å styrke sine kontakter. MLG, Finland og AKP (m-1), Norge, vil gjensidig arbeide for å styrke forbindelsene mellom våre to organisasjoner, mellom nordiske marxist-leninister og hele den kommunistiske verdensbevegelsen.

Arbeide og undertrykte i alle land, foren dere!

Lenge leve vennskapet mellom det arbeidende folket og kommunistene i Finland og Norge!

Klassekampen 5/75
5. februar 75

FELLESUTTALELSE fra KFML-Danmark og AKP(m-l)-Norge: Alle som kjemper mot supermaktene og imperialismen må styrke enheten seg imellom

Representanter for ledelsene i KFML—Danmark og AKP(m-l) Norge hadde et fellesmøte i desember 1974. Møtet viser at det hersker politisk enighet i alle grunnleggende spørsmål mellom våre to organisasjoner. Det styrket de gode og kameratslige forbindelser som kommunistene i Danmark og Norge har hatt i lang tid.

DANMARK OG KFML

I Danmark er situasjonen preget av skjerpet klassekamp. Den danske kapitalismen er rammet av krise. Monopolkapitalen prøver å utnytte krisa til et generalangrep på arbeiderklassens levevilkår. Mer enn 100 000 er arbeidsløse.

I 1974 har arbeiderklassen gjennom omfattende streiker og demonstrasjoner vist, at den går til kamp mot kapitalismens og deres statsmakts angrep på dens levevilkår.

Samtidig er det borgerlige parlamentariske demokrati rammet av en krise. Statsmakta står maktesløs overfor den voksende arbeidsløsheten, de mange bedriftsnedleggelsene og den galoperende inflasjonen.

REVISJONISTENE

Såvel den skjærpet klassekampen, som krisa for reformismen, har gitt de dan-

ske revisjonistene vind i seilene. De store massebevegelsene i 1974 er blitt utnyttet av revisjonistene, som har ført kampen inn i parlamentariske baner. Det revisjonistiske partiet bruker arbeiderklassens kamp til å samle stemmer til seg sjøl, med sikte på å skape en «arbeiderregjering». Dette er et gigantisk bedrageri overfor arbeiderklassen, og betyr at de parlamentariske illusjonene styrkes.

Men også den revisjonistiske svindelen er i ferd med å bli avslørt. Det skjedde for eksempel på Burmeister og Wain, Københavns største arbeidsplass, tradisjonelt en høyborg for revisjonistene. Her ble den revisjonistiske felles-tillitsmannen kastet, da det ble avslørt hvor nært han hadde samarbeidet med ledelsen.

KFML har bestandig ført en hard kamp mot revisjonismen. Denne kamp er

en avgjørende forutsetning for at kampen mot borgerskapet skal føre til seier.

KFML arbeider for å skape et revolusjonært parti, som bygger på marxismeleninismen — Mao Tsetungs tenkning. Vi har framgang i dette arbeidet. KFML når lengre ut enn noensinne. KFML er for alvor i ferd med å få et visst rotfeste i arbeiderklassen.

NORGE OG AKP (m-l)

I Norge stiller både klassekampen og kampen mot imperialismen store oppgaver. NATO har gjennomført øvelser mot fagorganiserte arbeidere, studenter og marxist-leninister. Supermakta USA rustet i nord. Supermakta Sovjet har en enorm base på Kolahalvøya, og truer norsk suverenitet over Svalbard og havområder i nord. Mange imperialist-makter vil plyndre Norges olje- og fiskeriresurser. Samtidig retter monopolkapitalen og dens tjenere i DNA — LO-ledelsen kraftige angrep mot de arbeidende massene. Høsten 1974 retta de seg spesielt mot streikeretten. Ved lovinngrep, lock-out-trusler og opportunistenes sabotasje forsøker de å knekke streikekampen.

Men klassefiendens framstøt har ført til oppsving i massebevegelsen. Det norske folket, som avviste EEC, vil ikke bøye seg for de imperialistiske supermaktene. En mektig protestbølge har fulgt avsløringene av militærovelsene. Nå vokser massebevegelsen til forsvar for Norges nasjonale rettigheter i havet i nord. Arbeiderklassen har møtt angrepene på streikebevegelsene med en bred støttebevegelse som både gir

økonomisk hjelp og retter seg prinsipielt mot alle lover, som vil innskrenke streikeretten og fagforeningens frihet til å kjempe.

OPPORTUNISMEN

All erfaring viser at klassekampen ikke kan føres atskilt fra kampen mot opportunismen i arbeiderbevegelsen. I Norge er det den sosialdemokratiske DNA-LO-ledelsen, som også sitter med regjeringmakta, den sterkeste og viktigste støtten for monopolene og USA - imperialismen. Ledelsen i den revisjonistiske alliansen «Sosialistisk Valgforbund» forsøker for sin del å kanalisere massebevegelsen til venstre vekk fra revolusjon, og inn i samarbeid med DNA-ledelsen. Samtidig spiller den den farlige rollen som den spesielle forsvareren av sosialimperialismen i Norge. Skal sosialismen seire i Norge, så må også sosialdemokratiet og revisjonismen nedkjempes.

AKP (m-1) er ennå et ungt og lite parti. Det legger hovedvekt på å bygge ut partiets organisasjon i industriproletariatet og styrke sin innflytelse i fagbevegelsen. Samtidig kjemper AKP (m-1) for å utvikle et **kampfelleskap** mellom arbeiderklassen, arbeidende småbønder og fiskere, studenter og progressive intellektuelle mot klassefienden. Vi ser det som vår plikt å støtte kampen mot imperialismen og reaksjon over hele verden. Kampen partiet deltar i må føres samtidig med at det forklarer nødvendigheten av den sosialistiske revolusjonen og kjemper for å avsløre sosialdemokratiet og revisjonismen.

MOT IMPERIALISMEN OG SUPERMAKTENE

KFML og AKP (m-1) støtter frigjøringsbevegelsen og folkenes kamp mot de to supermaktene. Vi støtter sosialistiske land som Folkerepublikken Albania,

Folkerepublikken Kina, Den Demokratiske Republikken Vietnam og Den Demokratiske Folkerepublikken Korea. Vi støtter de arbeidendes og undertryktes kamp for revolusjoner over hele verden.

I dag endres verdenssituasjonen raskt. Revolusjonen er på fremmarsj. Samtidig styrkes supermaktene innbyrdes rivalisering. Alle som kjemper mot supermaktene og imperialismen, må styrke enheten seg imellom. Marxist-leninistene må også styrke sitt internasjonale samarbeid. KFML og AKP (m-1) vil styrke forbindelsene mellom kommunister i Danmark og Norge, i hele Norden og i hele de kommunistiske verdensbevegelsene.

Leve vennskapet mellom de arbeidende folkene og kommunistene i Danmark og Norge!

Arbeidere og undertrykte i alle land, foren dere!

Klassekampen 6/75
12. februar 75

Enda en mord-agent løslatt:

AKP(m-1)

PROTESTERER

Til regjeringa ved statsminister Trygve Bratteli. Nok et medlem av morderbanden som drepte fremmedarbeideren Ahmed Bouchiki sommeren 1973, har fått benådning av DNA-regjeringa. I all stillhet ble

Israels agent ført ut av landet før benådningen ble kunngjort. Erbel ble dømt til fem års fengsel, og slipper altså ut etter bare halvannet års fengsel. Nok en gang oppmuntrer regjeringa Israels mord-organisasjon og andre til å drive terror i Norge. Regjeringa markerer for all verden at mordbender kan vente en uvanlig mild behandling i Norge - om de står på imperialismens og sionismens side. Denne handlinga står på linje med regjeringas reaksjonære Palestinapolitikk i FN i høst, da den stilte seg skulder ved skulder med USA, Rhodesia og Sør-

Afrika. I sitt forsøk på til og med å benekte at palestinerne er et folk, ble Norge fullstendig isolert.

Benådninga av Mossad-agenten er en ny demonstrasjon av regjeringas proimperialistiske politikk, en hån mot alle anti-imperialister, et slag mot de arabiske folkene i Midt-Østen, og en kald forakt overfor Bouchikis etterlatte. Vi fordømmer denne handlinga på samme måte som vi fordømte løslattelsen av Marianne Gladnikoff oktober 1974.

Arbeidsutvalget i AKP (m-1)

Oslo, 10. februar 1975.

Hilsen
2. mars 75

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg,

Boks 211, Sentrum, Oslo 1.

Tel: 42 34 71.

TIL DE STREIKENDE RENGJØRINGSHJELPENE,

C/O RAGNHILD ANDERSSON,

GRØNA VÄGEN 60a,

SKØVDE, SVERIGE.

Kamerater

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge vil på denne måten uttrykke sin støtte og solidaritet med dere i kampen mot overgrepene fra storkonsernet ASAB, mot forbundsledelsen og nå truselen fra arbeidsretten.

Ingen borgerlig rettsinstans, borgerlig klasselov kan fordømme eller frata arbeidsfolk retten til å kjempe mot undertrykking, sosial urett eller uholdbare økonomiske forhold.

I Norge har det ved flere anledninger de siste årene vist seg at arbeidsretten og arbeidslivets lover aldri har fungert som noen beskyttelse for arbeidsfolk i kamp, men tvert om vært et av de redskap borgerskapet oftest har brukt for å knekke rettferdige kamper.

Derfor hva enn arbeidsrettens dom måtte bli så kan det ikke bortforklare eller tilsløre de faktiske forhold at deres kamp er en nødvendig kamp mot undertrykkelse og utbytting, en kamp som har vært og som fortsatt vil være en mektig inspirasjon og lærdom for andre deler av arbeiderklassen, i særdeleshet kvinnene, i deres så vel som i vårt land.

Våre varmeste hilsner og ønsker om seier i kampen.

Stå fast på kravene.

Med Solidarisk Hilsen
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Faglig Utvalg

Geir-Arne Næss
sekr.

Klassekampen 12/75
2. april 75

APPELL FRA ARBEIDSUTVALGET I AKP(M-L):

FULL KRAFT I STØTTEARBEIDET!

Kamerater!

De store seirene i Vietnam og Kambodsja har verdenshistorisk betydning. Vi er ikke verdig navnet kommunister og revolusjonære om vi ikke setter inn et krafttak i denne avgjørende perioden.

Noen viktige paroler:

- Full støtte til PRR og FNL, GRUNK og FUNK!

- Ned med USA's quislinger!
- Folkekrigen er rettferdig — slå tilbake hetsen mot frihetskampen!
- Knus USA-imperialismen — USA ut av Indokina!
- Anerkjenn PRR og GRUNK — bryt med quislingen Thieu!
- Kjemp mot USA-innblanding maskert som «flyktningehjelp»!

Vi oppfordrer medlemmene, laga og distriktene til å støtte Solidaritetsskomiteen for Vietnam (Solkom). Kast kreftene inn bak alle initiativ som Solkom tar. Vi oppfordrer medlemmer, sympatisører, progressive og anti-imperialister til å ta kontakt med Solkom og bestille og spre Solkoms materiell.

Alle revolusjonære, progressive og anti-imperialister bør gå sammen om møter og demonstrasjoner, foreslå uttalelser i fagforeninger og organisasjoner, og være klar til å reagere raskt på det som skjer. AKP(m-l) vil sende ut en ny, større uttalelse i neste nummer av Klassekampen.

**FULL STØTTE TIL DE SEIR-
ENDE FOLKENE I VIETNAM
OG KAMBODSJA!**

31. mars 1975.
Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

Hilsen
4. april 75

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Faglig Utvalg,

Boks 211, Sentrum, Oslo 1.

Tel: 42 34 71. (02)

TIL AKSJONSKOMITEEN FOR DE STREIKENDE
V/NORSK HAMMERVERK,
V/INGE BREGGEVIG,
C/O JERN OG MET AVD. 25,
4000 STAVANGER.

Kamerater

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på denne måten uttrykke sin fulle støtte og solidaritet med deres aksjon mot bedriftens politiske oppsigelse av en av deres arbeidskamerater. Bare i løpet av det siste året har vi kunnet registrere et tyvetalls liknende eksempler på slike overgrep. Dette viser at arbeidskjøperne ikke går tilbake for å anvende midler og metoder overfor sine ansatte som mange trodde tilhørte historien.

I de fleste tilfeller har angrepene rettet seg mot folk som tilhører venstresida i norsk politikk, dvs. folk som er politisk aktive på og utofor arbeidsplassene. Men dersom

arbeidskjøperne nå kan presse igjennom ytterligere rettsløse tilstander for arbeidsfolk slik som de nå tydeligvis ønsker så vil ingen være garantert mot liknende overgrep. Det er nok å minne om Mc Carty-tida, hvor det var farlig bare å ta ordet sosialisme i sin munn. Slike forhold er det direktørene i NAF tydelig ønsker gjeninnført. Det er på sikt en trusel ikke bare mot kommunister, sosialister, men alle som vil stille seg i spissen for arbeidsfolks interesser, for bedre sosiale forhold, mot forverring osv., alle slike vil bli karakterisert som brysomme elementer det gjelder å kvitte seg med. I deres tilfelle er begrunnelsen »at han ikke vil 'passe' inn i arbeidsmiljøet på lang sikt»! !

Det finnes i dag ingen juridiske garantier mot usaklig oppsigelser før etter to år på samme arbeidsplass, selv i disse tilfeller er loven heller en illusjon enn realitet. Det heter så vakkert at vi i dag har lovfestet streikerett, men erfaringer fra tusener av arbeidsfolk de siste åra viser en helt annen status. Vi har i dag *ingen* paragrafer i norsk lovverk som ikke først og fremst tjener arbeidskjøpernes interesser, den *eneste garantien* arbeidsfolk har er helt og fullt å stole på egne krefter, den er basert på styrken vi kan oppvise i enhver kamp mot et hvert overgrep. Vi kan ikke akseptere et lovverk som på den ene siden gir direktørene rett til forfølgelser og overgrep mot arbeiderklassen og som på den annen side stempler våre kampmidler, bl.a. streik som ulovlig. Å føye seg etter slike lover ville være å oppgi den siste rest av demokratiske retter som i dag finnes. Etter vår oppfatning er det kun en gjeldende lov for arbeiderklassen i dag, det er: hva tjener arbeidsfolks interesser. Disse erkjennelser er det som gjør Rudolf Nilsens gamle parole like levende: »Tvers igjennom lov til seier!»

På bakgrunn av dette er det derfor av særstør betydning at dere nå går i spissen for å reise kampen, det er en viktig inspirasjon og lærdom for andre i liknende situasjoner. Utfallet på deres kamp har betydning langt utover deres egen arbeidsplass.

Erfaringene fra liknende kamper som er blitt ført i år viser også at gjennom en enhetlig kamp er det mulig å slå tilbake disse angrepene. Eksempelene fra Bergen Jernstøperi er nok å nevne.

Vi kan ikke tolerere at arbeidskjøperne får ture fram på denne måten. Ingen kan eller må tolerere slikt, derfor må det være alle arbeidsfolks, alle fagforeninger, klubbers og partier som sier seg å forsvare arbeiderklassens sak, å gi sin fulle støtte i denne kampen. Deres kamp er hele arbeiderklassens sak og vi lover dere derfor vår fulle støtte videre framover.

Mer konkret i hvilken form vi skal yte vår støtte vil vi komme tilbake til for å koordinere vårt arbeid best mulig med deres eget opplegg for støtteaksjoner.

- Rett til arbeid for alle.
- Mot politiske forfølgelser på arbeidsplassene.

Med Solidarisk Hilsen
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Faglig Utvalg
Geir—Arne Næss (sekr.)

Klassekampen 13/75
9. april 75

Arbeidsutvalget i AKP(m-l):

INDOKINAS KAMP ER VÅR KAMP- DERES SEIRE ER VÅRE SEIRE!

Mandag 7. april sendte Arbeidsutvalget i AKP (m—l) ut denne uttalelsen:

— Hver dag gleder vi oss over de strålende seiersmeldingene fra Indokina. I Kambodja har FUNK på sin 2. nasjonale kongress i februar forberedt seg på å ta kontrollen over hele landet. Pnomh Penh er omringet, og Lon Nol har flyktet i panikk. I Sør-Vietnam har FNL forsvart de frigjorte områdene og gått til motangrep. De veldige seirene viser at USAs og Quislingenes dager i Sør-Vietnam snart er talte.

Frigjøringskrigen er inne i en avgjørende fase. Vi må analysere hva det betyr og hvilke oppgaver det stiller oss.

FOR VERDENS- REVOLUSJONEN

Indo-Kinas lange kamp er et strålende eksempel på bruk av revolusjonær folkekrig for nasjonal og sosial frigjøring. Laos, Kambodja og Vietnam har vist at gjennom en langvarig folkekrig kan sjøl små og svake land slå en imperialistisk supermakt som USA. Millioner og milliarder av mennesker kommer til å følge dette eksempelet i framtida.

Folkekrigens første mål er nasjonal frigjøring og demokrati for folket. Det er de indo-kinesiske folkene sjøl, som uten innblanding fra andre, får bestemme om de etter at dette målet er nådd vil marsjere videre framover mot sosialismen. Men uansett hva de velger, så er kampen de fører alt i dag objektivt en del av den sosialistiske verdensrevolusjonen. Kampen rammer imperialismen og supermaktene, som er verdensreaksjonens feste. Den styrker folkenes kamp for nasjonal frigjøring og revolusjon overalt. Dermed bringer den det øyeblikket nærmere da kapitalismen og imperialismen for alltid går i grava, og de arbeidende massene hersker over hele jorda og bygger sosialismen og kommunismen. Indo-Kinas seire er en stor seier for verdensrevolusjonen.

Folkene i Indo-Kina har seiret i strid med ønskene til de to supermaktene. USA-imperialismen har hovedansvaret for krigen. Siden Frankrike dro seg ut har USA holdt krigen i gang. USA har væpnet og finansiert de lokale Quislingene og sendt hundre-tusener av soldater til IndoKina. Uten

USA hadde folkene vunnet frigjøringskrigen for mange år siden. Den andre supermakta, Sovjet, har formelt støttet Vietnam og Laos. Men det er en kjent sak at folkekrigen utvikla seg i strid med deres ønsker og mot deres press. Moskva-revisjonistene advarte mot Vietnams heltemedige folkekrig, og sa at den kunne føre til atomkrig, de lanserte parolen: «en liten gnist kan tenne en verdensbrann». Deres ønske var at krigen skulle ta slutt i 60-åra ikke gjennom seier, men gjennom forhandlinger. Kambodjas folkekrig har ikke en gang fått formell støtte fra Sovjet. Sovjet har sendt forsyninger til Lon Nol, drevet politisk sabotasje mot FUNK i Kambodja og har til og med hatt diplomatiske forbindelser med Quislingene helt til mars 1975.

— Om supermaktene hadde fått viljen sin, skulle Indo-Kinas folk ha gitt opp sin kamp for å befri sine land. Indo-Kinas seire er en stor seier for kampen mot USA-imperialismen og mot supermaktene.

Den væpnede kampen har alltid spilt den avgjørende rollen i frigjøringskampen. 3 ganger — i 1946, i 1954 og i 1973 — har imperialistene vært tvunget til å slutte avtaler med frigjøringsbevegelsen i Vietnam. I alle tre tilfeller har imperialistene sjøl revet avtalen i stykker og gått til nye angrep. Hvorfor har Vietnam likevel kunnet

seire? Fordi vietnameserne veiledet av den uddødelige marxist-leninisten Ho Chi Minh aldri har stolt på imperialistenes løfter og alltid har holdt fast ved linja med å bygge en sterk folkehær.

Sosial-demokratene og revisjonistene forsøker å føre massene ut i nederlag og blodbad gjennom å propagandere for «den fredelige veien» — at frigjøring og sosialisme kan vinnes gjennom valg og forhandlinger på herskerklassens vilkår. Indo-Kinas folk har gjennom sin revolusjonære praksis kommet med en knusende kritikk av denne linja. Dette er en strålende seier for marxismen-leninismen over revisjonismen.

USA UT AV INDOKINA! FORTSATT STØTTE TIL FRIHETSKAMPEN!

Reaksjonen i Norge forsøker å svare på seirene i Indokina med en kampanje for å spre forvirring om hvem som har skylda for krigen. Dette gjør det viktig for oss å slå fast at sjøl om de amerikanske soldatene er ute av Vietnam og Kambodsja, så er krigen fortsatt USA-imperialismens krig. Uten USA støtte ville Thieu aldri våget å rive Paris-avtalen i stykker. Mer enn noen gang er Quislingene i Vietnam og Kambodsja helt avhengig av øyeblikkelige forsyninger av våpen og utstyr fra USA.

Folkekrigen kan ikke ta slutt før USA er helt ute av Indokina. Kampen mot USA føres på to fronter: for å slå USA's Quislinger militært og politisk, og for å tvinge USA til å avbryte den militære og økonomiske hjelpa. Vi må forklare at så lenge USA-imperialismens aggresjon fortsetter, så har folkene i Indokina intet annet valg enn å fortsette krigen.

Dette krever at vi holder fast på parolene: USA ut av Indokina! USA må stanse sin støtte til Quislingene! Thieu må styrtes og Paris-avtalen gjennomføres! Full støtte til den militære frihetskampen i Vietnam og Kam-

bodsja! Ned med USA-imperialismen!

DE DIPLOMATISKE FORBINDELSENE MED THIEU ER EN NASJONAL SKAM!

ANERKJENN PRR OG GRUNK!
I dag har 65 land og Den Palestinske Frigjøringsorganisasjonen anerkjent GRUNK og 44 land og Den Demokratiske Republikken Vietnam anerkjent PRR. Skal den norske regjeringa få føre den vanære over Norge at vi blir blant de aller siste stater i verden som anerkjenner Kambodsja og Sør-Vietnams regjeringer? Lon Nol har rømt fra Kambodsja. Skal den norske regjeringa nekte å anerkjenne GRUNK helt til Quislingene sjøl offisielt gir opp? Skal Norge fortsatt anerkjenne den bloddryppende slakteren Thieu helt til USA-imperialistene sjøl lar ham falle?

Norges diplomatiske forbindelser med Thieu strider mot ønskene til det norske folket, som sjøl hatet Quisling og NS og som forakter de amerikanske Quislingene i Indo-Kina. Den diplomatiske støtten skader også Norges nasjonale interesser gjennom at regjeringa tar stilling for supermakta USA mot landa i den 3. verden. Denne politikken er en nasjonal skam for Norge.

Det store flertallet i Norge ønsker forbindelser med regjeringene i Vietnam og Kambodsja. Vi vil ikke finne oss i at Den norske regjeringas diplomatiske støtte til USA og Quislingene fortsetter. Bryt med Thieu! **Anerkjenn GRUNK OG PRR STRAKS!**

DNA-ledelsen, som har regjeringmakta, sier at den støtter Indo-Kinas folk. Men dens forbindelse med Quislingene avslører dens egentlige natur: Den tjener monopolene og USA-imperialismen. Den trækker både på Vietnams og Kambodsjas interesser og på det norske folkets egne interesser. Denne politikken er enda et eksempel på at DNA-toppen har forrådt arbeiderklassen. De som allierer seg med DNA-toppen vil følgelig også sjøl måtte forråde klassekampen og kampen mot imperialismen.

Vi kan ikke vente at denne regjeringa av egen drift skal anerkjenne GRUNK og PRR. Bare to krefter kan tvinge den til det: De militære og politiske seirene i Indo-Kina og en kraftig massebevegelse i Norge. Den brede underskriftsaksjonen som er satt i gang etter påske kommer derfor i rett tid, og målet er innåfor rekkevidde. Kast kreftene inn i kampen for anerkjennelse NA!

SLÅ TILBAKE HETSBØLGEN MOT FRIGJØRINGS- BEVEGELSENE!

Saigon-Quislingene har svart på folkets seire med å bruke «den brente jords taktikk» og tvinge hundredusener ut på velene. Hensikten er å gjøre de områdene PRR overtar folketomme og benytte sivile som «levende skjold» for de flyktning-quisling-soldatene.

USA-imperialistene og deres lakeier i Norge forsøker å utnytte flyktningetogene til hetspropaganda. Radio/TV's reporter Resi gjentok i påsken den gamle løgnen om at FNL gjennomførte massaker i Hue i 1968. DNA's hovedorgan Arbeiderbladet trykte en hetsartikkel fra Saigon-Quislingenes legasjon i Oslo — uten kommentar. Kristelig Folkepartis landsmøte legger skylda for det som skjer på «Nord-Vietnam». Aviser som VG og Aftenposten sier på lederplass at folk «stemmer med beina» og viser at de «hater kommunismen».

Alle må forstå at det er ingenting merkelig i dette. USA's «informasjon» om Indokina har aldri vært annet en LØGN-LØGN-LØGN. Når reaksjonen er trengt opp i et hjørne blir den dobbelt desperat og dobbelt vill. Dette er grunnlaget for hetsen. Anti-imperialistene må svare ved å fortelle sannheten, og slå tilbake hetsbølgen.

PRR trenger ulltepper, medisiner og penger for å kunne ta seg av flyktningene. Det er i gang en rekke forskjellige aksjoner for flyktningehjelp. Til dem sier vi: de fleste flyktningene er i PRR-kontrollerte områder.

«Flyktningehjelp» som går til Saigon risikerer å havne i koffertene til «flyktninger» på vei til Washington.

Vi reiser parolene:

Avvis løgnene om frigjøringsbevegelsene! Ingen «hjelp» til Saigon-fascistene kamuflert som flyktningehjelp! Send hjelp til flyktningene direkte til PRR — på Solkoms konto 21 08 26 eller PRR-kontorets konto 20 91 36. Da kommer den dit den skal!

STYRK ENHETSFRONTEN FOR INDOKINAS FOLK — STØTT SOLKOM!

Vi appellerer til alle klassebevisste arbeidere, til alle revolusjonære og progressive, til anti-imperialistene: Gjør en ekstra innsats for Vietnam og Kambodsja i tida som kommer:

**SOLIDARITETSKOMITEEN
FOR VIETNAM** har i ti år samlet

folk som ville støtte Indo-Kinas frigjøringskamp uansett politiske skiller. Uten SOLKOM's tålmodige arbeid ville det ikke vært demonstrasjoner år etter år, ikke en jamn og pålitelig strøm av opplysninger om frigjøringskampen, ikke en stadig voksende, kjempende opinion for Laos, Kambodsja og Vietnam i Norge. Nå må alle anti-imperialister hjelpe til med en kraftig utvidelse av SOLKOM's støttearbeid!

I de siste åra har arbeiderne, studentene og skoleelevene, kvinnebevegelsen, soldatene osv. vist en enestående solidaritet gjennom bl.a. streikestøtte og støtte til Trødal. Skal vi ikke vise samme solidaritet for våre kamerater som kjemper på liv og død i de avgjørende slagene i Indokina?

Hva kan vi gjøre? Ta kontakt med SOLKOM, bestille og spre propaganda, holde stands, gå i demonstrasjoner, samle inn penger til PRR og GRUNK, ta med underskriftslistor og få tilslutning til kravet om anerkjennelse overalt. Nå er tida inne for et stort gjennombrudd i det faglige støttearbeidet! Det er sjølsagt også viktig å ta opp i andre masseorganisasjoner, som student og elevorganisasjoner, kvinneorganisasjoner osv.

Støtten trengs nå. Gå i gang!

**DIREKTIV TIL
KOMMUNISTENE:
TA ET KRAFTTAK FOR
VIETNAM OG KAMBODSJA!**
Til medlemmene og tilhengerne av AKP(m-l), Rød Ung-

dom og Norges Kommunistiske Studentforbund: Støttearbeid er en plikt!

Vi norske marxist-leninister har en stolt historie i kampen for Indokinas folk. Marxist-leninistene har hele tida vært SOLKOM's mest pålitelige støtte og frigjøringsbevegelsens mest trofaste venn i Norge. Gjennom støttearbeidet har vi nedlagt tusener på tusener av arbeidstimer. Kamerater har blitt slått ned av politiet og fengslet for sin støtte til Indokina. Vi har drevet på helt fra den gangen DNA offentlig støttet USA's krig, vi har fortsatt arbeidet tross forskjellige opportunistor som sto på sidelinja og NKP som i en årrekke har gjort alt for å splitte og nedlegge alt støttearbeid.

Vi velt at kameratene alt er i gang med en ny støttekampanje. Partimedlemmene har mange forpliktelser og jobber hardt. Vi har streikestøttearbeid og krever faglige oppgaver, vi forbereder 1. mai. For hvert skritt vi går må vi kjempe mot revisjonistene og sosial-demokratene som saboterer alt vi gjør og forsøker å ta knekken på all klassekamp. Vi må ikke bruke det som unnskyldning for å ikke styrke solidaritetsarbeidet.

Hvilken verdi får vår stolte historie i støttearbeidet om vi ikke setter inn et kraftig sjøkk nå? Vi er det eneste parti i Norge som kjemper for revolusjon og for nasjonal sjølstendighet mot all imperialisme. Hvordan skal vi kunne forklare vårhistorie som revolusjonært arbeiderparti i framtida, om vi står på sidelinja

under avgjørende kamper for nasjonal og sosial revolusjon i Kambodsja og Sør-Vietnam?

Alle medlemmer, lokallag, distrikter, RU, NKS og alle som støtter ml-bevegelsen må styrke solidaritetsarbeidet.

Partiets linje for solidaritetsarbeidet er: **FULL STØTTE TIL DE SEIRENDE FOLKENE I VIETNAM OG KAMBODSJA! FULL STØTTE TIL FUNK OG GRUNK TIL FNL OG PRR.** Vi støtter med kraft alle initiativer som kommer fra SOLKOM. Vi samarbeider med alle som virkelig vil støtte FUNK og FNL uansett politiske skiller.

Vi følger masselinja: Flest mulig i aktivt solidaritetsarbeid. Vi er for enhet, men ikke med folk som i praksis vil hindre aktivt støttearbeid.

Ta opp støtten i fagforeninger og masseorganisasjoner. Bestill og spre materiell. Alle må alltid samle støtte til kravet om anerkjennelse.

Vær forberedt på å reagere raskt på endringer i situasjonen. Vi arbeider ut fra målsettinga å holde et høyt nivå til kampen er avgjort.

**INDOKINAS KAMP ER VÅR
KAMP - DERES SEIRE ER
VÅRE SEIRE! STØTT FOLKE-
NE I VIETNAM OG KAM-
BODSJA TIL SEIEREN ER
VUNNET!**

Oslo, 7. april 1975
**ARBEIDSUTVALGET I AKP (m-
l)**

**Klassekampen 13/75
9. april 75**

Hilsen til PRR OG FNL

Vi gleder oss sammen med dere
over det sør-vietnamesiske

folkets veldige seire, foreløpig kronet med befrielsen av Da Nang. Vi sender våre hjerteligste gratulasjoner til det tapre sør-vietnamesiske folkets, dets frigjøringshær, FNL og PRR.

Vietnams heltemot gjennom tre indo-kinesiske kriger vil aldri bli glemt. Vietnams folk vil aldri være slaver og aldri gi opp kampen så lenge USA-imperialismen og dens lakeier fortsatt finnes på Vietnams jord. Dette er et strålende eksempel og en mektig støtte for alle folk i hele verden.

Det store flertallet av det

norske folket har sympatisert med Vietnams rettferdige kamp i mange år. Vårt parti har alltid hatt støtte til Vietnam som en sentral kampfoppvage, og vi lover å gå sammen med alle anti-imperialister om å styrke solidaritetsbevegelsen. Vi kjemper for at Norge øyeblikkelig skal bryte den diplomatiske forbindelsen med Saigon og anerkjenne PRR i samsvar med det store flertallets ønske i Norge.

Oslo, 31. mars 1975

Arbeidsutvalget i AKP (m-l).

Klassekampen 13/75
9. april 75

Hilsen til GRUNK OG FUNK

Vi har nettopp mottatt meldinga om at quistlingen Lon

Nol flykter fra Phnom Penh. Vi sender våre hjerteligste gratulasjoner til det heltedige kambodsjanse folkets, dets hær, front og lovlige regjering. At rottene forlater det synkende skipet viser at den endelige seieren nærmer seg. USA-imperialismens og quislingenes nederlag er sikkert.

Kambodsjas folk har bevist at det aldri vil være slaver og aldri gi opp kampen før det holder seirens frukter i hendene. Kambodsjas frihetskamp er et u dødelig eksempel for alle som er undertrykt og en mektig støtte til alle folk som kjemper mot imperialismen i hele verden.

Det store flertallet av det norske folket støtter Kambodsjas rettferdige frihetskrig. Vårt parti har deltatt i solidaritetsarbeidet for FUNK og GRUNK fra første øyeblikk. Vi lover å gå sammen med alle anti-imperialister om å styrke støttearbeidet helt fram til seieren. Vi lover å styrke kampen for at Norge øyeblikkelig anerkjenner Kambodjas lovlige regjering, noe som svarer til ønske hos det store flertallet av det norske folket.

SEIER FOR KAMBODSJAS FOLK!

Oslo, 31. mars 1975
Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 13/75
9. april 75

FELLESKOMMUNIKE

fra PCd'I(m-l) og AKP(m-l)

Representanter for Arbeidernes Kommunistparti (m-l) og Italias Kommunistparti (m-l) møttes nylig for å drøfte den allmenne politiske situasjonen og en del spørsmål med sikte på å styrke de internasjonale forbindelsene mellom de to partiene.

De to partiene arbeider under forskjellige nasjonale forhold, men deres erfaringer viser at de er fast forent i alle avgjørende spørsmål som gjelder den kampen verdens proletariatet fører: De står sammen på grunnlag av de marxist-leninistiske prinsippene, som de kombinere med de konkrete forholdene i sine land for å gjennomføre den proletariske revolusjonen og innføre sosialismen og proletariatets diktatur, de står sammen i den felles kampen mot monopolkapitalismen, USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen, den moderne revisjonismen og all reaksjon og opportunistisme.

De to partiene arbeider aktivt for å styrke den marxist-leninistiske bevegelsen i verden, for å styrke de internasjonale forbindelsene med Kinas Kommunistiske Parti, med Arbeidets Parti i Albania, med alle marxist-leninistiske partier og organisasjoner. De støtter enhetsfronten mellom verdens folk som slåss for nasjonal uavhengighet, for sosialismen, mot all aggresjon og undergraving som de to supermaktene driver, og ser i øynene faren for verdenskrig som følge av kampen for hegemoni mellom de to supermaktene.

De to partiene vil fortsette å styrke sine forbindelser og samarbeid på grunnlag av den proletariske internasjonalsismen, for sosialismens endelige seier, for kommunismen.

1. april 1975
PCd'I(m-l) og AKP (m-l).

Klassekampen 13/75

9. april 75

LEVE PARISKOMMUNEN!

Hilsen fra AKP (m-l)

18. mars var det 104 år for Pariskommunen. I forbindelse med årsdagen var det et møte i Paris 16. mars. Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte et hilsningsbrev til den marxist-leninistiske avisa L'Humanite Rouge som lyder:

Kjære kamerater!

Pariskommunen var en stor revolusjon for sosialisme og proletariatets diktatur, mot indre reaksjon og ytre invasjonstyrker. Karl Marx summerte opp Pariskommunens verdenshistoriske erfaringer. I dag er den internasjonale kommunistiske bevegelse kommunens arvtagere. Vi norske marxist-leninister følger også Pariskommunen; veg.

Vårt parti slår fast at USA og USSR, de to imperialistiske supermaktene, er den største truselen mot verdens folk. De to blander seg inn i alle land, truer alle og forbereder en 3. verdenskrig.

Vårt partis linje er å utvikle kampen mot den største truselen, som kommer fra de to supermaktene, og mot all annen imperialism. Vi kjemper mot supermaktene og andre imperialisters forsøk på å kontrollere Norge, infiltrere Norge og gjøre overgrep mot vårt lands nasjonale interesser, og for full uavhengighet fra alle imperialistiske pakter og allianser. Vårt partis linje er at dersom USA eller USSR invaderer Norge må arbeiderne, bøndene og de arbeidende massene møte dem med folkekrig. Vårt partis linje er å støtte proletariatets, folkenes, og de undertrykte nasjonenes kamp i alle land mot imperialism og reaksjon. Vi støtter marxist-leninistene, frigjøringsbevegelsene og de virkelige sosialistiske landa med Kina og Albania i spissen. Vi støtter fronten mot supermaktene i FN og andre fora der den 3. verdens land er drivkrafta.

Samtidig som vi forsvarer nasjonens interesser, utvikler vi kampen mot krisa og overgrepene mot folkets tilkjempede demokratiske rettigheter. Vi glemmer aldri at det er vårt partis oppgave å forberede proletariatet og de arbeidende massene i Norge på å følge pariskommunens veg – gjøre revolusjon, styrte monopolkapitalens diktatur og opprette proletariatets diktatur. Vårt syn er at ingen langsiktig eller kortsiktig kamp kan gjøre framskritt dersom den ikke samtidig forbindes med kampen mot borgerskapets agenter i den norske arbeiderbevegelsen: høyre-sosialdemokratene og de moderne revisjonistene.

I anledning årsdagen for pariskommunen sender vi våre kamphilsener til våre franske kamerater. Vi hilser marxist-leninistene rundt L'Humanite Rouge, de revolusjonære arbeiderne, de progressive anti-imperialistene og patriotene i Frankrike. Deres kamp er vår kamp!

Lenge leve Kommunen!

Arbeidere og undertrykte i alle land! Foren dere mot de to supermaktene, mot imperialism og reaksjon!

Arbeidsutvalget
i AKP (m-l)

Klassekampen 14/75

16. april 75

Arbeidsutvalget i AKP(m-l):

MOT POLITISKE OPPSIGELSER!

Støtt de oppsagte
arbeiderne ved
Norsk Hamnerverk
i Stavanger

Vi oppfordrer alle AKP (m-l)-lag og alle progressive til raskt å sette i gang et kraftig støttearbeid for de 15 oppsagte arbeiderne ved Norsk Hamnerverk i Stavanger.

ØKONOMISK STØTTE TRENGS RASKT

Få støttearbeidet inn i organiserte former. Dann støttekomiteer. Sett konkrete ukentlige målsetninger for innsamling av penger. Bruk innsamlingslister.

Ta saka opp i klubber og fagforeninger, med sikte på å fatte vedtak om økonomisk og politisk støtte. Ta kontakt med aksjonsutvalget for å få informasjon og bestille løpesedler.

Adresse:
Aksjonskomiteen ved Norsk Hamnerverk, c/o avd. 25 av Jern og Metall, Stavanger.

Oslo 14. april

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

Klassekampen 15/75
25. april 75

AKP(m-l) hilser DET KAMBODSJANSKE FOLKETS VERDENSHISTORISKE SEIER

På dagen for frigjøringa av Kambodsja — 17. april — sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) denne hilsenen til Kambodsjas Kongelige Nasjonale Enhetsregjering (GRUNK) og Kambodsjas Nasjonale Enhetsfront (FUNK), ved Norodom Sihanouk, Statsoverhode og President i FUNK, Samdech Penn Nouth, Statsminister i GRUNK, og Khieu Samphan, Visestatsminister og Forsvarsminister i GRUNK:

ET STOLT FOLK SOM ALDRI VIL GODTA SLAVERI

Vi har med aller største glede mottatt meldingen om frigjøringshærens fullstendige militære seier. Quislingstyrkenes sammenbrudd og kapitulasjon betyr at folket har vunnet full seier over USA-imperialismens aggresjon. Etter fem års krig er Kambodsja helt frigjort.

Æren for denne strålende seieren tilhører det heltemodige Kambodsjanske folket, dets væpnede styrker, Kambodsjas Folks Nasjonale Frigjøringshær, dets enhetsfront FUNK og dets lovlige regjering GRUNK. Det kambodsjanske folket er kjent for sin lange historie og rike kultur. Gjennom fem

års frihetskamp har det vist at det er et stolt folk som aldri vil godta slaveri. Patriotter fra forskjellige klasser og med forskjellig politisk syn har sluttet seg sammen under ledelse av FUNK og GRUNK mot USA-imperialismens angrep. Patriotene har ikke latt innblanding og sabotasje fra imperialistiske makter avspore kampen. Folket har gitt et lysende eksempel på nasjonal forsvarsvilje og revolusjonært heltemot. Vi føler den dypeste ærbødighet med de talløse heltene som falt i kampen for frigjøring. Vi deler gleden med de tapre kambodsjanerne som nå går i gang med å bygge opp landet. Gjennom frihetskampen har folket åpnet veien til et nytt, demokratisk Kambodsja. Vi er sikre på at de raskt vil bygge opp alt fienden har ødelagt og skape et nytt liv og nye mennesker som er rikere og friere enn før.

DEN STØRSTE SEIEREN I DE SISTE 20 ÅRA

Kambodsjas seier har verdenshistorisk betydning. I vår tid går frigjøringsbevegelsene fram med stormskritt overalt. Landa ønsker sjølstendighet, nasjonane ønsker frigjøring og

folkene ønsker revolusjon. Frigjøringsbevegelsene har vunnet mange viktige seire. Indokinas land har kjempet mot større fiendtlige styrker enn alle andre. Kambodsja er det første indokinesiske landet som helt har befridd seg fra fremmed okkupasjon og Quislinger. Dette er den største seieren noen frigjøringsbevegelse har vunnet i de siste 20 åra. Etter dette kan ingen lenger tvile på at en liten og svak nasjon kan slå en angriper, uansett hvor stor og sterk den er. Derfor er frigjøringa en viktig oppmuntring og stor seier for alle folk som kjemper for nasjonal frigjøring og revolusjon overalt i verden. Seieren åpner et nytt kapittel i historien om folkenes frigjøringskamp. Så lenge menneskeheten husker kampen som frigjorde verden fra imperialismen, så lenge vil Kambodsjas seier bli husket.

VI SKAL ALLTID STØTTE FOLKETS KAMBODSJA

Det norske folket har støttet Kambodsjas frihetskrig helt siden 1970 og har aldri hatt annet enn forakt tilovers for Quislingen Lon Nol. Det norske folket sympatiserer med frigjøringsbevegelsene og ønsker norsk uavhengighet og sjølstendighet. Derfor er Kambodsjas seier også en stor oppmuntring for arbeiderne og de revolusjonære, for alle progressive patriotiske og anti-imperia-

listiske mennesker i Norge. Det finnes et utmerket grunnlag for å utvikle vennskapet og kontakten mellom det norske folket og folket i det frigjorte Kambodsja. Vårt parti støtter kravet om at Norge øyeblikkelig skal gi diplomatisk anerkjennelse til Kambodsjas lovlige regjering.

På vegne av vårt partis medlemmer og tilhengere lover vi at vi alltid skal støtte folkets Kambodsja. Deres kamp er vår kamp — deres seier er vår seier!

**LEVE DET KAMBODS-
SJANSKE FOLKETS
VERDENSHISTORISKE
SEIER!**

**ARBEIDERE OG
UNDERTRYKTE FOLK I
HELE VERDEN FOREN
DERE!**

**LEVE VENNSKAPET
MELLOM DET KAM-
BODSJANSKE OG DET
NORSKE FOLKET!**

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

Klassekampen 16/75
2. mai 75

AKP(M-L) HILSER SEIEREN I VIETNAM

VIETNAMS KAMP HAR FORANDRET HELE VERDEN

Folket vant fordi de aldri ga opp folkekrigens veg

Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP (m-l) sendte 30. april denne hilsen til:

NGUYEN HUU THO, president i Presidiet i Sentralkomiteen til Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, og president i Den Rådgivende Forsamling til Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering, og Huynh Tan Phat, president i Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering.

Samme hilsen ble også sendt til:

TON DOC THANG, president i Den Demokratiske Republikken Vietnam, LE DUAN, førstesekretær i Sentralkomiteen til Vietnams Arbeiderparti, Troung Chinh, formann i DRV's Nasjonalforsamlings faste komite, og PHAM VAN DONG, statsminister i DRV's regjering.

Til første mai, arbeiderklassens og de undertrykte folkenes internasjonale kampdag, får vi gledesbudskapet: Saigon er frigjort og omdøpt til Ho Chi Minhs by! Vietnams nasjonale frigjøringskamp har vunnet full seier!

Æren tilhører det heltemodige vietnamsiske folket i sør og nord. Den tilhører de heltemodige vietnamserne i sør, deres frigjøringshær, deres nasjonale enhetsfront FNL og deres regjering Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (RSVN's PRG). Den tilhører deres søstre og brødre i Nord, deres hær, deres sosialistiske stat Den Demokratiske Republikken Vietnam (DRV) og deres marxist-leninistiske parti Vietnams Arbeiderparti (VAP).

Langvarig folkekrig

Intet annet lite folk har ført en så lang, hard og kostbar

frihetskrig som Vietnams. I over 125 år, siden den franske kolonimaktas angrep i 1848, har vietnameserne kjempet. I over 30 år har frigjøringskrigen rast mot de japanske imperialistene, de franske imperialistene og USA-imperialistene. I over 15 år har folket i sør ført krig mot USA-imperialismen under ledelse av FNL og med støtte av sine søstre og brødre i nord.

Vietnam har kunnet holde ut gjennom å føre en langvarig folkekrig. Uansett vansker har vietnameserne aldri kapitulert og aldri gitt opp våpnene. Gjennom den langvarige krigen har de oppnådd mektige resultater. Gjennom den store august-revolusjonen i 1945 opprettet de DRV, som etter 1954 blei utviklet til en sterk, sosialistisk stat i den nordlige delen av Vietnam. I 1960 opprettet de FNL og i 1969 RSVN's PRR, som fra starten av var Sør-Vietnams virkelige regjering. Vunnet svære seire i sør og nord mot tre mektige imperialistiske angripere, og etter tur tvunget dem til å forlate landet og ta sine quislinger med seg. Gjennom kampen har Vietnam vunnet vennskap og støtte i hele verden. Alle verdens folk beundrer vietnamesernes kjærlighet til landet og den fasthet som de har vist gjennom å følge linja med revolusjonær folkekrig for nasjonal frigjøring.

Nå, ved den nasjonale frigjøringskampens endelige seier, vil vi med dybeste ærbødighet minnes de talløse martyrene som gjennom mer enn 125 års kamp og mer enn 30 års krig er falt for Vietnam.

Vi minnes Ho Chi Minh

Vi minnes Vietnams udødelige leder, den store marxist-leninisten kamerat Ho Chi Minh. Ho Chi Minh stifta personlig Indokinas Kommunistiske Parti i 1930. Dette korrekte marxist-leninistiske

partiet, som var forgjengeren til Vietnams Arbeiderparti, utforma den riktige, revolusjonære linja for frigjøring av Vietnam. Ho Chi Minh var den første presidenten i DRV fra 1945. Han ville aldri bøye seg for imperialistenes aggresjon. Ho Chi Minh sa: «Ingenting i verden er mer kostelig enn frihet og uavhengighet». Han legemliggjør det vietnamesiske folkets patriotisme og revolusjonære heltemot. Han fikk ikke oppleve seg for imperialistenes aggresjon. Ho Chi Minh ville vinne. Ho Chi Minh tilhører ikke lengre bare Vietnams folk, men hele den kjempende menneskeheten. Quislinger som Bao Dai, Diem og Thieu havna på historiens skraphaug alt mens de levde, ingen vil huske dem. Men så lenge menneskeheten minnes kampen som frigjorde verden fra imperialismen, så lenge lever også minnet om kamerat Ho Chi Minh.

Nå er veien åpen for å overvinne den kunstige splittelsen av det udelelige vietnamesiske folket som imperialistene skapte. Nå er veien åpen for gjenoppbygging og sosial revolusjon i sør. Vi er sikre på at ved å følge Ho Chi Minhs revolusjonære vei til folket raskt bygge opp all fienden har ødelagt og skape et forent, rikt og lykkelig Vietnam.

Vietnam forandret verden

Vietnams kamp har forandret hele verden. I vår tid går frigjøringsbevegelsene fram med stormskritt på alle kontinenter. Land vil ha sjølstendighet, nasjonane vil ha frigjøring og folkene vil ha revolusjon. Vietnams seier viser at en svak og liten nasjon kan nedkjempe en stor og sterk angriper, dersom folket bare våger å reise seg til kamp, gripe til våpen og ta sitt lands skjebne fast i sine egne hender. Seieren er et vendepunkt i verdenshistorien og et mektig støt framover til kampen for frigjøring og sosial revolusjon over hele verden, som stormer fram

langs den revolusjonære vegen Vietnam har fulgt.

Vietnam forandret Norge

Det norske folket har støttet Vietnams frigjøringskrig i mange år. Over hele landet har det vært holdt hundrevis av demonstrasjoner, og tusener har drevet aktivt solidaritetsarbeid. Fagforeninger og andre masseorganisasjoner har gang på gang slått fast sin solidaritet med FNL og PRR. 1. mai 1975, blir Sør-Vietnams frigjøring feiret i over 100 demonstrasjoner i Norge.

Det norske folket sympatiserer med frigjøringsbevegelsene og elsker sitt eget land. Folket ønsker frihet og uavhengighet. Vietnams lange frihetskamp har forandret Norge. Den fullstendige frigjøringa er en mektig oppmuntring og et strålende eksempel for arbeiderne og de revolusjonære, for alle progressive, patriotiske og anti-imperialistiske mennesker i Norge.

Nå finnes et utmerket grunnlag for å videreutvikle vennskapet og kontakten mellom det norske folket og folket i Vietnam. Vårt parti støtter kravet om øyeblikkelig anerkjennelse av RSVN's PRR.

Vårt kommunistiske parti har vokst fram sammen med solidaritetsbevegelsen for Vietnam og har alltid hatt støtte til frigjøringskampen som en sentral oppgave. Den fullstendige frigjøringa fyller oss med den aller største glede. På vegne av partiets medlemmer og tilhengerne lover vi at vi alltid skal fortsette å støtte Vietnams folk i nord og sør.

Deres kamp er vår kamp — deres seier er vår seier!

Leve det vietnamesiske folkets verdenshistoriske seier!
Leve det udødelige minnet over kamerat Ho Chi Minh!
Leve vennskapet mellom folkene i Vietnam og Norge!
Arbeidere og undertrykte folk i hele verden, foren dere!

Telegram
7. mai 75

AKP(m-l) Faglig Utvalg, Kvinneutvalget

TELEGRAM SENDT TIL DE TRETTE OPPSAGTE KVINNENE VED VÅLER SKURLAG, BRASKEREIDFOSS.

Til dere tretten oppsagte kvinner.

Vi vil gi dere vår fulle støtte i kampen mot den diskriminerende oppsigelsen dere nå er utsatt for.

Vi støtter dere mot bedriftsledelsens splitt og hersktaktikk, ved å sette kvinne opp mot mann, arbeider mot arbeider.

Vi slutter oss til de tusener som nå føler en dyp harme over bedriftens reaksjonære og kvinnefiendtlige handlemåte i denne saka.

Rett til arbeid for alle.

Full likestilling og enhet mellom alle arbeidere, mellom kvinne og mann.

Lykke til i den videre kampen.

Med solidarisk hilsen

AKP(m-l) faglig Utvalg og Kvinneutvalg.

Oslo 7. mai 1975.

Klassekampen 18/75
14. mai 75

AKP (m-l):

**Arbeidere,
kvinner og menn
— stå sammen i
kampen mot
oppsigelsene!**

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) sendte lørdag 10. mai ut denne uttalelsen i forbindelse med oppsigelsen av de tretten kvinnene ved Våler Skurlag.

AKP (m-l) vil med dette uttrykke sin fulle støtte og solidaritet med de tretten oppsagte kvinnene ved Våler Skurlag i Braskereidfoss.

Oppsigelsen er et angrep spesielt retta mot kvinnene i arbeiderklassen, men også mot hele arbeiderklassen. Gjennom bedriftsledelsens egne ord har vi fått bekrefter at vanlige kvinner utgjør en reservearme for mo-

nopolkapitalen — en reservearme den bruker når det er oppgangstider og behov for arbeidskraft, men som er de første som settes på porten når monopolenes profit krever at arbeidere blir rasjonalisert bort. For å lette dette angrepet spesielt mot kvinnene, spiller bedriftsledelsen bevisst på reaksjonære kvinnefiendtlige ideer om at det er mannen som forsørger, at «kvinnens plass er hjemmet». Med trusler om at dersom kvinnene ikke går, må mennene sparkes, settes kvinner opp mot menn, arbeidere opp mot arbeidere.

HVEM STÅR BAK?

Våler Skurlag eies ikke av en enkeltstående reaksjonær kapitalist av Hatlebak-typen. Norske Skogindustrier som driver Våler Skurlag tilhører den ledende monopolkapitalen innen norsk treforedlingsindustri. Konsernet driver 12 treforedlingsbedrifter, og har nylig sikret seg kontroll over et annet stor konsernt, Follum. Norske Skogindustrier er i dag landets største skogindustriell foretak. Og går i spissen for monopoliseringa innen treforedlingsindustrien. Gjennom Follum er det bl. a. drivkrafta i planene om å bygge ut Hurum Fabrikker til Norges største cellulosefabrikk, som vil gjøre Follum-bedriftene Bamble og Bøhnsdal Cellulose overflødige. Ved Sponlaten i Orkaner er 60 arbeidere nylig oppsagt, og hele bedriften trues med nedleggning. I 1973 hadde konsernet sammen med Follum ei omsetning på 964 millioner kroner, et overskudd på 71 mill. kroner, og 3 900 ansatte. 58 pst. av produksjonen gikk til eksport.

REIS KAMPEN MOT PERMITTERINGER OG OPSIGELSER

Norsk monopolkapital er inne i ei krise. I enkelte bransjer, som

tekstil, konfeksjon, hermetikk, treforedling, hører permitteringer og oppsigelser til dagens orden, og det går mot stagnasjon i verftsindustrien. Det er følgene av denne krisa norsk monopolkapital i dag forsøker å velte over på arbeiderklassen.

Ved Våler Skurlag blir oppsigelsene begrunnet med omlegging og rasjonalisering av produksjonen. En reaksjonær klubbledelse hjelper bedriftsledelsen med å sette de mannlige arbeiderne opp mot kvinnene. AKP (m-l) tar skarpt avstand fra slike forsøk på å splitte kvinner og menn i arbeiderklassen. Mange av de mannlige arbeiderne stiller seg solidarisk med sine kvinnelige kamerater. Til de andre som har stilt seg på feil side i kampen sier vi: Dere undergraver klassens og dermed deres egen kampkraft. Det er ikke for seint å velge arbeiderklassens side. Arbeidere må stå sammen mot monopolkapitalens pokerspill med arbeidsplassene.

Godta ingen oppsigelser eller permitteringer. Bedriftsledelsen prat om «sosiale hensyn» er bare et skalkesjul for å åpne døra for ytterligere oppsigelser når krisa blir skjerpet.

HVEM KAN VI STOLE PÅ?

De tretten kvinnene ved Våler

Skurlag står i dag i spissen for vanlige kvinners kamp for rett til arbeid, og for hele arbeiderklassens kamp mot monopolkapitalens forsøk på å velte krisa over på arbeidsfolk. I denne arbeiderfiendtlige politikken er regjeringa, DNA-ledelsen og LO-ledelsen monopolkapitalens nære forbundsfeller. Ledelsen i Bygningsindustriarbeiderforbundet har til nå måttet støtte kvinnene. Men stol ikke på de falske «arbeider»-lederne, hverken i regjering, LO-ledelse eller i forbundsledelse. De tretten kvinnenes virkelige venner er vanlige arbeidende kvinner og menn. Den kampen de fører er en utfordring til den organiserte kvinnebevegelsen, som har gjort kravet om rett til arbeid til sitt hovedkrav. Den er en utfordring til alle fagorganiserte, som er i ferd med å reise kampen mot permitteringer og oppsigelser på arbeidsplassene.

– Full støtte til de oppsagte kvinnene ved Våler Skurlag – trekk oppsigelsene tilbake!

– Arbeidere, kvinner og menn, stå sammen i kampen mot monopolkapitalens angrep

– Nei til permitteringer og oppsigelser

– Våler kvinnenes kamp er hele arbeiderklassens kamp – deres seier er hele klassens seier!

Klassekampen 19/75
21. mai 75

**AKP(m-l):
FORDØM DET
NYE ANGREPET
FRA USA —
IMPERIALISMEN!
Full støtte
til det frie
Kambodsja!**

Etter at den lovlige kambodsjanske regjeringa helt korrekt hadde oppbrakt det amerikanske skipet «Maya-

guez», nytta Ford og Kissinger dette som et påskudd for et grovt angrep på det frie Kambodsja. Arbeidsutvalget i AKP (m-l) sendte 15. mai ut denne uttalelsen som fordømte angrepet:

17. april blei USA-imperialismen kastet på sjøen etter fem års angrepskrig mot Kambodsja. Dette burde lære Ford og Kissinger at de aldri kan beseire Khmer-folket. Men supermakta USA nekter å lære av historien, og har gjennomført et nytt, brutalt angrep.

Den lovlige Kambodsjanske regjeringa har forsvart sitt lands nasjonale suverenitet ved å oppbringe et amerikansk skip som krenket Kam-

bodsjas sjø-territorium. Det blir i tillegg opplyst at skipet drev spionasje. At en stat beskytter sitt territorium – inklusive territorialfarvannet – er en helt normal sak. De eneste som ikke vil anerkjenne dette og krever «fri rett» til å krenke andres territorialfarvann, er supermakter som USA. Supermaktene krever at de store skal kunne bryte alle internasjonale regler og utøve sitt hegemoni som de vil. Dette kjenner vi nordmenn godt til, fordi imperialismaktene krenker norsk territorialfarvann, øver press mot Norge og vil hindre Norge i å sikre sin suverenitet over Norges sjø-territorier.

Ford og Kissinger bombet

Kambodsja og invaderte kambodsjsk territorium for å «befri» skipet. Dette er ingenting annet enn hykleri og viser at USA-imperialismen har gått ut av sin vei for å få et påskudd til overfall. Men uansett hva Ford og Kissinger gjør, så kan de ikke skru historiens hjul tilbake. I 30 år har supermakta USA med krig og brann kjempet mot at folkene i Indo-Kina skulle få utøve suverenitet. Denne kampen har USA tapt for alltid. Uansett hvilke renker

imperialistene smir mot Kambodsja, Vietnam og Laos, så vil folkene der slå dem tilbake. Ford og Kissinger er lømt til å havne på historias skraphaug.

Det store flertallet av det norske folket og størstedelen av den offentlige opinionen i Norge fordømmer de amerikanske gansternes nye overfall på Kambodsja. Framtida tilhører det revolusjonære Kambodsja! På vegne av de revolusjonære arbeiderne og de andre progressive, på

vegne av vårt partis medlemmer og tilhengere lover vi i AKP (m-l) å øke støtten til det heltmodige kambodsjsanske folket. Vi vil alltid stå sammen med Kambodsjas front, hær og lovlige regjering, som bygger og forsvarer et nytt, virkelig demokratisk og sjølstendig, rikt og vakkert Kambodsja. Deres kamp er vår kamp – deres seire er våre seire!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)
Oslo 15/5 1975.

Klassekampen 19/75
21. mai 75

KAMPEN FOR EN RETTFERDIG ABORTLOV FORTSETTER — DEN BLIR LANG OG HARD

16. mai sendte AKP(m-l)s Kvinneutvalg ut denne uttalelsen:

Kampen for en ny abortlov — en lov som gir kvinnen sjøl det endelige ord — lider den 22. og 27. mai et midlertidig nederlag. Disse to datoene fremmes det i Stortinget en lov som i likhet med den gamle er en **klasselov**.

Fra DNA og SV sies det: Dette er en svær forbedring, det er et viktig steg på veien. Vi må stille spørsmålet: For hvem er dette en forbedring? Hvem kan vente lange år på at abortsaka igjen kommer opp?

I lovforslaget står det at kvinnens totale livssituasjon skal legges til grunn for avgjørelsen, det vil si at økonomi og bolig-situasjon og familieforhold trekkes inn i vurderinga ved sida av helsa. Det sies også at

kvinnens ord skal tillegges betydning når nemnda skal fatte sin beslutning.

Dette er å sette på trykk hvordan de mest innvilgelsesvennlige nemndene praktiserer lova av idag. Men det er ingen sikring mot at legene i nemndene, som oftest står fjernt fra vanlige kvinners kår går mot kvinnens vilje, utfra legenes politiske og moralske standpunkt. Så lenge nemndene opprettholdes, opprettholdes også forskjellsbehandlinga!

I det nye lovforslaget får kvinnene direkte søkerett til nemda, og den av nemdas medlemmer som jobber på sykehus kan innen 12. uke ta avgjørelsen aleine, dersom han mener saka er klar. Det er dette Kr.F. kaller «fri abort», og som vi kaller sukkerbit til de privilegerte kvinnene i tettstedene.

FORDI: denne lova gjør det lettere for de som har kunnskap om «abortvennlig» nemd, bor i nærheten av denne nemda og er i stand til åukke på lovens bokstav. Men den hjelper overhodet ikke folkets kvinner i by og bygd, som blir stående overfor den samme situasjon som idag.

Derfor har DNA og SV, som ikke har fremmet lovforslag om sjølbestemt abort, men fremmet lov som Høyre og Hauglin kunne godta, sveket arbeiderkvinnens sak — og satt kampen flere år tilbake.

DNA og SV sier: ta kampen opp ved neste Stortingsvalg!

VI SIER: STOL IKKE PÅ AT PARTIER SOM HAR SVEKET KRAVET NÅ, VIL SLASS FOR KRAVET IGJEN! DNA og SV satte ikke hardt mot hardt nå. Lova som blir vedtatt trenger mange år på å tre ikraft — fra forrige lov gikk det 15 år før ny lov ble reist — kampen for en lov om sjølbestemt abort vil derfor bli lang og hard.

Kvinner og klassekjempere! Organiser dere for langvarig kamp! Stol på egne krefter! Avslør DNA og SV! Bare en lov om sjølbestemt abort er en rettferdig lov!

AKP(m-l)s Kvinneutvalg.

Klassekampen 20/75
28. mai 75

AKP (m-l)s kvinneutvalg: AVVIS SPLITTESLES- FORSØKENE MOT KVINNEFRONTEN

Kvinnefronten har vist seg å være en slagkraftig og kampdyktig organisasjon. Nå sprekker Kvinnefronten, melder Dagbladet 23. mai - 50 melder seg ut i Bergen.

HVA SLAGS «SPLITTELSE»?

Det er tre betalende medlemmer som har meldt seg ut, sammen med 10 som ikke har betalt kontingent. Sammen med 12 and-

re som ikke er medlemmer i fronten, erklærer de Kvinnefronten for «AKP-dominert» og «manipulert», og at det er uholdbart for dem å arbeide der. 530 medlemmer mener ikke det.

HVEM SLPITTER?

Fleire av de utmeldte er erklærte tilhengere av den såkalte Claragrupper, dannet av kvinner fra den vesle høyregruppa KAG («Kommunistisk Arbeidsgruppe») som har kritisert AKP (m-l) ved «venstre»-fraser og seinere gått inn i SV. Claragruppera har drevet en konsekvent splittelseslinje overfor Kvinnefronten.

Claragruppera er uenig i Kvinnefrontens plattform og praksis. De mener det er reaksjonært å slåss for å bevare kvinnearbeidsplassene, de synes dagskampen er «reformistisk», og de ønsker ingen kamporganisasjon som Kvinnefronten er i dag. Det ser de som ei politisk hovedoppgave å

skade Kvinnefronten i ei tid da tusener av kvinner rammes av permitteringer og oppsigelser, mens Vålerkvinnene trenger all den støtte de kan få, mens kampen for sjølbestemt abort er inne i ei avgjørende fase. De ønsker ikke bare å splitte kvinnefronten, men å skade kvinnekampen. Metoden de bruker er den metoden borgerskapet alltid har brukt, kommunisthets. De stempler også tusenvis av Kvinnefrontaktivister som bevisstløse «medløpere» til AKP (m-l).

Claragruppera unngår politisk diskusjon og kamp. De slåss med svarte våpen. At de forlater Kvinnefronten er å ta en naturlig konsekvens av en reaksjonær splittelsespolitikk i borgerskapets tjeneste.

— Avvis splittelsesforsøkene!
— Styrk den progressive kvinnekampen!

AKP (m-l)s kvinneutvalg
24. mai 1975.

Klassekampen 20/75
28. mai 75

Å ANERKJENNE «RETTE» TIL MORD I ALLE LAND

AKP(m-l) protesterer mot løslatelsen av de siste medlemmene av morderbanden fra Lillehammer

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte 24. mai ut denne protest-uttalelsen:

Til den norske regjering ved statsminister Trygve Bratteli.

Mindre enn to år etter at Achmed Bouchiki ble skutt med kaldt blod på åpen gate er de to siste medlemmene av den israelske morderbanden sluppet fri og smuglet til Is-

rael. Dette skjer etter at det er avslørt at den samme banden er ettersøkt for mord andre europeiske land!

Staten Israel er skap gjennom kriger mot palestinerne og araberne. Der bygger på sionismen som framstiller jødene som herrefolk og araberne som annenrangs mennesker. Med dette som påskudd har sionistene drevet palestinerne i eksil og skapt et sionistisk diktatur over araberne i de okkupert

områdene av samme type som apartheid-diktaturet i Azania (Sør-Afrika). Sionistene er skyldig i forbrytelser ikke bare mot palestinerne og araberne, men også mot jødene, som de har gjort til kanonføde for imperialistisk aggresjon mot Midt-Østen. Denne staten er skyld i fire kriger i Midt-Østen. — I disse dager forbereder den en femte. Samtidig som morderne reiste fra Oslo, gjennomførte Israel svære over-

fall på grenseområder i Libanon.

Israels regjering krever «retten» til å sende sine agenter for å begå mord i alle land. Deres morderbander har drept ikke bare palestinske frihetskjempere, men også tilfeldige arabere og andre uten forbindelser med noen i Midt-Østen — som Bouchiki på Lillehammer. Ved løslatelsen av Lillehammer-banden viser den at den stilltiende anerkjenner at

krigsstaten Israel har denne «retten». Løslatelsen av Gerner og Rafael er en hån mot offeret og hans etterlatte. Det er et slag i ansiktet på den palestinske frigjøringsbevegelsen og de arabiske folkene, og på anti-fascistene og anti-imperialistene i Norge. Det er en stor oppmuntring for fascistiske og imperialistiske morderbander som kan tenkes å krenke norsk suverenitet og slå til her i landet.

Tillegg:

VEDTAK OG UTTALELSER FRA RØD VALGALLIANSE

Rød Valgallianse - 1973

Pressemelding
29. mai 73

RØD VALGALLIANSE
av AKP(m-l) og
uavhengige sosialister,
foreløpig adresse: Tollbugt. 7, Oslo 1.
Tlf.: 42 62 69.

PRESSEMELDING.

Oslo, 29. mai 1973.

AKP(m-l) og uavhengige sosialister har gått sammen om å danne en RØD VALGALLIANSE. AKP(m-l) har for å sikre rettigheter i radio og TV søkt om registrering under denne valgbetegnelsen idag. Partiet har allerede godtgjort det nødvendige antall medlemmer som skal til for registrering, og har grunn til å tro at navnet vil bli akseptert raskt. Partiet vil fortsette å bruke AKP(m-l) som navn på sin partiorganisasjon.

Det politiske grunnlaget for RØD VALGALLIANSE av AKP(m-l) og uavhengige /.sosialister er vedlagte opprop. Det er underskrevet av initiativtakerne i Oslo/Akershus-området, og vil i dagene framover bli supplert med navn fra andre kanter av landet.

Det vil bli stilt lister for RØD VALGALLIANSE i samtlige fylker. I de fleste fylker har AKP(m-l) nominert sine partikandidater, og den endelige nomineringen av RØD VALGALLIANSEs lister skal nå skje sammen med uavhengige sosialister. Vi rekner det som sikkert at de fleste nominasjonene vil være fullført allerede i midten av juni måned.

RØD VALGALLIANSE av AKP(m-l) og uavhengige sosialister vil hele tida opprettholde tilbudet til Sosialistisk Valgforbund om forhandlinger som kan skape ett felles listealternativ for venstresida.

Initiativtakerne i Oslo/Akershus har valgt et midlertidig tillitsutvalg som består av: Laila Norli

Henry Stokmo

Carl Henrik Stormer

Kitty Strand

Ørnulf Egge

Karleif Malvorsen

Tor Mostue.

Sigurd Allern.

Klassekampen 19/73

30. mai 73

AKP(m-l) og uavhengige sosialister i RØD VALGALLIANSE!

(AKP(m-l) og uavhengige sosialister er stiftet! Etter at langvarige forsøk på å oppnå full samling til venstre for DNA-ledelsen enda ikke har ført fram, besluttet AKP(m-l) og en rekke uavhengige sosialister i Oslo og Akershus å opprette et samarbeid foran høstens stortingsvalg. Dette skjedde på et møte forrige tirsdag, og alliansen presenterte sin politikk på en pressekonferanse i Oslo tirsdag i denne uka.

Vi gjengir her oppropet til Rød Valgallianse i sin helhet.

Det norske folkets kamp mot EEC-medlemskap endte med seier i folkeavstemninga. Dette viser at det nytter å ta opp kampen mot utenlandsk imperialism og norsk monopolkapital. Men forutsetninga var at det lyktes å forene arbeiderklassen og andre lag av folket i en brei enhetsbevegelse.

På stadig flere områder er det i dag et tilsvarende behov for å kjempe for vanlige arbeidsfolks interesser. Dyrtid, bolignød,

fraflytting og stress er stikkord for en økende sosial nød i vårt land. I kampen mot denne utviklinga er enhet på venstresida en viktig forutsetning.

Ut ifra den bevegelsen som i dag vokser fram mot kapital og stat, burde det være mulig å forene alle krefter til venstre for DNA-ledelsen også ved stortingsvalget. De breie og slagkraftige enhetstogene 1. mai, burde fått sin naturlige fortsettelse i felleslister for hele venstresida i det

kommende valget. Vi beklager derfor sterkt at initiativtakerne til Sosialistisk Valgforbund brøt med en slik enhetspolitikk.

Arbeidernes Kommunistparti (ml) og mange partiløse har helt fram til i dag arbeidet for en full samling av venstresida. Det har ikke kommet fram politisk uenighet som gjorde noen splittelse nødvendig. Vi ser derfor boykottpolitikken overfor AKP(m-l) som et beklagelig uttrykk for antikommunistiske tendenser fortsatt preger deler av venstresida. Å akseptere eller bøye seg for en slik politikk, vil etter vår oppfatning være en farlig oppmuntring for krefter som ønsker en lignende splittelse også i andre tverrpolitiske aksjoner og masseorganisasjoner.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) og uavhengige sosialister har derfor gått sammen om å danne en Rød Valgallianse. Vi vil hele tida være villig til å ta opp forhandlinger som kan forene hele venstresida i ett valgband. Fordi dette til nå ikke har lyktes, vil valgalliansen stille egne lister i alle fylker.

Rød Valgallianse baserer sin politikk på følgende hovedpunkter.

FORSVAR FOLKETS INTERESSER

Den økonomiske situasjonen for den jevne mann og kvinne er i dag truet. Skatter, avgifter og prisstigning har skapt en dyrtid som tærer hardt på folkets levevilkår. Arets tariffrevisjon gav bare halv kompensasjon for prisstigninga siste året. Denne utviklinga merkes særlig hardt for de mange som må betale i dyre dommer for et sted å bo. Rød Valgallianse vil sammen med andre partier og grupper arbeide for å fjerne momsen på matvarer og hevet progresjonsgrensene for statskatt slik at de ikke rammer vanlige lønnsinntekter. Vi krever at pengene til offentlige formål tas der de først og fremst fins gjennom en skjerpet skattelegging av storindustri og storbanker. Vi vil dessuten kjempe mot statens uvettige sløsing med arbeidfolks skattepenger til strukturrasjonalisering og NATO-opprusting.

RØD VALGALLIANSE vil konsekvent støtte all kamp som de fagorganiserte, trygdede og ungdom under utdanning fører for å sikre sine økonomiske og sosiale kår. Vi vil motarbeide alle forsøk på å sette ulike klasser og grupper innafor det arbeidende folket opp mot hverandre. Det er i arbeiderklassens interesse at f.eks. fiskere, småbrukere og vanlige bønder sikres skikkelige livsinntekter. Valgalliansen vil gå aktivt mot den hetsen som i dag føres mot landets trygdede.

De norske kvinnene er i dag undertrykt både politisk, økonomisk og sosialt. Rød Valgallianse vil spre opplysning om ulike former for kvinneundertrykkelse i vårt samfunn, og arbeide for oppslutning om de krav som kvinnebevegelsen sjøl har reist. Vi vil legge særlig vekt på å delta i kampen for en kraftig økning av barnehage- og daghjemsplasser og støtte til kvinnes krav om rett til sjølbestet abort.

Det er i dag en viktig oppgave å kjempe mot ytterligere avfolking

av innlandsbygder og kyststrøk. Både arbeiderklassen i byene, som opplever bolignøden, og bygdefolk har interesse av å gå mot denne nedlegginga av viktige distrikter og landsdeler. Rød Valgallianse vil legge særlig vekt på å ta opp kampen mot den raserings- og sentraliseringspolitikken som landsdelsplanene legger opp til. Det er i dag bare monopolkapitalen som kan tjene på slik folkefiendtlig utvikling. Legg arbeidsplassene der folk vil bo, er vårt krav.

På stadig flere områder trues i dag livsmiljøer og natur av den herskende klassens profittjag. Store industriarbeidsplasser sikker sjelden arbeiderne et skikkelig vern mot støy og forurensning. Byenes bo-miljøer er i mange tilfeller uten friområder og leikeplasser. Motorveier og saneringsplaner er blitt en trussel for stadig fler. Rød Valgallianse vil arbeide for å presse staten til tvangstiltak mot storkapitalens rovdrift på ressurser og miljø. Vi krever også at monopolkapitalen skal betale utgiftene til nødvendig natur- og miljøvern. Vi vil overalt støtte kampanjer mot plyndring av jordas og havets ressurser. Vi vil delta i den kampen som reises mot storfylplass og motorveier, i ungdomsaksjoner «for et sted å være» og i liknende aksjoner som verner folks livsmiljø.

FORSVAR NORSK SJØL- RADERETT INTERNASJONAL SOLIDARITET

Folkets nei til EEC HINDRET SAMLG AV NORSK SJØLRADERETT. Men mektige krefter vil i de kommende åra arbeide for å endre dette. Høyre og Seips Folkeparti har åpenlyst demonstrert sin forakt for folkets av-Island viser til fulle hvor mye verd dette «forsvaret» er. Dette, NATO's støtte til Portugals kolonikriger og faren for å bli trukket inn i en storkonflikt, gjør at vi går sterkt inn for at det norske medlemskapet i NATO sies opp.

Rød Valgallianse vil spesielt arbeide for kravet om at den norske friskerigrensa utvides til minst 50 mil. Dette vil hindre en utplyndring av havets ressurser

og sikre kystbefolkninga et fortsatt næringsgrunnlag.

Når et flertall på Stortinget nå har gitt råderetten over viktige norske oljekilder til utenlandske selskaper, er det på høy tid å reise en protest mot en slik unasjonalt politikk. Norge må ta den fulle kontrollen over våre oljeresurser.

Nasjonal sjølraderett må samgjørelse. DNA-ledelsen har snart sagt det ene, snart det andre. Rød Valgallianse vil derfor arbeide for å holde opinionen mot EEC våken, og vil støtte det arbeidet som motstandsbevegelsen driver.

Det siste året har vi gang på gang fått bekreftet at NATO bruker sitt apparat i Norge til overvåking av norske statsborgere. Dette viser helt tydelig at NATO ikke står på det norske folkets side, men regner alle framskrittskrefter som en mulig fiende. Storbritannias militære overgrep mot sin NATO-allierte tidig gå hånd i hånd med internasjonal solidaritet med andre folk og nasjoner som kjemper mot imperialismen. Vi støtter det palestinske, irske og de afrikanske folks kamp mot USA-imperialismen. Et hovedkrav vil være rask norsk anerkjennelse av folkets egen regjering i Sør-Vietnam: Den Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR). Solidariteten må også gjelde innafor våre egne landegrensar. Valgalliansen vil ta opp samenes kår og være med på å avsløre den uretten som den norske staten har gjort og gjør mot samene.

DNA ER IKKE NOE REGJERINGSALTERNATIV FOR ARBEIDERKLASSEN!

DNA-ledelsen har allerede varslet at regjeringsspørsmålet skal bli «hovedsaka» i årets valgkamp. Men både EEC-spørsmålet og en lang rekke andre saker viser at DNA-toppen ikke er noe

alternativ til den nåværende borgerlig-kapitalistiske koalisjonen. DNA-ledelsen er ikke sosialister, men borgerlige politikere som aldri vil kunne danne noen arbeider-regjering. Valgalliansen vil derfor ikke binde seg til noen parlamentarisk støttepolitikk for et DNA i regjeringsposisjon. Vi vil fra sak til sak vurdere alle partiers politikk, og støtte eller reise kamp mot denne ut ifra hva som er arbeiderklassens interesse.

FOR ET

SOSIALISTISK NORGE

Hovedsakene i forbindelse med høstens valg må være å forsvare de økonomiske og politiske interessene som i dag har størst betydning for det arbeidende folket. Men sjøl om det i dag kan oppnås resultater i kampen, vil alltid nye problemer oppstå så lenge kapitalismen og imperialismen fortsetter å eksistere.

Som system er kapitalismen bygd på kapitalens ønske om profitt. Et menneske eller en arbeidsplass blir vurdert etter om de kan gi profitt. Dersom kapitalistene kan få mer profitt et annet sted så tar de uten skrupler arbeidsplassene fra et helt lokalsamfunn, slik som på Knaben. Demokratiet er ikke reelt når folket ikke kan bestemme over avgjørende ting som arbeid og leveforhold.

Mot dette systemet stiller vi sosialismen. Rød Valgallianse vil arbeide for å spre forståelsen for at bare et sosialistisk Norge fullt og helt kan sikre interessene til arbeidsfolk flest. Innafør Rød Valgallianse og det ulike oppfatninger om veien til sosialismen og innholdet i det sosialistiske samfunnet. Men vi er enige om følgende: Med sosialisme mener vi ikke et statskapitalistisk system, der «nasjonalisert» direktører og borgerlige byråkrater

fortsetter å diktere politikken. Vi mener et system hvor produksjonen for profitt er erstattet med produksjon for folkets behov, et system hvor samfunnet utvikler seg etter en plan som folket har den fulle kontrollen over og ikke etter hva kapitalen til enhver tid må finne det lønnsomt å investere i. Et slikt system vil åpne for et helt nytt demokrati, også på områder som i dag er lukket for arbeidsfolk flest, slik som det økonomiske livet og statsapparatet.

Vi erkjenner at det ennå er langt fram til et sosialistisk samfunn og at det bare kan virkeliggjøres gjennom arbeiderklassens egen kamp. Vi står i k k e for den oppfatning at arbeiderklassen, gjennom å stemme på Valgalliansen eller andre partier, kan oppnå sosialisme i Norge. Men den sosialistiske målsettinga vil være grunnleggende for valgalliansens arbeid.

Klassekampen 23/73

27. juni 73

VALGKAMPEN OG NRK:

Rød Valgallianse støtter valgforbundet

Rød Valgallianse av AKP (m-l) og uavhengige sosialister, som vil bli representert i NRKs valgkamp-programmer, vil med dette protestere mot Kringkastings holdning til Sosialistisk Valgforbunds representasjon. Etter vår oppfatning må NRKs utgangspunkt være at tre registrerte partier har vedtatt å stille felleslister som nettopp i k k e markerer noen ny partidannelse. Vi ser det derfor som et klart overgrep når NRK plutselig går bort fra prinsippet om parti-representasjon og

over til «liste-representasjon».

Etter vår oppfatning må det være de samarbeidende partienes legitime rett å få føre fram sine partiprogrammer i valgkampen, og ut ifra sitt grunnsyn forklare hvorfor de har inngått listesamarbeid. Spesielt udemokratisk finner vi det at SF og NKP, som begge har trukket egne partilister til fordel for felleslister, mister sin sjølstendige representasjon. Begge partier tilfredsstillt fullt ut de krav som NRK ellers har stilt; landsom-

fattende organisasjon, liste-stilling i et flertall av fylkene og offentlig partiregistrering. Vi oppfordrer Kringkastings-sjefen til å gjøre om NRKs avgjørelse.

SOSIALISTISK VALGFORBUND har sendt ut en pressemelding, der det bl.a. heter: Velgerne har krav på å kjenne alle partiers syn. Senterpartiet og Venstre kommer til å stille felleslister, kanskje i så mange som ti fylker. Disse får delta uten reduksjon i sendetid. NRKs reelle stimulans til SV om å splitte opp listene for å «komme inn under retningslinjene» er et politisk inngrep. Våre partier kommer til å vurdere å nekte deltakelse i NRKs valgprogrammer som en følge av NRKs diskriminering.

Klassekampen 24/73

4. juli 73

BORT MED MOMSEN - BESKATT STORFINANSEN

Rød Valgalliansens landskonferanse 1.7.-73 slår fast at den sentrale kampfopp-gaven i tida framover er å bekjempe den økende forverringa for vanlige lønns-takere, trygdede og andre grupper av folket. Valgalliansen vil legge særlig vekt på følgende:

— Bort med momsen - et skat-te-system som legger hovedbyrden på de lavere inntektsgrup-pene.

— Ingen direkte inntektskatt til staten for vanlige lønns-taker-interesser.

— Progresjonsgrensene må derfor heves og reguleres i takt med prisstigninga.

Rød Valgalliansen av AKP (m-l) og uavhengige sosialister vil også bekjempe den massearbeids-løsheten som skjuler seg bak den oppsvulmete trygdebudsjettet.

Spesielt uføretrygd og førtids-pensjonering brukes i dag til å dekke over at staten ikke vil sikre og virkeliggjøre retten til arbeid for folk i utkantstrøk, for de eldre, for de som har mistet noe av sin arbeidsevne.

Valgalliansen vil derfor arbeide for kravene om:

— Sikring av de trygdedes inn-tekter og rettigheter, trygdesat-ser det går an å leve av.

— Reelle arbeidsmuligheter til

alle som har noe av sin arbeids-evne i behold.

— Arbeidsplasser der folk vil bo!

Vi går imot en politikk fra sta-tens side som betyr at monopol-kapitalen subsidieres og byrdene veltes over på vanlige folk.

Rød Valgalliansen krever der-for:

— Hardere belastning av storfi-nansen gjennom skjerpet investeringsavgift i pressområdene og endrete avskrivningsregler.

— At utenlandske konserner, som i dag slipper skatt gjennom profittoverføring til modersel-skapet, blir skjønnsskattelignet.

— At arbeidsgiveravgiften til Folketrygden blir progressiv etter bedriftens kapitalressurser i stedet for skatt pr. ansatt.

— Oppheving av alle skattereg-ler som gjør det mulig for millio-nærer å bli o-skatyttere.

Klassekampen 24/73

4. juli 73

Åpent brev til valgforbundet: SISTE OPPFORDRING OM VALGSAMARBEID

Landskonferansen for Rød Valgalliansen av AKP (m-l) og uavhengige sosialister vil med dette, før fristen for listestilling går ut i august, rette en siste oppfordring om valgsamarbeid mellom alle partier og uavhengige på venstresida. Etter vår mening viser Lange-partiets reaksjonære frammarsj og DNA-ledelsens økte hets mot progressive på ny behovet for enhet.

Dersom partiene bak Sosialis-tisk Valgforbund fortsatt avviser

et konsekvent samarbeid, vil vi arbeide for at Rød Valgalliansen og Valgforbundet fortsatt opp-rettholder «borgfred» seg imellom i valgkampen. Dette betyr ikke at vi mener meningsfor-skjeller skal undertrykkes. Men vi bør aktivt få fram at folkets fiender står til høyre, og unngå at krefter brukes til unødig inn-byrdes strid.

I den fortsatte kampen for en-het på venstresida vil det for oss være av særlig betydning å nå

fram til en klargjøring av venstrepartiens holdning til regjeringsspørsmålet i kommen-de storting. For oss synes det som om Sosialistisk Valgforbund ikke har noe enhetlig standpunkt. Men vi har med uro merket at ledende talsmenn innenfor Sosialistisk Valgforbund ikke bare betegner DNA-ledelsen «sosialistisk», men også taler for muligheten for et regjeringssamarbeid med Bratteli.

Etter vår oppfatning ville det siste være en ulykke for den sosialistiske arbeiderbevegelsen i Norge. DNA-ledelsen er borgerlige politikere som aldri kan dan-ne noen arbeiderregjering. EEC-kampens lærdommer må vi aldri glemme. Rød Valgalliansen av AKP (m-l) og uavhengige sosia-

lister vil derfor gå imot at venstresida blir noen regjeringspartner eller forplikter seg til å bli noen lojal støttespiller for DNA-lederne. I regjeringsspørsmålet må alle sosialister og pro-

gressive, fra sak til sak, fritt vurdere hvilken politikk som tjener det arbeidende folket.

I tillegg til dette mener vi det vil være av stor betydning å finne fram til en enhetlig og klar linje

for venstresida i kampen mot en dyrtid og et skattestrykk som undergraver både lønnstakernes og de trygdedes kår.

La oss samle kreftene for en konsekvent arbeiderpolitikk!

Klassekampen 29/73

22. august 73

VIL REGJERINGA LEGGE NED SMÅSJUKEHUSENE?

Rød Valgallianse har sendt dette brevet til regjeringa ved sosialministeren. (Mellomtitlene er satt til av redaksjonen).

Rød Valgallianse henvender seg med dette direkte til regjeringa i en sak vi vet har stor betydning for arbeidsfolk rundt om i Norge: Planene om nedlegging av en rekke mindre tre-delte sykehus.

Formannen i Statens Sykehusråd har i offentlige intervjuer lagt fram en ny «modell» for sykehusutbygginga i Norge. Ifølge de planene han omtaler skal de små tredelte sykehusene (med kirurgisk, medisinsk og røntgenavdeling) erstattes av noe som går inn under betegnelsen «utvidet sentral helsestasjon». Dette skal være en institusjon med plass til et titall akutt-senger, resten skal være pleje-plasser. I tillegg skal det bygges ut «spesialistpoliklinikker» der man skal kunne få hjelp av nevrologer, øyeleger osv.

IKKE

OPERASJONSMULIGHETER

Etter vår oppfatning vil dette gi et dårligere behandlingstilbud enn de tredelte sykehus. Det vil ikke bli operasjonsmuligheter, det blir svakere røntgen-service. Folk må i praksis sendes langveis for enkeltilfeller de hittil har fått behandlet lokalt. A friste med spesialpoliklinikker når landet mangler spesialister og disse

iallefall ønsker å arbeide i større byer med et høyt faglig miljø, er direkte å kaste blå i øynene på folk.

I følge de samme planene skal «lokalsykehusene» helst ikke ha mindre enn 200 senger og et oppland på minst 60 000 mennesker. De sentrale sykehusene skal ta seg av de fleste operasjoner og alle alvorlige syke vil måtte dra til et «lokalsykehus» eller et «sentralsykehus» for å få kvalifisert hjelp.

STYRKER

SENTRALISERINGA

Tilsynelatende kan det virke tilfredsstillende at en nå skal få samlet ekspertise og dermed kunne få god behandling på store sykehus. Men for befolkninga lokalt vil denne erstatningen bety:

— Akutte tilstander som krever operasjon vil ikke kunne behandles før etter mange miles befrakting. Dette gjelder også arbeidsulykker og alvorlige skader. Fordi de planlagte nedleggelsene som til nå er kjent vil ramme store industristeder og tett bygde strøk er dette særlig alvorlig. Øker dette tryggheten? Fremmer dette folks helse?

— Viktige arbeidsplasser vil gå tapt i lokalsamfunn der tre-delte sykehus nedlegges. Ofte er også disse sykehusene ett av de få tilbud om arbeid som kvinnene på stedet har.

— Det vil bli langt vanskeligere å besøke sine syke familiemedlemmer eller venner. Dette vil også kunne innvirke negativt på

mange pasienters trivsel og helse.

— Fravær av skikkelig medisinsk service vil være en negativ faktor når ny industri skal vurderes etablert. Dette vil virke stimulerende på sentralisering av arbeidsplassene.

MOTSTAND MOT PLANENE

Det har allerede reist seg en massiv motstand mot Sykehusrådets planer. Vi har sett hvordan befolkninga i Sogn og Fjordane har gått mot nedlegging av Høyanger, Florø og Nordfjordeid sykehus. Det samme har skjedd i Øvre Telemark, da det ble kjent at Rjukan sykehus skulle bli et nytt offer for nedleggingspolitikken. Det mest aktuelle er Vefsn i Nordland fylke, der offentlige planleggere nå ser ut til å ville svekke helse-servicesen i et av fylkets viktigste industri-områder. Også her er motstandskampen blitt reist.

EIDSVOLL — TVILSOMT

EKSEMPEL

Formannen i Statens Sykehusråd har henvist til planene for en «utvidet sentral helsestasjon» på Eidsvoll som et eksempel på hvor bra alternativet vil bli. Vi finner dette eksemplet svært tvilsomt. Ifølge planene vil Eidsvoll-stasjonen koste omlag 100 mill. 1972-kroner. På bakgrunn av den varslede innstramminga av sosialbudsjettet og nedskjæringa av samtlige fylkers helseutbyggingsplaner vil rett og slett budsjettmidlene til slike store investeringer mangle. Og en forandrer ikke på situasjonen ved å begynne å erstatte begrepet Utvidet, sentral helsestasjon med «primærstjukehus»!

REGJERINGAS ANSVAR

Rød Valgallianse mener at ansvaret for denne politikken helt og fullt ligger på regjeringa, og krever svar på følgende to spørsmål:

1. Støtter regjeringa Helse- og sosialdepartementets og Statens Sykehus-

råds planer om å innskrenke driften ved en rekke av landets små tre-delte sykehus ved å omgjøre dem til «utvidete, sentrale helsestasjoner» (primærsykehus).

2. Hvis svaret er nei: Hva vil regjeringa konkret gjøre for å sikre driften ved de små tredelte

sykehusene i Rjukan, Nordfjord- eid, Høyanger, Flørø, Kongsberg og Vefsn?

Med hilsen
For Rød Valgallianse
Sigurd Allern,
form.

Klassekampen 29/73

22. august 73

Rød Valgallianse om trygdene: **STOPP SUBSIDIERINGA AV STAT OG STORKAPITAL**

På en pressekonferanse i Oslo 17. august ble Rød Valgallianses syn på hetsen mot de trygdede og på de trygdedes situasjon lagt fram. Det ble blant annet påvist at det er staten som er den virkelige trygdemisbruker. Dette skjer blant annet gjennom at en bruker uføretrygd til å skjule arbeidsløshet i utkantstrøkene. Det skjer gjennom bruken av Folketrygdfondet, der milliardbeløp stilles til disposisjon for

stat, banker og storkonserner gjennom obligasjonsoppkjøp, innskudd og billige lån.

Rød Valgallianse vil arbeide for å styrke enheten mellom de fagorganiserte, andre grupper av arbeidsfolk og de trygdede. Det er i dag bare reaksjonen som tjener på trygdehelsesens spild og mistenkeliggjøring. Rød Valgallianse ser med glede på at grupper av funksjonshemmede sjøl tar opp kampen for sine inter-

esser, og vil støtte denne kampen.

Rød Valgallianse av AKP (m-l) og uavhengige sosialister vil spesielt kjempe for følgende krav:

— Sikring av de trygdedes inntekter og rettigheter, trygdesatser det går an å leve av.

— Reelle arbeidsmuligheter til alle som har noe av sin arbeidsevne i behold.

— Ingen innskrenkning av statsbidrag til vern og rehabilitering. Regjeringa må før valget garantere økt støtte til Blindeforbundet.

Folketrygdfondet til trygde- og helseformål. Stopp subsidiering av stat og storkapital.

Klassekampen 29/73

22. august 73

Spørsmål til partiene

Rød Valgallianse har 16. august sendt dette brevet til de politiske partiene:

Debatten om «trygdemisbruk» har allerede gjort stor skade. En systematisk mistenkeliggjøring i sentrale presseorganer har bl. a. ført til at enkelte som har krav på trygd ikke våger å hente den. Etter vår oppfatning vil det være av stor betydning at det før Stortingsvalget ble skapt en brei og mulig opinion til forsvar for de trygdedes interesser.

Samtidig ønsker vi å rette oppmerksomheten mot statens egen bruk av trygdemidlene. Av særlig betydning finner vi det at uføretrygden i mange områder blir brukt som et skalkeskjul for reell arbeidsløshet. Som De vil se av vedlagte uttalelse går vi også mot den nåværende bruken av Folketrygdfondet. Milliardbeløp stilles i dag til disposisjon for stat, banker og storkonserner gjennom obligasjonskjøp, innskudd og billige lån.

Rød Valgallianse vil mot denne bakgrunn oppfordre de øvrige partier ved høstens Stortingsvalg til å klargjøre sitt syn på følgende spørsmål før valget:

Vil partiet motarbeide «misbruk»-hetsen mot de trygdede?

— Er partiet tilhenger av en fortsatt utbygging av stønadene til de nåværende grupper av trygdede?

— Hvilket syn har partiet på statens bruk av trygdesystemet som en erstatning for full sysselsetting?

— Hva er partiets syn på den nåværende anvendelsen av Folketrygdfondets midler?

Klassekampen 30/73
29. august 73

TO SPØRSMÅL TIL Sosialistisk Valgforbund

Fra Rød Valgallianse av AKP(m-1) og uavhengige sosialister

Rød Valgallianse vil med dette stille to spørsmål til Sosialistisk Valgforbund:

- Hvilket syn har SV på Arbeiderpartiets regjeringsspolitikk etter Per Kleppes kategoriske avvisning av deres 6. punktstkrav?
- Er SV villig til å drøfte tiltak med partene i Rød Valgallianse som kan forene våre krefter i felles kamp for de sakene som bl.a. er omtalt i 6. punktstforslaget?

Bakgrunnen og begrunnelsen for våre to spørsmål er følgende. Rød Valgallianse har med interesse merket seg SV's utfordring til AP: «1. Bort med momsen på mat, 2. Sterk reduksjon av forsvarsbudsjettet. 3. Nei til NSB's langtidsplan. 4. Utvid fiskerigrensa straks, 5. Nei til statens inntektsråd. 6. Etableringskontroll og sosialisering av forretningsbankene.»

I all hovedsak er Rød Valgallianse enige i de kravene som her er reist. Vår eneste viktige reservasjon gjelder SV's bedømmelse av at punkt 6 under dagens forholds vil bety en virkelig samfunnsstyring med bankene. Etter vår oppfatning har det nasjonaliserte bankvesenet i andre kapitalistiske land, f.eks. Frankrike, tydelig nok vist at borgerlig statsdrift ikke nødvendigvis svekker finanskapitalens reelle herre dømme over investeringer og etableringspolitikk. Vi skulle også ønsket at SV i sine spørsmål til AP-ledelsen ikke hadde utelatt kravet om internasjonal solidaritet og anerkjennelse av de kjempende revolusjonære regjeringene i Vietnam og Kambodsja. Men alt dette har likevel liten betydning i forhold til to viktige saker.

AP-LEDELSEN FOR- TJENER INGEN TILLIT

AP's utredningssjef Per Kleppe har i sitt svar til SV klagjort følgende:

- AP vil ikke fjerne matmomsen, bare momsen på saltet i maten.
- AP vil ikke bruke NATO-millionene til framskritt, bare sette ned en ny komite for en «kritisk prøving av utgiftene».
- AP's svar på spørsmålet om et nei til NSB's nedleggingsplaner er i praksis bare velklingende og uforpliktende ord.
- AP går mot en ensidig utvidelse av fiskerigrensa fra norsk side.
- AP sier ja til Skånland-utvalgets forslag om et statlig inntektsråd dersom partiet får regjeringsmakt.
- AP's program for å gjøre

Ingen tillit til Bratteli eller Willoch!

forretningsbankene til stiftelser er ikke egnet til å skremme en eneste Creditbank-direktør.

Disse avisende svarene er en ny konkret bekreftelse på at AP-lederne ikke fører noen arbeiderpolitikk. Selv de enkleste krav for å trygge norske arbeidfolks kår blir i praksis avvist.

Fordi talsmann for Sosialistisk Valgforbund gjentatte ganger har gitt nærmest prinsipiell støtte til en AP-regjering finner vi grunn til å etterlyse SV's holdning etter Kleppes avisende svar. For Rød Valgallianse av AKP (m-1) og uavhengige sosialister er konklusjonen denne: AP-ledelsen er borgerlige politikere som ikke fortjener noen tillit eller prinsipiell støtte. Akkurat som i EF-saka vil deres regjeringsspolitikk bety et nært og tillitsfullt samarbeid med storfinansens. Den skiller seg derfor ikke progressivt fra den nåværende koalisjonens borgerlige politikk. For venstresida i arbeiderbevegelsen må det derfor være av største betydning at sosialistiske og kommunistiske Stortingsrepresentanter ikke bindes til noen form for støttepolitikk for AP-ledelsen. Hele tida må

en fritt og konkret vurdere hvilken politikk som kan støttes ut ifra vanlige arbeidsfolks interesser.

ENHET I KAMPEN FOR KRAVA

Etter Kleppes svar er det fullstendig klart at de sakene SV tok opp i sin utfordring til AP i k k e vil ha noe Stortingsflertall bak seg når Stortingsvalget 10. september er over, og mandatene er

fordelt. Uten kamp vil disse forslagene ikke gå igjennom. Vi vil her særlig framheve kampen mot matmomsen, for utvidelse av fiskerigrensa, mot NSB's nedleggingsplan og mot forslaget om statens inntektsråd.

Denne kampen må først av alt føres i fagbevegelsen, men også i andre folkelige interesseorganisasjoner, i bomiljøer, bygder og kystsamfunn. Det må rettes et politisk press fra grasrota mot

storkapital og stat, også mot ledelsen i AP, for å tvinge fram resultater. Erfaringa fra EF-kampen, årets 1. mai og ulike tværr-politiske aksjoner viser at en samlet venstreside i arbeiderbevegelsen er det beste grunnlaget for en slik mobilisering.

Vi har hatt ulike oppfatninger om enhet ved høstens valg. Men et kampfellesskap for arbeidsfolks krav må uansett bygges videre.

Klassekampen 36/73
10. oktober 73

Tillitsutvalget i RV:

- VALGKAMPEN GIKK MED OVERSKUDD!

Tillitsutvalget i Rød Valgallianse avholdt møte i Oslo i helga. Det hersket stor enighet om oppsummeringa av valget, og tre ulike uttalelser ble vedtatt: En om det organiserte arbeidet framover, en om Stortingsvalget, og en om valgkampøkonomien.

En valgkamp koster penger sielt for partier som ikke eier noen landsomfattende dagspresse. De fleste norske partier finansierer sin innsats gjennom statsbidrag. AP tar kjempesummer av de fagorganisertes midler. Høyre får sitt fra næringslivets kapitalister. Rød Valgallianse har gjennomført en annen linje: hele vår valgkamp ble finansiert gjennom bidrag fra enkeltpersoner som sympatiserte

med vår politikk og fagforeningsbevilgninger. Økonomisk sjøberging var for oss et nøkkelord.

Resultatet ble over all forventning. I løpet av noen få måneder ble det samlet inn omlag 260 000 kroner. Målet som ble stilt var 200 000, dvs. et overskudd på 60 000! Det sentrale valgsekretariatets budsjett er gjort opp omtrent på øret med forhåndskalkylene, dvs. med 200 000 kroner. I dette er alle fylkesaviser og spesialaviser, plakater, merker ol. inkludert. På grunn av den gunstige økonomiske situasjonen er det i tillegg bevilget 30 000 til dekning av stemmesedler og endel andre utgifter i endel fylker. På grunn av endel materiellinntekter er regnskapet

likevel gjort opp med et overskudd på 40 000 kroner!

AKP (m-l) påtok seg da valgkampen startet, det fulle juridiske ansvar for økonomien, dvs. både eventuell opparbeidet gjeld eller disponering av overskudd.

Fordi midlene tross alt er samlet inn til den felles valgkampen har Tillitsutvalget funnet det riktig å drøfte anvendelsen av dette overskuddet. Det er enstemmig anbefalt at dette — sammen med statsbidraget på omlag 45 000 kroner som blir utbetalt neste år — blir anvendt av AKP (m-l) til å fortsette kampen for de viktigste sakene Rød Valgallianse hadde på sitt program. Vi vil her særlig framheve kampen mot momsens støtte til arbeidsfolks kamp i det kommende lønnsoppgjøret og alle tiltak som gavner enhetsarbeidet på venstresida.

Tillitsutvalget vil med dette takke alle fagforeninger og enkeltpersoner som gav bidrag til valgkampen.

Klassekampen 37/73

17. oktober 73

TILLITSUTVALGET I RV:

Stortingsvalget betydde framgang for venstresida!

Tillitsutvalget i Rød Valgallianse møttes for to uker siden for å oppsummere valgkampen. Møtet bar preg av stor vilje til å bygge ut samarbeidet videre — mange viktige oppgaver venter! I forrige nummer brakte vi den uttalelsen om valgøkonomien. Her bringer vi de to siste uttalelsene.

Stortingsvalget 1973 ble en seier for de framskrittvennlige kreftene i arbeiderbevegelsen. DNA-ledelsen fikk merke at hundretusener av velgere ikke lenger har tillit til deres borgerlige politikk. DNA's gamle monopol som «arbeiderparti» er i ferd med å rakne. Valget ble en ny demonstrasjon av de skillelinjene EEC-kampen skapte. For i likhet med DNA gikk EEC-politikerne i Høyre og DNF klart tilbake.

Men valget avslørte også en annen tendens, spesielt gjennom oppslutningen om Anders Langes parti i tradisjonelle arbeiderstrøk. De fleste av disse velgerne har utvilsomt bare ønsket å markere sin motstand mot skatteplyndringa av vanlige lønnstakere. Men i praksis betyr Lange-partiets frammarsj en styrking av det ekstreme Høyre — med dets profascistiske standpunkter. For framtida må hele venstresida ta langt mer alvorlig på å avsløre de reaksjonære kretsens sosiale demagogi enn det som i praksis ble gjort i valgkampen.

Rød Valgallianse fikk en oppslutning på 0,4%, i stemmer mellom 9 og 10 000. Vi skal være de siste til å bortforklare at dette er lavt, også noe lavere enn vi på forhånd hadde ventet. Men vi ser det som oppmuntrende at oppslutningen om Rød Valgallianses lister kom jevnt spredd ut over i alle kanter av landet.

Tillitsutvalget vil peke på en rekke positive sider ved, og virkninger av vår valgkamp.

— I løpet av noen få måneder — fra juni måned av — ble det etablert fylkesutvalg og nominert lister i alle 19 fylker.

— Valglistene var stort sett toppet av aktive faglige tillitsmenn. Et stort antall kvinner ble nominert, derav 6 på 1.plass. 13 av de nominerte var partiløse sosialister.

— Selve valgkampen ble en stortilt kampanje for sosialistisk folkeopplysning. 19 fylkesaviser og en rekke spesialaviser ble delt ut i et samlet opplag på 1,5 millioner.

— Sammen med god innsats i radio og TV-programmer bidro dette til å øke tilliten til vår politikk, til å «dreie» opinionene til venstre og skape større forståelse for arbeiderklassens kampkrav.

— Gjennom hele valgkampen opprettholdt vi en konsekvent politikk for enhet på venstresida i klassekampen.

Valgresultatet viser at Sosialistisk Valgforbund i praksis ble hovedalternativet på venstresida. Vi ser ikke dette som noe nedslag. Men likevel beklager vi at mange som sympatiserte med Rød Valgallianses politikk la større vekt på mandatsjansene — og dermed stemte SV — enn på å støtte og styrke den retninga i arbeiderbevegelsen som mest konsekvent står for enhet og kamp mot AP's høyrekurs. Vi tror dette uttrykker at en god del av venstresida ennå har mange illusjoner igjen om betydninga av Stortingsrepresentasjon og antall mandater. Rød Valgallianse klarte i for liten grad å ta disse problemene aktivt opp gjennom valgkampen.

SV's seier forplikter. Vi håper også at deres talsmenn også vil framstå som forkjempere for initiativ fra andre deler av norsk arbeiderbevegelse enn deres egne. Men først og fremst er det viktig å understreke de begrensningene som valgresultatet tross alt innebærer.

TREKK LÆRDOM**AV SOSIAL-****DEMOKRATIETS****FALLIT OG****ERFARINGENE****FRA CHILE**

Stortinget må nå som før vedta lover og forordninger på finanskapitalens grunnleggende betingelser. Hendingene i Chile viser til alt overmål hvor udugelig den parlamentariske veien til sosialismen er for å knekke stor kapitalens makt. Idag er det ikke engang flertall på Stortinget for elementære krav som å få bort matmosen, ensidig utvidelse av fiskerigransa o.l. Ja-ikke engang sjøbestemt abort er sikret å bli vedtatt.

Nå som før blir det arbeiderklassens kamp for sine interesser utenfor Stortingets saler som avgjør den politiske utviklinga. I tida framover håper vi at venstresida i arbeiderbevegelsen samler seg om særlig to saker:

— Enhet i kampen mot monopolkapitalen blant alle partier og grupper som støtter arbeiderklassens kampkrav. En riktig enhetspolitikk må aldri forveksles med en enkelt parti-

organisasjon. Av særlig stor betydning har det å forene kreftene i kampen mot mosen og for et skikkelig lønnsoppgjør.

— Diskusjon og studier av de lærdommene den sosialdemokratiske bevegelsens fallitt og de nye erfaringene fra Chile gir for hvilken vei arbeiderklassen må gå for å se i kampen for sitt store mål, s o s i a l i s m e n.

Klassekampen 37/73
17. oktober 73

Bygg ut samarbeidet lokalt!

Tillitsutvalget vedtok også en uttalelse om det organiserte arbeidet i tida framover:

Tillitsutvalget for Rød Valgallianse av AKP (ml) og uavhengige sosialister ble valgt av landskonferansen 1. juli 1973. Vår oppgave og vårt mandat var å lede kampen foran høstens Stortingsvalg på en best mulig måte i tråd med den politikken som var trukket opp. I og med valget — og

oppsummeringa av vårt arbeid — betrakter vi naturlig nok vårt arbeid som avsluttet.

Navnet Rød Valgallianse er fortsatt den valgbetegnelsen AKP (ml) i følge Kommunaldepartementets avgjørelse har rett til å benytte.

Det nære politiske samarbeidet som i løpet av valgkampen har blitt utviklet mellom AKP (ml) og en rekke partiløse sosialister vil imid-

lertid ikke «avsluttes». Tvert om, det er vårt håp at flest mulig lokale valgkampgrupper diskuterer det politiske arbeidet framover, og finner de samarbeidsformene for det som passer best lokalt. Kampen for den politikken vi sto for i valgkampen fortsetter!

AKP (ml) har invitert de uavhengige sosialistene som har deltatt i Tillitsutvalget til å møtes i 1 halvdel av 1974 for å diskutere situasjonen på venstresida foran det kommende kommunevalget.

Rød Valgallianse - 1975

Klassekampen 9/75
5. mars 75

OPPROP FOR RØD VALG- ALLIANSE 1975

Rød Valgallianse 1975 er dannet av AKP (m-l) og uavhengige sosialister, og fører videre det samarbeidet og kampfelleskapet som ble bygd opp foran siste Stortingsvalg. Rød Valgallianse er et uttrykk for den revolusjonære arbeiderbevegelsens krav og politikk. I høstens valg vil Rød Valgallianse stille lister i endel fylker og større kommuner.

Mot reformisme og parlamentariske illusjoner

Norge er i dag et kapitalistisk klassesamfunn, der monopolkapitalen styrer og dikterer samfunnsutviklinga. Valgretten til organer som kommunestyre, fylkesting og Storting endrer ikke på dette. For de parlamentariske organene er en

del av den herskende klassens sentrale og lokale statsapparat. I hele sitt virke må de i praksis ta «næringslivets», dvs. monopolkapitalens, behov som sitt utgangspunkt. I de langt fleste saker er også kommunestyre, fylkesting og Storting bare reine sandpastroingsorganer for den kapitalistiske statens byråkrati.

Rød Valgallianse avviser derfor all reformistisk ideologi om at arbeidsfolk virkelig kan forbedre sine kår og bygge sosialismen gjennom valg og lovreformer.

For den sosialistiske revolusjonen

Denne kampen kan bare seire gjennom en virkelig sosialistisk revolusjon, som styrter monopolkapitalens statsmakt. En slik revolusjon må være ledet av proletariatet, dvs. arbeiderklassen, med arbeidende bønder, fiskere og andre utbyttete og undertrykte som dens allierte. Arbeiderklassen har sjølsagt interesse av å løse denne historiske oppgaven på fredelig vis. Men erfaringene fra tidligere revolusjoner, og de negative lærdommene etter fascistkuppet i Chile, viser at arbeiderklassen bare kan seire om den er beredt til å forsvare revolusjonen og sosialismen med våpen i hånd. Den fredelige, parlamentariske vegen til sosialismen er i praksis ei borgerlig nederlagslinje. Sosialismen, som for første gang vi vil virkelig makt og demokrati til det arbeidende folket, må bygge på proletariatets demokratiske diktatur over borgerskapet. Bare slik kan all utbytting avskaffes og grunnlaget for klasse skiller og klasseundertrykking etter hvert bli fjernet.

Kamp mot de imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet

Rød Valgallianse står for en konsekvent anti-imperialistisk politikk. Særlig vekt vil vi legge på å avsløre og bekjempe de to, imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet. Begge disse er i dag både en militær og politisk trusel mot norsk sjøfaderrett. USA-imperialismen forsøker å styrke sin stilling gjennom ekspansjon i den norske oljesektoren og opprustning av Nato i nord.

I Sovjet er Oktober-revolusjonen forrådt, og gjennom en kontrarevolusjon har verdens første sosialistiske stat blitt forvandlet til et statsmonopolkapitalistisk land. Sovjet har verdens største base i Murmanskområdet, driver landgangsovelser mot norsk territorium, plyndrer norske fiskeriresurser og forsøker å få kontroll over Svalbard. De to supermaktene er ikke bare det norske folkets, men hele verdens folks, hovedfiende.

Rød Valgallianse gir sin fulle støtte til den tredje verdens kamp mot de to supermaktene og går mot alle former for kolonialisme, imperialisme og rasisme.

DNA og SV-partiene er ikke noe al ternativ

Rød Valgallianse avviser DNA's høyresosialdemokratiske reformisme og borgerlige regjeringsspolitikk. I tiår på tiår har DNA forsøkt å framstille sin klassesamarbeidspolitikk som «sosialisme». I praksis har partiet gjennomført en konsekvent støttopolitikk for monopolkapitalen. NATO-med-

lemenskap, forsøket på innlemming i EEC, unntaktslovtvingning voldgift mot streikende arbeidere, alt er reaksjonære tiltak som nettopp DNA har gått i spissen for. I mesteparten av tida fra 1935 har DNA hatt regjeringsmakta i Norge, den er **borgerskapets** regjering og administrerer dets kapitalistiske statsapparat.

Sosialistisk Valgforbund fikk i 1973 oppslutning fra relativt mange EEC-motstandere som trodde at dette forbundet representerte et alternativ til DNA. De har grunn til å revurdere sitt valg. På felt etter felt har det vist seg at Sv har fungert som et regjeringsparti uten ministre, som et lydlig støtteparti for DNA-ledelsen. De snakker til og med åpent om at DNA og SV har et «sosialistisk flertall». SV står ideologisk for den reformistiske teorien om en fredelig, parlamentarisk overgang til sosialismen. Dette forbundet har vist seg udugelig i alle former for klassekamp og handling, enten det gjelder anti-imperialistiske solidaritetsdemonstrasjoner eller støtte til streikende arbeidere. Og akkurat som DNA i alle år har vært knyttet til USA-imperialismens politikk har SV mer og mer blitt knyttet til den sovjetiske sosialimperialismen. I dag saboterer SV helt åpent solidaritetsarbeide og kravet om sjølradere for Tsjekkoslovakias okkuperte folk.

SV er derfor ikke noe alternativ for virkelige sosialister og revolusjonære. Vi vil oppfordre til ikke å stemme på SV, DNA eller de andre rikspolitiske, borgerlige partiene på steder der Rød Valgallianse ikke stiller lister.

Hvorfor Rød Valgallianse stiller

Rød Valgallianse vil delta i høstens valg bl. a. for å kjempe mot illusjonene om at de parlamentariske organene kan bli redskaper i arbeiderklassens kamp for sine interesser. Derfor lover vi ikke «gull og grønne skoger» dersom vi blir representert, slik andre partier har for vane. Vårt løfte er et annet, at våre talsmenn og

kvinne konsekvent skal bruke både valgkampen og plasser i kommunestyre og fylkesting som en talerstol for å reise arbeiderfolks kampkrav, til å avsløre pampevelde, korrupsjon og borgerlig hestehandel om folks interesser.

En stemme på Rød Valgallianse er derfor en stemme for den linja som sier at bare arbeiderfolks egen kamp kan gi politiske resultater. En stemme på andre partier er en støtte til den linja som sier oss at borgerlige byråkrater og politikere kan «ordne opp» for arbeiderfolk.

De sentrale kampfoppagavene

Rød Valgallianse vil i fylker og kommuner der det stilles liste utarbeide egne, lokale programmer, og på en landskonferanse på forsommeren vil det også bli vedtatt et hovedprogram for valgene. I det videre arbeidet framover vil vi bl. a. ta opp følgende krav og kampsaker:

- Kamp mot de to imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet og all annen imperialism. Full solidaritet med Den 3. verdens kamp for nasjonal uavhengighet, frigjøring og revolusjon.
- For en rask utvidelse av fiskerigrensa til 50 mil, for 200 miles fiskerigrensene og økonomisk sone.
- Kamp mot monopolenes og statens oljepolitikk, for en full nasjonalisering av oljevirkosomheten og et kraftig redusert utvinningstempo.
- Kamp mot dyrtida. Full støtte til streiker og andre aksjoner som forsvarer arbeiderklassens økonomiske, sosiale og politiske interesser.
- Kamp mot bolignød og boligdyrtid.
- Kamp mot helsefarene i arbeidsmiljøet.
- Støtte til arbeiderungdommens kamp mot arbeidsløshet, for kraftig økte lønninger for lærlinger og andre unge arbeidere. Nei til rasering av fagutdanninga.
- Kamp for kraftig utbygging av daginstitusjoner for barn – mot økte daghjempriser.

- Full støtte til kvinnenes kamp for rett til sjølbestemt abort.
- Kamp mot monopolkapitalens og statens kapitalistiske rasjonalisering av utdanningsverket. Full støtte til studentenes og elevenes lån – og stipend-krav.
- Full støtte til kravet om arbeidsplasser der folk vil bo. Kamp mot monopolkapitalens og statens sentraliserings- og avfolkningspolitikk. Tiltak mot krise, arbeidsplassnedleggelse og arbeidsløshet.

Slutt opp om arbeidet!

Kamerat!

Dersom du er revolusjonær, dersom du støtter klassekamp-linja mot alt klassesamarbeid, bli med og bygg opp Rød Valgallianse. Vi trenger din støtte gjennom medlemskap i de tallrike valgaktivistgrupper som nå vil bli opprettet. Vi trenger din økonomiske støtte til en valgkamp som ikke baseres på statens subsidier. Vi tilbyr deg anledning til politisk diskusjon, til politiske studier som på hvert enkelt sted skal bidra til å konkretisere og utforme den lokale politikken. Uansett hvor aktiv du har anledning til å være, håper vi at du etter evne og muligheter vil støtte vårt arbeid i kampen for sosialisme og forsvar for det arbeidende folkets daglige kår.

Sigurd Allern, formann i AKP (m-l). Liv Jessen, sosialskoleelev, medlem av NKS. Magnhild Johansen, industriarbeider, uavhengig sosialist. Ragnhild Nielsen, hjemmehjelp, uavhengig sosialist. Turid Skagen, hjelpearbeider/mekaniker, uavhengig sosialist. Terje Skog, heismontør, medlem av Rød Ungdom. Henry Stokmo, sporveisbetjent, uavhengig sosialist. Bjørn Terhaug, telefonfonsentralmontør, uavhengig sosialist.

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene):
SENTRALE ADRESSER JUNI 1975

Partikontoret:

AKP(m-l), boks 211 Sentrum, Oslo 1

AKP(m-l)s ukeavis:

KLASSEKAMPEN, boks 2046 Grünerløkka, Oslo 5

AKP(m-l)s tidsskrift/Forlaget Oktober:

RØDE FANE/FORLAGET OKTOBER, boks 6875 St. Olavs pl., Oslo 1.

ISBN 82-7094-098-4

Pris kr. 16,-